[redacted]

DE LATERE REFORMATIE

[redacted]

VISSERISTISCHE SCHOOL 2025

De Latere Reformatie

Visseristische School
2025

1. WAT JAKOB OP PNIËL ZAG
2. DE MENSTRUATIE DES HEEREN : EEN TEKEN VAN HOOP - BEELDEN VAN HET OUDE AFRIKA
3. HET PRÉ-ADAMITISCHE RIJK IN HET BOEK DES LEVENS
4. KERSTEN EN HET DIEPER DOORDRINGEN IN DE LEER VAN CALVIJN - EEN DROOM
5. WAARHEID EN GERECHTIGHEID
6. DE WEG TEN EEUWIGEN LEVEN
7. LAZARUS - SLEUTEL IN DE LEER VAN CALVIJN
8. EEN SPOTKLEED EN EEN KRUIS VAN TUCHT
9. KOMEN TOT DE LIJDENSSCHOOL
10. TULIP EN ZALOK IN DE LEER VAN CALVIJN
11. VLUCHT EN KIJK NIET OM
12. CALVIJN EN DE PREDIKING VAN HET VISNET
13. HET KOMENDE VREDERIJK - DE TERUGKEER TOT HET PARADIJS
14. EEN OCHTEND-OVERDENKING : DE PSALM VAN JAWED
15. EEN MIDDAG-OVERDENKING : GEEN AANSZIENS DES PERSOONS
16. ÉÉN VAN DE GROOTSTE AFGODEN ALLER TIJDEN
17. HET TWEELEDIGE LOON IN DE LEER VAN CALVIJN
18. BESPREKING BELOCH 35 - OVER HET GEESTELIJK DOCHTERSCHAP
19. DE WARE LEVENSSTROOM
20. VAN CALVIJN TOT BURROUGHS
21. HET HEMELSE WOORD IS VOOR IEDEREEN
22. WOORD OF WILLEKEUR ? - BESPREKING VAN HET BOEK ANDERLECH
23. WIE IS MIJN MOEDER ? - BESPREKING VAN HET BOEK ANDERLECH - 2
24. ZIE, IK MAAK ALLE DINGEN NIEUW
25. HEMELSE LEIDING DOOR HET KLAAGLIED
26. DE ONVERSTOORBAARHEID VAN GOD’S PLAN
27. HET HEMELSE TOUW
28. DE HERSTELDE NEDERDUITSE MOEDERKERK
29. RIVIEREN 1-2 - DUBBEL-COMMENTAAR 2024 EN 2025
30. DE VERSPREIDING VAN DE NIEUWE BIJBEL
31. DE UITTOCHT UIT BEULAH LAND
32. VAN PSALM TOT PSALM
33. DE STEEN VAN AHN

34. MOZES MOCHT HET BELOOFDE LAND NIET IN VANWEGE ZIJN DUBBELE IJVER - RODENBERGS-NEDERLANDSE BRIEFWISSELING
35. DE NIEUWE BIJBEL : DE TOCHT NAAR DE BAARMOEDER VAN HET PARADIJS
36. V-REDE
37. VERLOSSING UIT HET DIENSTHUIS VAN DE ZONDE
38. KORTE OVERDENKING
39. BOEKBESPREKING VEELVULDIG VRAGEN NAAR DE WEG
40. HOME IS WHERE THE HEART IS
41. DE DROOM OVER EEN SCHILDERIJ
42. BESPREKING VAN DE VERBODEN VRUCHT IN DE OUDE EN NIEUWE BIJBEL
43. CALVIJN EN HET GAAN OVER DE ENGE GRENZEN VAN JUDEA
44. DOOR HET DAL VAN DE ÉÉNDAGSVLIEGEN

1. WAT JAKOB OP PNIËL ZAG

Laten we eerlijk zijn, waar Herman Hesse al op wees, dat de kinderen op de scholen zwendel wordt geleerd,
en het ware voedsel wordt voor hen achtergehouden, het Woord des Heeren leren ze niet.
Hun hersenen worden ingeslagen met ingewikkelde wiskunde, natuurkunde etc., en de ingewikkeldheden des Heeren kennen ze niet. Ondervoedde kinderen zijn het.
Vervolgens slaan ze elkaar de hersenen in, omdat ze geen geestelijke principes hebben geleerd, allemaal voor de markt. Ook goedemorgen.

Vandaar de nieuwe doleantie. Vele punten staan op de agenda, zo de Heere wil.
Nog steeds buigen de juridische geleerden zich over de misdadigers die doorgedraaid zijn door het systeem, maar de misdadigers VAN het systeem pakken ze niet aan.
Die lopen nog steeds vrij rond, en kunnen hun Mengele achtige praktijken voortzetten, en verschuilen zich achter hun hoge titels die ze ergens overgekocht of gestolen hebben.
't Is maar dat u het weet. Deze wereld is door en door corrupt. Alleen God kan het oplossen, en God gaat langs hele andere wegen, omdat God ver van deze wereld is weggedrukt. God leeft bijna niet in deze wereld. Maar met bulderende golven zal God terugkomen. Als een leeuw zal God terugkomen, want de mensen hebben geen
gerechtigheid in de wereld gebracht. Dan zal God het zelf doen, maar nooit op de manier van de mensen. God is ondoorgrondelijk. Denk niet dat je God wel even in een hokje kan plaatsen. Het zal alle fantasieën te boven gaan.

Nu, maak het in orde met God, en laat je kinderen het in orde maken met God.
Wat God alreeds gedaan heeft is het Woord gegeven.
Daar staat alles al in.
Het laat precies zien hoe God over deze wereld denkt.
Zorg ervoor dat je niet één van hen bent.
God ziet deze wereld als een vijand.
Toch zien we de natuur van God door alles heen.
Dat moeten we leren herkennen.
Daar moeten we toe ontwaken.

De natuur van God door alles heenzien.
Alles wijst omhoog.
Alles wijst op de dag die komen zal.
Elke knie zal moeten buigen voor de eeuwige en enige kennis die des Heeren is.
Dan zal alle zogenaamde kennis van mensen en hun zogenaamde wijsheden
der wereld wegsmelten.
Dan zal het voorhangsel weggeschoven worden.
Niemand zal God zien en leven, daarom is dat voorhangsel er nog.

Jakob zag God en zijn oude leven stierf dan wel, maar zijn ziel werd gered, zijn nepes.
In het Aramees zag Jakob de menstruatie van God, het menstruatie bloed. In het Aramees staat ook dat Jakob tot begrip kwam hierover.

We zijn omringd door duivelse criminelen, Mengelers, die zich door niets en niemand laten tegenhouden in hun boze werken, en daarom is onze enige hoop om net als Jakob het menstruatie bloed van God te zien. Wat betekent dat ? De menstruatie is de zuivering van de vrouw. Jakob moest een nieuw begrip krijgen van de Moeder God, door het loslaten van zijn oude ideeën. De menstruatie is ook een beeld van het naderen tot de vruchtbaarheid. Het is een soort besnijdenis, want het vrouwelijke lichaam ontdoet haarzelf van een stukje baarmoederslijmvlies wat was opgebouwd ter voorbereiding van mogelijke bevruchting.
Jakob was dus heel dichtbij gekomen bij de nieuwe schepping, maar moest eerst zichzelf verliezen en zijn oudere godsbeelden.

Jakob moest worstelen met God, dat is ook wat Pniël betekent : ‘tegenover God.’ En zo openbaarde God zich aan hem, omdat hij niet zomaar vertrouwde en niet zomaar zich overgaf, maar eerst toetste. Het mercurische voorhangsel is het voorhangsel van de markt, en alleen de menstruatie-cyclus kon dit voorhangsel wegschuiven, zegt de nieuwe bijbel in II Duizen 8:28. In de nieuwe bijbel betekent de zondvloed ook de menstruatie. (Duizen 40:10,22)

In het Aramees van Genesis 32 staat dat Jakob op Pniël het spoor weer vond, en ruimte om te ademen (atra).

Ik had daar een droom van dat ze bij de buren een praktijk hadden om bij mensen ademruimte in te brengen.

---

2. DE MENSTRUATIE DES HEEREN : EEN TEKEN VAN HOOP - BEELDEN VAN HET OUDE AFRIKA

U bent de hemelse rivier. Laat uw
rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw
Woord doen verstaan.
Beloch 10:4

De grote beesten van de aarde hebben grote religie en grote misdaad gemaakt. Toen Jakob in zijn worsteling met God haar menstruatie bloed ontmoette was dit een beeld van de eeuwige besnijdenis, want de menstruatie van de vrouw blijft zich herhalen. Ook Ezau had een ontmoeting met de menstruatie van de vrouw toen hij alles moest opgeven om van de kom met het rode te drinken.

De zondvloed die we dienen te ontvangen om los te komen van het vlees is ook een beeld van de menstruatie in de nieuwe bijbel. Daarin moet de mens gewassen worden. Het is een beeld van de vrouwelijke besnijdenis, de zuivering van de vrouw en het beeld over vrouwen, want er zijn veel valse vrouwenbeelden. Wij moeten een waarlijk en getrouw, een waarachtig en zuiver beeld krijgen van wat de vrouw is en voorstelt. Dat is absolute noodzaak vandaag de dag, in deze eeuw. Dat moet de mens recht zien te krijgen om verder te kunnen, en door nieuw zicht op de vrouw kan er ook nieuw zicht komen op de man.

Jakob en Ezau moesten alles afleggen voor dit geheimenis. Laat alles los als je tot de hemelpoorten komt, al je oude ideeën over man en vrouw, al je oude ideeën over God, en laat het zuiveren. Leer de ware antropologie en etnologie. Het is een diep Afrikaans geheimenis van het bestaan. Al in Egypte werd het onderwezen dat de mens het menstruatie bloed van Moeder God (Isis) moest ontvangen. Zo kon het hart van de mens verder gezuiverd worden.

We kennen allemaal het anaq teken van Egypte, het levenskruis, oftewel het kruis met het rondje erop, wat als het halssnoer van de levensprincipes van het halssnoer was, waardoor de mens door het levenslijden aan God is verbonden. Het tyet teken van het menstruatie bloed van Moeder God was een soortgelijk teken, maar dan met de armen slap, wat een soort knoop of verband was. Zo was de mens door de menstruatie, door de eeuwige besnijdenis, aan God verbonden. De mens moest het om zijn nek dragen, want het waren de leerregels van het halssnoer, het verborgen manna. Dat moet geen uitwendig sieraad zijn, maar een inwendig sieraad. Kijk hoe men deze dingen in deze wereld hebben verdraaid en hebben verletterlijkt. In oost en zuid worden vrouwen letterlijk besneden, lees : verminkt. Hun clitoris wordt afgesneden. Verschrikkelijk. En kijk naar het symbool van de rijken in het westen : de afschuwelijke stropdas waarmee ze in gruwelen over de anderen heersen.

Ze weten niet eens wat het betekent. Ze hebben roofbouw gepleegd. Ze hebben het ergens opgekocht of gejat, als een verkrachting. Rechtsverkrachting is het. Ze hebben het losgemaakt van zijn betekenis. Deze dingen worden niet geleerd over het algemeen. De kinderen worden onderworpen aan de grootste gruwelen.

Adam moest loskomen van de lagere vrucht, van de vervloekte vrucht, en moest komen tot de hogere vrucht, namelijk van de menstruatie des Heeren. Dat was de voorbode van de vruchtbaarheid. Hij moest bedekt worden met dit bloed, opdat hij een wapenrusting had, net zoals eens Isis met haar menstruatie bloed de verscheurde en verdronken Osiris (Aser) weer aan elkaar lijmde. Zij deed dit met behulp van de krokodil Sebek, een beeld van de vroedvrouwen, om zo Osiris (Aser) tot nieuwe geboorte te leiden in de onderwereld, waar hij zou tronen over het vlees.

Er is geen mannelijke suprematie zoals deze wereld. De mens moet weer terug naar de onderwereld, naar het paradijs, naar het hiervoormaals en hiernamaals, dwars door alles heen. Het ligt er al voor de mens, en dat is het ware koninkrijk des Heeren, niet de belachelijke karikatuur dat ze van alles hebben gemaakt. De Isis-knoop van Moeder God is de knoop van de vernieuwing. Ga terug, ga terug. De mannelijke suprematie is een leugen. Er is alleen kennis suprematie, en dat is de kennis des Heeren opgeborgen in de Vreze des Heeren. Dat is geen mensenbehagenis, maar kennisbegeerte.

De mens en zijn kerken, ach laat ze toch varen. Kom toch tot de hogere kerken in de Heere, waar het menselijke verduisterde verstand niet heerst. Laat jezelf losmaken door het menstruatie bloed des Heeren wat Jakob zag op Pniël, wat diep in hem begon door te dringen en begrip begon te geven.

Oh, wat een heerlijke weg is dit, tot de nieuwe natuur. Laat de vogels weer in je zingen, de vogels des hemels, van het paradijs. Luister goed, elke morgen als je opstaat, naar de boodschappen die zij brengen, opdat de mannenstemmen van deze wereld, van de zelfzucht, de eindeloze gierigheid en hebzucht, in je kunnen doven.

Ook Yeshua ging terug tot de baarmoeder, tot het menstruatie bloed, op Golgotha, waar hij werd losgesneden van de valse vader van het vlees, om zo Moeder God te ontmoeten. Hierin werd hij gewassen. Oh, het wordt zo weinig verteld, of helemaal niet. Net als Jona ging hij naar binnen. Hij werd erdoor opgeslokt, verslonden, opdat nieuw leven zou kunnen komen. Dat is een pad voor ons allemaal. Uiteindelijk kwam het Griekse Iesous ook van Isis, de Griekse transliteratie van de menstruerende Moeder God. De zich steeds maar herhalende menstruatie des Heeren geeft hoop, baant een weg. Het is uitzicht op het bloeien van de wildernis, het bloeien van de woestijn. Eens zal het gebeuren, oh als wij ons maar laten wassen door dat menstruatie bloed des Heeren, en daarin binnen zullen gaan, in haar geheimen. Als het vrouwelijke wordt besneden, wordt zo ook het mannelijke besneden.

Wat een heerlijke waarheid is dit. Laten we diep van binnen dit aanraken en onderzoeken, ermee worstelen, om zo verder te komen in datgene waar het leven voor is bedoeld. In die golven van geestelijke menstruatie worden de hogere verbanden zichtbaar. Dan zien wij pas werkelijk wat Jakob zag.

In Egypte werd het tyet teken van de menstruatie ook wel de gordel van Moeder God genoemd.

Beloch 10: 1-3 zegt :

Breek de ketenen van mijn geweten,

waar vissen van mij hebben gegeten.
U ziet de ketenen van mijn hart. Uw
warmte heeft mij overrompeld, Uw
kracht heeft mij de bergen doen
verstaan.
Laat mij niet bloot staan voor mijn
vijanden. Bedek mijn hoofd met Uw
hemelse gordel.

Toen Adam tot deze gordel kwam in het paradijs was dit de gordel van de hemelse vreze. Hierin moet de man eerst zwak worden, opdat de moeder hem kan vormen, zoals vers 5 zegt :

Bescherm me des daags tegen de
stekende vlieg. Zwakte brengt mij tot
aan uw wateren.

Odenlech 32:51 noemt het de gordel van de vergetelheid om los te komen van menselijke kennis, van het lagere geheugen. En met het herstel van het zicht op het vrouwelijke zal Odenlech op de troon van David (Ahn) zitten, dus het is een belangrijk boek. (Buli 11:1)

II Duizen 8 noemt de leer van de vergetelheid de gordel van de waarheid, die Mozes ontving. Omdat het van de mens was geroofd, het kind was omgebracht, ging het vleselijke mannelijke regeren, door de mercurische cyclus van de spier, van de markt, en zo werd de man gecastreerd. Zo verloor de man zijn ware vruchtbaarheid, zijn ware seksualiteit, en is nu onderworpen aan een karikatuur. De waarheid is dat de Goliathse man die denkt te regeren dus geen geslachtsdeel meer heeft. Het is afgekapt door de leugens waarvoor hij koos. Deze man is slechts dronken, en sleept velen mee in zijn dronkenschap.

Daarom moet de menstruele cyclus komen om de mercurische cyclus van mannelijke protserij te verbreken. De man moet terug de baarmoeder in. De vleselijke nephilim man is te ver gegaan. Daarom moest destijds de zondvloed ook komen, want de mens had zichzelf teveel verrezen, wilde met hardheid en macht over de ander regeren. De reuzen van zonde en leugen waren gekomen, de grote beesten van grote religie en grote misdaad. Het waren gevallen engelen, en zij riepen de dochters der mensen, de dochters van het vlees, op om hen voort te baren en hen groot te maken. Wee een vrouw die zich aan deze spelletjes overgeeft. Uw man is de Heere, niet dat wat zich vandaag de dag in deze wereld als ‘man’ aanbiedt. Neem nooit een man onbesneden van borst. (Behemma 29:49-50 ; 30:2-5)

Ahn moest deze riem ook ontvangen en moest de tong, het woord van menselijke overleveringen en tradities, van de Behemoth, het grote beest van het oervlees, afnemen om het aan zijn riem te hangen. (II Duizen 25:31)

In het oude Egypte was er het gebruik om vrouwen in te smeren met menstruatie bloed, opdat ze daardoor gestimuleerd werden tot zwangerschap. Ook werden kinderen ingesmeerd met menstruatie bloed om hen tegen kwade invloeden te beschermen. Nu, dit zijn allemaal beelden. Ook wij als

kinderen van Moeder God, mogen door haar menstruatie bloed beschermt worden, en worden opgevoed tot vruchtbaarheid.

Er waren soms speciale plaatsen in het oude Egypte waar menstruerende vrouwen konden gaan. Zoals het tyet teken het teken was van de vagina en de menstruatie van Moeder God, zo was de djed het teken van de fallus van Osiris, van Aser. Vaak werden zij naast elkaar afgebeeld. De mens moet tot leven komen, aan zijn zelf afsterven, door tot het geheimenis van Moeder God te gaan, om zo hierin ingeleid te worden, aan de hand van de leerregels. Dat is in de Egyptologie de tocht van Osiris, Aser, en de tocht van Ree (Ra), door de onderwereld.

Vaak waren de speciale plaatsen voor de menstruerende vrouwen dieper onder de grond, onder de trappen. Het laat zien wat wij in onze tochten in de aarde, dieper de aarde in, kunnen verwachten. Dit kan alleen gebeuren in onze worsteling met de aarde, met onze donkere Moeder God. Alleen dan zal zij haar geheimenissen openbaren. Het is niet voor de afwimpelaars, niet voor de overmoedig vertrouwenden, maar voor de strijders voor gerechtigheid, de twijfelaars, de toetsers, de soberen en ingetogenen. Laat niemand u afhouden van de prijs die voor u klaarligt. Ren de wedstrijd zo opdat u die wint. Laat het vlees achter u. Acht al het andere als vuilnis, stelde Paulus, om het te kunnen winnen.

In de ondergrondse ruimtes van de menstruatie waren gangen met afbeeldingen van buffels en runderen, als beeld dat de mens door het menstruatie bloed werd opgeroepen tot de geestelijke buffeljacht, ter overwinning van de Behemoth, het ego, zoals dat ook in de nieuwe bijbel wordt besproken, als beeld van de eeuwige besnijdenis. Het vlees moet volkomen overwonnen worden. Dat is een gelijkenis. De rivieren zouden tot buffelbloed worden voordat Moeder God zou wederkeren, als een teken. Dat is het bloed van de menstruatie. De vrouw zou haar eigen vlees en het vlees van mannen hebben weggesneden, om zo tot zuivering en wedergeboorte te komen. Dat kan alleen gebeuren in de exegese, oftewel de schriftuitleg. Het is niet iets voorwerpelijks, maar onderwerpelijks, en verbandelijk. Daartoe is de knoop of gordel van de menstruatie van Moeder God, om de hogere verbanden te laten zien, waarin oude inzichten wegvallen en worden opgelost. Veel van de huidige mens zal daartoe wegvallen. De aarde zal vol worden met de eeuwige en enige kennis des Heeren. Elke knie zal hiertoe buigen. Elke tong zal belijden.

Vaak droegen de Egyptische vrouwen van Afrika de menstruatie knoop van Moeder God tussen hun borsten, als teken. Het was een teken van hoop en vruchtbaarheid, een teken van komende openbaring en onthulling. Het was een beeld van vrouwelijke intuïtie en de navelstreng tussen Moeder God en de mens. Vergelijk dat met de godslasterlijke stropdas van de mens die tegen God rebelleert, en zie dat het nergens met elkaar overeenstemt. Ze hebben het godsbeeld van de mens door de stropdas, de wurgslang in het paradijs, totaal vernietigt. Het verleidde de mens tot een product, leidde de mens niet tot de volle waarheid.

Ook mannen mogen tot het menstruele geheimenis van Moeder God komen om zo hun hoofden te buigen en weer kind te worden. Het was een teken van bescherming van het kind in de baarmoeder. Kom terug tot uw Moeder, en leg al uw afgoden af. Zij roept op tot oorlog en jacht in de hemelse gewesten, in de onderwereld, in het paradijs. Dit is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het zondige vlees van de eigengerechtigheid van de mens. Ontwapen uzelf eerst van al uw oude en valse wapenen, opdat u eerst tot nieuwe geboorte komt. De ontwapening van het vlees gaat vooraf

aan de hogere geestelijke bewapening. Laat u hiervoor insmeren met het geestelijke menstruatie bloed van Moeder God, zoals Jakob dit eens onderging. Telkens moeten wij hierin gewassen worden. Het is niet iets eenmaligs. Dring door tot de diepere ruimtes van de menstruatie, om zo tot de jacht te gaan tegen de machten der zonde en onwetendheid, oftewel de geestelijke buffeljacht. Dat is waar de natuurvrouwen mee bezig zijn. Zij wijden geen zorg aan het vleselijke, maar strijden hiertegen. Zo kun je een ware natuurvrouw des Heeren herkennen. Zij gaat niet helemaal op in aardse zorg, maar is gericht op haar geestelijke roeping. (Spreuken 31)

Terwijl de natuurvrouwen menstrueren, oftewel zich hebben gewijd aan de eeuwige besnijdenis, zwoegende in de aarde, hebben de gepensioneerde danaïden boven de aarde zichzelf opgesteld in roddelblaadjes en flutblaadjes en flutromans als flutmodellen, want zij menstrueren niet meer, zijn geestelijk met pensioen gegaan. Zij vertonen geen tekenen van ware vrouwelijkheid meer, maar van karikatuur en bespotting, van mensenbehagenis. Zij hebben gebogen voor de eisen van het vlees, en door vleierijen hebben ze hun valse, aardse loon en winst hiervoor in ontvangst genomen, opdat zij voor eeuwig zouden verstenen als praalbeelden voor het bedrieglijke en aardse mannelijke volk. Beide volkeren zijn tot slaaf geworden tot de dood. Ze worden aards gemelkt, voor hun gif. Niets anders. Ze gieten eindeloos water in bodemloze vaten, dragen eindeloos en ijdel water naar de zee. Het is een tragische, zeer tragische, en zeer te betreuren bedoening.

De lijdensgezinde kwam tot Hippolythe, oftewel Hippo-lethe, het vergeten van het beest, als beeld van de geestelijke vergetelheid, en hij moest haar gordel van vergetelheid zien te bemachtigen, in een worsteling met haar, de koningin der amazones. Wij komen niet zomaar tot de vrouw en haar geheimenissen. Het is geen slap opzegversje. Het is een worsteling op Pniël, met het hogere en lagere zelf. Het is een twistzieke vrouw, dat zal ik je wel vertellen. Zij bewaakt de hogere kennis. Het wordt niet zomaar voor de zwijnen geworpen. Je komt niet zomaar binnen. Het gaat om een volledig zelfoffer, een volledig luisteroffer. Je zult alles door en door moeten toetsen, en hiervoor lange tochten dienen te gaan, over de Jabbok heen, diep de aarde in. (Odenlech 32)

Pensionering loert overal. Het vlees is een professionele en deskundige pensionering. Daar is geen leven meer. Daar leeft men slechts van de dood. Laten we blij wezen dat de Heere ons nog boodschappen van leven brengt. Elke dag als je opstaat : luister naar de vogels van het paradijs die deze boodschappen brengen. Zij brengen je over deze zeeën, zoals God in haar Woord heeft beloofd. Het is voor de overwinnaars, de doorvorsers, voor hen die niet opgeven. Het is voor de volharders, voor hen die niet met de slappe en laffe vooroordelen van deze vreemde tijden willen leven. Zij hebben hun oude leven volledig vaarwel gezegd. Zij hebben geen reserves. Zij sluiten geen compromissen. Zij zijn volledig toegewijd aan het smalle pad en de enge poort.

De discipelen slapen. Zij zijn niet ontwaakt tot deze geheimenissen. Het Woord des Heeren is nog niet in hen doorgedrongen, maar eens zullen de bazuinen klinken.

3. HET PRÉ-ADAMITISCHE RIJK IN HET BOEK DES LEVENS

‘Zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving.’
Hebreeën 9:22

Calvijn besprak zijn amazone-leer in zijn bijbelverklaring, iets wat hij veel minder deed in de Institutie. Hoe verder we teruggaan in de geschiedenis, hoe matriarchischer het werd, voornamelijk in de voortijden. Calvijn stelde dat God allereerst als een Moeder kwam, als een Matriarch, maar de mensheid wilde haar niet, en raakte zo verstrikt in de patriarchie. Ook Ledeboer, één van de oudvaderen van het Rodenbergs-Nederlands, of wilde, pastorale Nederlands, en de oudvader van de wat zwaardere kerken in Nederland, zoals de gereformeerde gemeente, de oud gereformeerde gemeente, de Bakkeriaanse gemeenten en de GGIN, had zich onder Moeder God gesteld, en noemde haar soms de oorlogsgodin waaronder hij streed. Het oorlogs-element is nooit geheel verdwenen uit de wat zwaardere bevindelijk-gereformeerde vleugel van de reformatie.

Het djed-teken van het Oude Egypte was de doorboorde fallus van Osiris, van Aser, soms ook als persoon voorgesteld, als een eerdere Adam. Ook ging er een ring heen door de fallus, opdat het vlees geen overmacht meer had over de mens. Het djed-teken was dus een beeld van de eeuwige besnijdenis, want het waren meerdere doorboringen, net zoals de vagina zich meerdere keren besnijdt door de menstruatie, waarin het baarmoederslijmvlies wordt besneden. Dat zijn geestelijke werkelijkheden met zeer diepe betekenissen, waarover we hebben gesproken.

Zo ontwikkelde Djed zich tot Dekra in het Aramees en Sukker in het Hebreeuws, die de eerdere Adam voorstelden, in het eerdere scheppingsverhaal van Genesis, in de grondteksten. Ook de doorboringen van de fallus komen voor in de Israelitische grondteksten, overgenomen vanuit de Egyptische literatuur hierover, sinds het Egyptisch de moedertaal is van de Israelitische talen.

Als we verder teruggaan dan zien we in de voortijden het djed-teken als het à-teken (ah). Een aspect van de menstruatie van God was in het oude Afrika de rivier die tot bloed werd, Nyame, of Name, zoals Naamah, de oerkennis waartoe Adam naderde. (Odenlech 26:99) Nyame of Nyami verdronk ook mensen door ze in de rivier te trekken, als beeld van de wedergeboorte en het terugtrekken tot de baarmoeder, het sterven aan het ego. De oerkennis is altijd verbonden aan dit zelfoffer. Vandaar dat Name ook een prominente plaats heeft in het boek des levens. Name is een beeld van het oer, en van het luisteroffer, oftewel de afwachtingsleer (Odenlech 31:27, II Behemma 4:51), die overigens ook door Calvijn wordt besproken in zijn bijbelverklaring.

Het is verbonden aan het oudere boek van Job, van de voortijden, toen hij ook Noph werd genoemd. Het boek des levens laat de strijd zien tussen Job en Name, de menstruatie van God, als een soort voortijds Pniël. In sommige voortijdse geschriften wordt Adam ook J genoemd, als de letter J, een cirkel met een stip erin. Ook is de letter J de hieroglyph van de kop van een bok in oudere voortijdse geschriften. De fallus hieroglyph werd soms de PF lettergreep genoemd, en de besneden fallus, de meervoudig doorboorde en geringde fallus, als beeld van de eeuwige besnijdenis en volledige overgave en toewijding aan de Moeder God, was genoemd het À-teken (ah), de korte A, als beeld van het volledige afsterven van het ego. Men moest van PF tot À komen, als PFÀ, voor de nieuwe schepping, wat later in het Egyptisch tot PTAH werd. Egypte is een samenvoeging van Geb, de aarde, en Ptah, als Geb-Ptah, het afsterven van het ego in de donkere aarde, voor het zuiveren

van de kennis. De PF was ook de komst van het zaad, zoals de hieroglyph laat zien, als een druppelende fallus, waar À naartoe leidt. Het is de uitstorting van het bloed aan het kruis, als Yeshua de donkere aarde ingaat, net zoals R'w de aarde inging hiervoor, wat overgenomen werd in het Aramees voor de Heilige Geest in het christendom. De discipelen ontvingen R'w, de duisternis des Heeren, op de pinksterdag, hadden een ontmoeting met de zwarte bruid, oftewel werden ontdekt aan hun zonden. Ook C. Steenblok wees op het belang om het pinksterfeest in de context te zien van het ontdekt te worden aan de doodstaat van de mens, de grootte van de zonde te zien. Alleen zo kan de mens de geestelijke buffeljacht beoefenen.

Men moet de ernst van de zonde onder ogen komen, dat er door de zonde geen leven mogelijk is, en men moet het Kaïnitische bevel opvolgen dat men de zonde moet bestrijden opdat de zonde niet over hen heerst. Dit bevel lag al diep verborgen in de Egyptologie. Kaïn moest aan zijn ego sterven, moest zijn ego wurgen. (zijn adem, Hobel, Abel, zijn vleselijke zelf, zie hiervoor de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek over de grondteksten die uitvoerig hierop ingaat.)

Kaïn moest de geestelijke buffeljacht bedrijven, anders zou de buffel van het vlees hem ombrengen, oftewel de Behemoth.

In het boek des levens wordt de put onder de vertrekken van de menstruerenden, oftewel de gangen die tot de geestelijke buffeljacht leiden, de Oxcrenon genoemd. Deze wordt overigens streng bewaakt door Septus, de valse vrucht van de mannelijke suprematie, de patriarchie die de matriarchie verdreef. Ieder mens zal daarom Septus moeten overwinnen in het komen tot de geestelijke menstruatie cyclus, de besnijdenis van het vrouwelijke, want juist de valse vrouw hield de valse man in stand. De mens moet hiervoor terugkeren tot Moeder God, waar Calvijn ook op wees. Het boek des levens beschrijft deze strijd tegen de geest Septus uitvoerig. Om deze strijd te winnen beschrijft het boek des levens de wortels van Adam in Orion, in het diepere en eerdere paradijs, want door de tijden heen was er veel kennis verloren gegaan, en de mensheid was er niet aan toe. Uiteindelijk moet de mens zo terugkeren tot het kinderrijk, oftewel weer kind worden, want het vlees heeft de mens tot een vals en overmoedig volwassenschap gebracht.

De Orionse of diep-paradijselijke Adam werd Toriax genoemd en door het boek des levens als belangrijke sleutel aangewezen tot de Oxcrenon. Men moet daar komen als een Jobiet. Men moet het Jobitisme dus bestuderen en toeëigenen, dus alles omtrend het boek van Job en wat het boek des levens hierover vertelt. Een heleboel kennis is door de tijden heen verloren gegaan, en voor een heleboel kennis was de mensheid niet klaar, waar Yeshua ook over sprak, en daarom werd in Openbaring verteld over de komst van het boek des levens voor de overwinnaars. Bent u een overwinnaar ? Ga dan op tot het boek des levens.

U heeft twee vleugels nodig om te kunnen vliegen : de oude bijbel van de voorouders, en de nieuwe bijbel :

Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt.
Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.
Openbaring 2:17

Het is ook waar het woord voor vader in het Engels vandaan komt : Dad, namelijk van de Djed-pillaar, van de eerdere Adam in het Egyptische rijk, wat door Israel werd overgenomen als Dekra en Sukker, waar het boek des levens ook over spreekt. De vader is dus niet zomaar iets voorwerpelijks, maar het punt van de doorbreking van het vlees, oftewel de besnijdenis, die in het Djed-teken een meervoudige doorboring en besnijdenis is, als de eeuwige besnijdenis, wat ook gedragen wordt als een halssnoer of een ring. Hierin staan de leerstellingen van het halssnoer gegraveerd, waar de nieuwe bijbel catechismus ook over spreekt, en waar Spreuken 1 ook over spreekt, het belang van de anaq, wat overigens ook al in Egypte voorkwam. Het draagt de tucht des Heeren. Een ieder die dit geestelijk sieraad draagt heeft de tucht des Heeren aanvaardt voor verdere geestelijke opvoeding. De vader is de status van verbrokenheid wat uiteindelijk door het innerlijke kind wordt bereikt in het aanhoudende en volhardende gevecht tegen het vlees. We spreken dus niet over zomaar een vader, maar een innerlijke vader. Aan alle oude vaderbeelden moet de mens afsterven.

Het Djed-teken werd in het Aramees ook gewoon overgenomen als ‘ddy’, wat voortgetrokken betekent, geleid, voortbeweging, ook weer een wortel van het Engelse ‘daddy’, een woord voor vader wat meer persoonlijk is dan gewoon dad of father. Juist door de eeuwige doorboring en besnijdenis van het vlees, van de fallus, werd een mens tot vader, oftewel een verbrokene die net als Jakob voor de rest van zijn leven gevoelig zou zijn door God en door God geleid zou worden. Wij moeten ons ernstig uitstrekken naar deze ervaring, zoals ook de oudvaderen van de reformatie dit deden en hier uitvoerig over spraken.

Als we het hebben over het menstruatie-bloed des Heeren hebben of over bloed op zich, dan is dat in de Israelitische talen ook de Rede of Reden. Dat is wat het bloed, d’m, in zich draagt. In het Egyptisch is d’m, doem, de besnijdenis of hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van de fallus. Die moest tot djed-teken worden, tot meervoudige doorboring, geringd worden, opdat men geleid zou worden en aan het vlees zou ontkomen, wat dus ook belangrijk was in de exodus. Men moet komen tot de eeuwige besnijdenis die blijvend zou zijn. Zonder bloed is er in dat opzicht dus geen kennis, maar de mens heeft het verletterlijkt en is tot aards bloedvergiet gekomen, wat een grote gruwel is. Het dagelijkse zelfoffer werd zo gestaakt, door de verandering van tijden en wet, waar Daniël tegen waarschuwde.

---

4. KERSTEN EN HET DIEPER DOORDRINGEN IN DE LEER VAN CALVIJN - EEN DROOM

Ik had een droom over Kersten, de vader van de gereformeerde gemeenten. Hij was dieper gegaan dan welk mens dan ook, en kwam uiteindelijk bij het boek des levens aan, bij de nieuwe bijbel. Hij zei tegen me in de droom : 'De monden van de mens zijn te zoet geworden.' Ik was in een huis wat door de Kerstenianen op sleeptouw werd genomen. Ik keek uit het raam toen het huis werd meegesleept, en zag een Kersteniaan, die mij groette. Het huis zou gebracht worden tot Calvinia. Er moest een dieper begrip komen van de bijbelverklaring van Calvijn. Kersten stelde in de droom dat Calvijn zekere antistoffen had tegen het overzoete van de mens.

In de droom waren de gereformeerde gemeenten samengekomen met de oud gereformeerde gemeenten, onder Kersten. Ze waren diep de calvinistische wildernissen ingegaan tot het Calvinia gebied, genoemd naar Calvijn. Daar hadden ze hun natuurvestingen, zo midden in de wildernis.

Daarna had ik een droom van twee natuurvrouwen, aspecten van God, in de wildernis. De ene had een gezicht die de renbokkenjacht uitbeeldde, en haar voeten beeldden de renbokkenslacht uit. Nu, de geestelijke bokkenjacht wordt in de nieuwe bijbel een beeld genoemd van het gaan van het letterlijke tot het symbolische. (Behemma 27:13) Het beeldt de reformatie uit die kwam tegen het katholieke materialisme. Calvijn was in deze jacht heel voorzichtig en beheerst, want symbolisering is aan veel regels verbonden, opdat men niet in vleselijke vergeestelijkingen terechtkomt die de waarheid ten onder houden. Men vergeestelijkt graag om aan hun verplichtingen te ontkomen. Calvijn waarschuwde tegen wereldse beuzelingen die ook in de kerk waren doorgedrongen, opdat de mens zo met drogredenen hun vleselijke begeerten konden bevredigen, om zo te ontkomen aan de tucht van God. Men week zo af van het smalle pad door oeverloze mystiek. Vaak ging dit ook voor de markt. Daarom is er nog een andere jacht belangrijk. Het gezicht van de tweede vrouw was de lamsjacht, en haar voeten waren de lamsslacht. Het lam is in de nieuwe bijbel een beeld van het geld, van de markt. We moeten ons niet laten leiden door marktbegeerte, maar door de tucht des Heeren, en die verzint niet oeverloos, maar toetst alle dingen, om zo het goede te behouden en uit te werken.

De geestelijke lamsjacht wordt in de nieuwe bijbel uitvoerig besproken. Geld is een koude macht, een moederloze macht.

We lezen in II Duizen 26 :

20. De vrouw strijdt tegen het lam van het oervlees, voert jacht op het lam. Het is de geest van de valse wedergeboorte, de geboorte zonder de moeder.

21. Het lamskleed zal gebruikt worden als kleding en tenten voor God's Volk.
22. Dan zien wij dit afschuwelijke lams-beest in de poel van vuur en zwavel. Zwavel betekent in het Aramees de materiele wereld. Het is in het Aramees het moeras van materie, oftewel het aardse leven, waar ons vlees zich in bevindt. Dan wordt er gezegd dat de overwinnaars zullen ontvangen van de bron van het levende water.
23. Het fundament is de inheemse plaats, de onderwereld, oftewel de innerlijke wereld.

24. Er zal niets buiten het visnet omgaan. Hier is het onthullen en de ontmaskering, als een doorgang in de tocht, een verschijning, een dichterbij komen. In diepte betekent het een aanraking, het openen van de zintuigen.

We zien dus dat de poel van vuur en zwavel de materiële wereld is waar we nu in leven. Het is om alles te toetsen, te beproeven, al die ruwe diamanten. Hier zal het vlees totaal ten onder gaan, en het vlees zal hier dus ook nooit levend uitkomen. We zijn dus nu al in de hel. Ook de oude profeten moesten door de hel heen. Het was tegelijkertijd de baarmoeder en de exegese. Wat de mens er van gemaakt heeft is bespottelijk. Men heeft het oeverloos lopen dramatiseren, de betekenis weggesneden, allemaal voor de markt van het rooflam. Kersten bleef in de droom de nadruk erop leggen dat hij 'de eeuwige verlorenen' had gezien, maar dat het heel anders is dan wat ze in de kerken prediken.

Nu, ook Yeshua ging door de hel, en hij ging tot de gevangenissen van de hel om zielen vrij te zetten. Wat voor idee we ook mogen hebben van de hel, kunnen wij net als Yeshua tot de hel gaan, al diegenen die door menselijk vlees, door menselijke oordelen, daar zijn vastgezet, of misschien wel door God's oordelen die waarachtig, goed en getrouw zijn, en kunnen wij die gevangenen net zoals Yeshua eens deed aan een tafel zetten en hen voedsel geven, een dak boven hun hoofd, en wat boeken ? Kunnen we dat ? Kunnen wij als een barmhartige Samaritaan voor hen zijn, als een goede herder, om hen bescherming te bieden tegen overmoedig overoordeel ? Buiten zijn er genoeg wolven die hen willen verscheuren en hen mee willen sleuren naar nog duisterdere plaatsen, maar de Heere is gerechtigheid en zal geen enkele ziel te zwaar straffen. De eeuwige verlorenen zijn de zonde-machten, niet de menselijke zielen zelf. Wat is een mens ? De mens is maar een zucht. De zonde-machten zijn niet menselijk, maar machinaal, anti-principes.

Er is nuance-verschil. Er zijn verlorenen en verlorenen. Het woord is voor meervoudige interpretatie vatbaar, maar de verloren zielen zijn datgene waar de goede herder naar op zoek is, ook in de hel, juist in de hel. Daar spreekt 1 Petrus 3 heel duidelijk over. Yeshua sprak ook met Mozes en Elia, dus laten we niet denken dat de zielen slapen of dat we er geen omgang mee mogen hebben. Ze zijn in de wolk der getuigen. Niet door het vlees, maar door het geestelijke, en dat is aan regels onderhevig. Op het smalle pad moeten wij omgang hebben met de wolk der getuigen, net zoals Yeshua.

Je bent hier op aarde in de hel, volgens het Aramees, de taal van Jezus. Kun je dan tot de andere gevangenen gaan, net zoals Yeshua dat deed, en hen een tafel geven met wat voedsel, en wat onderwijs, wat boeken, opdat ze door de ze ervaring van de hel heen kunnen komen ? Wij gaan niet naar de hel, maar door de hel, en dat is een groot verschil. Dat is een tocht door de baarmoeder. Zo worden wij tot een nieuwe schepping. Het is een beeld van de exegese, oftewel de schriftuitleg.
Ik had toen een droom over de suikerclowns die de wereld hadden ingenomen. Ze stonden onder leiding van een leprechaun genaamd Woeki Woekie. Het was een suikergeest. Ook overmatig zout was een soort suiker. Zo waren de mensen gebonden aan de aardse ervaring. Het hield de mensen vleselijk. De geestelijke oorlog en jacht gaan dus door.

Calvijn had hier een heleboel principes voor. Altijd weer moest het oordeel gematigd worden, getemperd, en hij nam de hel ook niet letterlijk, ook al nam hij de eeuwigheid ervan op in alle ernst. Hij was over dit onderwerp op zijn hoede voor de geest van ijdele nieuwsgierigheid, waar hij vaak

tegen waarschuwde. De hel was een ondoorgrondelijk zinnebeeld en geheimenis van God, waar de mens niet zomaar toe ingeleid werd, stelde Calvijn. Dit was eeuwig, maar wat het betekende in diepte, daar ging hij normaal gesproken niet al te diep op in. Hij schuwde het waar hij kon.

Ook Petrus kreeg visioenen en dromen over de jacht en de slacht, zoals we kunnen lezen in Handelingen 10. ‘Slacht en eet.’ Petrus nam dit niet letterlijk, maar dacht na over wat het zou kunnen betekenen, en uiteindelijk was de uitleg ervan dat hij de andere volkeren niet meer als onrein mocht zien. Hij moest leren van andere volkeren. De nieuwe bijbel laat zien dat door de geestelijke jacht de ware bloedbanden ontstaan, oftewel de geestelijke bloedbanden des Heeren. Petrus moest dus zijn oude ideeën slachten, dat Joden niet mochten omgaan met niet-Joden. (vs. 28)

De jacht des Heeren is mooi en lieflijk. Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die deze boodschap prediken op de bergen ? De nieuwe bijbel spreekt er veel over, zoals ook de oude bijbel erover sprak. Deze jacht is niet gericht tegen God’s schepping, niet tegen vlees en bloed. Het is de jacht op het vlees van de zonde. Dat is een groot verschil.

We kunnen erover klagen hoe het volk van God nog steeds zit bij de vleespotten van het aardse leven en dit geheimenis nog niet hebben doorzien. Och, weent en klaagt over de zonden van het volk, opdat gij het zegel des Heeren op uw voorhoofden ontvangt, zegt Ezechiël 9.

Wees dankbaar met het kleine. Het leven zit in de kleine dingen, niet in het vele en het verdichte. Je mag van het verdichte loskomen door de menstruatie des Heeren, de besnijdenis van het vrouwelijke, tot een nieuw zicht op de moederlijke Heere, zoals Jakob dat kreeg op Pniël in de oude Aramese grondteksten, de taal van Yeshua.

Hebreeën 6 zegt niet telkens dezelfde fundamenten te leggen, maar het gehele huis des Heeren te bouwen, te gaan tot de diepere dingen, opdat uw zielen gevoed zullen worden. Ook zegt Hebreeën 9 dat er geen vergeving is zonder bloedstorting, dat over deze dingen gaat. Het gaat over het zinnebeeld van de besnijdenis, dus ook over de menstruatie. Zo komen we tot de ware antropologie en etnologie des Heeren.

Calvijn noemde dat de mens onder de hypnose van de eerzucht was, en daardoor werk deed wat geen werk was, namelijk dubbelwerk, terwijl er ander werk, geestelijk werk verricht diende te worden. De mens had door de eerzucht de prioriteiten verdraaid en was zo tot mensenbehagenis gekomen, waardoor de mens gebonden was geraakt. Dat is wat de hel is. Zo werd alles verdicht. Calvijn noemde het een ijdele werkelijkheid, de ergste dood waarmee de mens zichzelf vleidt. Het was een dodelijk schijnleven door de zonde gebaard.

Men had hiervoor gezaaid en bleef ervoor zaaien, als Danaïden werkende voor de bodemloze putten der mensen, beesten die nooit verzadigd zijn. Och, keert toch terug tot de paden des Heeren, dieper de wildernis in, weg van de stad en haar eigenaardige drugspotten en vleespotten. Ze drinken het bloed van kalf en rat, en vergiftigen zichzelf op alle hoeken van de straat om zichzelf als hoeren te verkopen. Ze hebben gehoereerd met het Woord des Heeren.

Calvijn noemde dat ze opgeblazen waren in hun zelfvertrouwen. We kunnen stellen dat vals zelfvertrouwen, zelfverzekerdheid en zelfoverschatting ontstaat waar er een gebrek aan studie is.

Calvijn noemde dat zij oorlog voeren tegen God. Hij noemde zelfverloochening als de enige sleutel tot God. Hij noemde zelfverheffing de kwaadaardigste kwaal der mensheid. Daarom werd de tollenaar door Yeshua aangenomen, en de farizeeër afgewezen. Hij stelde dat het zo diep in merg en botten was doorgedrongen dat er bijna geen middel tegen was. Calvijn stelde dat gehoorzaamheid alleen volkomen is als het geheel voldoet aan het oordeel des Heeren. (Verkl. Lukas 17:10)

Dit oordeel begint bij jezelf, kan alleen in zelfverloochening volbracht worden. Hiertoe is de oorlog en jacht des Heeren. Het gaat om een zelfoffer, een luisteroffer. Dat begint met het zwijgoffer. We moeten teruggaan tot het Woord des Heeren. Het zweeft over de aarde, zoekende wie Zij zal bevruchten.

Calvijn stelt dat het loon geen uiting is van menselijke maatstaven, maar van God's welbehagen. De mens kan het loon niet berekenen. De mens zal telkens weer dingen over het hoofd zien, en daarom kan het loon alleen van God komen, wat overigens zich ook weer dieper in de mens bevindt. Er is in die zin geen relatie tussen loon en menselijke verdienste, omdat Calvijn de afwachtingsleer predikt, oftewel de leiding des Heeren, die niet betaalt naar verdienste, maar naar gevoeligheid, en zelfs die gevoeligheid kan dus vleselijk zijn als de mens niet oppast, dus daarom komt Calvijn uit op het welbehagen en de genade des Heeren, niet van de mensen. Dat genade geen woord op zich is wordt duidelijk in de grotere verbanden van Calvijn's leer. Genade is het diepere loon, wat komt van veel diepere bronnen binnen de mens. Daar is geen makkelijke weg voor in de leer van Calvijn. De mens moet zich niets voorstellen. Het wordt van de mens afgehouden voor een reden. (Verkl. Lukas 17)

Calvijn is niet makkelijk als het aankomt op loon. En terecht. Er is veel bedrieglijk loon op aarde. De mens is er gewiekst in. In de leer van Calvijn kom je niet zomaar weg met aangematigd loon. Hij pakt je in de kraag. Vandaar dat zijn bijbelverklaring nuttig en nodig was. De mens mocht zich niets inbeelden, ook niet op het geestelijke of religieuze pad. De farizeeër zou niet aangenomen worden. Er viel niet mee te sjoemelen onder het oog van Calvijn.

Niet verdiensten was een sleutelwoord in de leer van Calvijn, maar afstemming, en die moest ook getoetst worden aan het welbehagen en de genade des Heeren. Dat was geen zoetsappige genade. Neen. De mens kwam niet weg met de zonde. De genade was iets ondoorgrondelijks in de leer van Calvijn, wat telkens liet zien : De mens weet het niet, de mens kan het niet zomaar doen. De mens moet zich niets aanmatigen. Telkens weer moest de mens in matiging strijden tegen de geest van aanmatiging.

Calvijn waarschuwde tegen het menselijke waarde-begrip. Men moest juist hun waardeloosheid onder ogen komen, om zo in die zijn waarde op te bouwen, wat het gehele 1953 geheimenis is, want de GGIN heeft dit helemaal lopen uitwerken. We moeten tot een dieper begrip komen van de leer van Calvijn hierin. Men moet sterven en opnieuw geboren worden in de geestelijke waardeloosheid, om zo tot waarde te komen in het welbehagen en de genade des Heeren, die zeker niet vrijblijvend is. De mens wordt door God gesmeed, hoe dieper de mens in zichzelf afdaalt, want Calvijn stelde dat de mens uit meerdere lagen bestond, en dat de mens tot de diepere lagen moest gaan, zoals God ook uit meerdere lagen bestaat. De lagen zijn met elkaar in strijd, als een Pniël.

Ook God is met zichzelf in worsteling. De wil van God is in strijd met het veel diepere eeuwige raadsbesluit van God, stelde Calvijn.

De hel was een zinnebeeld bij Calvijn, maar niet de eeuwigheid ervan, en ook niet het oordeel des Heeren. Het waren serieuze zaken in zijn leer, maar de mens moest geen eigen, overmoedige betekenissen hieraan geven. God had ook meerdere lagen die tegen elkaar streden. Dingen konden tegen elkaar weggestreept worden. Uiteindelijk ging het om het ondoorgrondelijke eeuwige raadsbesluit des Heeren, maar God moest dit ook toetsen. Vandaar de strijd. Het is het Pniël des Heeren.

Het boek des levens, de nieuwe bijbel, noemt Calvijn als van belang, en daarom dienen we terug te gaan naar Calvijn om tot een dieper begrip van zijn werk te komen, alhoewel de nieuwe bijbel ook de duistere zijde van Calvijn bespreekt, de duistere wachter die we dienen te verslaan. Deze duistere zijde komen we met name tegen in de Institutie, wat hij begon uit te geven in zijn jongere jaren, als het monster waarmee hij streed. Het is een doodsmacht van dode genade. Het is een geest van zielloze genade. Dit komen we veel minder tegen in zijn bijbelcommentaar, alhoewel het zo nu en dan wel de kop komt opsteken. Toch komen er dan nuances en doorgangen, en laat Calvijn de grotere verbanden zien. Daarom moeten we dieper hierin doordringen, langs de calvinistische voorhangsels gaan. We moeten ons hier niet terug laten roepen. We moeten komen tot het diepere geheimenis van de leer van Calvijn.

Een prediker zei eens : het is gemakkelijker de duivel uit je lichaam te krijgen, dan Calvijn uit je botten, waar ik geheel achtersta, maar er was ook een grote levensbron in de bijbelverklaring van Calvijn, wat leven brengt tot het gebeente. Je kunt Calvijn dus alleen maar uit je botten krijgen door Calvijn zelf, door tot het geheimenis van zijn leer te komen, en niet bij de Institutie en Tulip te blijven steken. Er is een veel betere Tulip dieper in Calvijn.

Calvijn was tegen zomaar vleselijke verdiensten, maar noemde de afstemming op de Heere het pad des Heeren, wat tot de verdienste van de lof der lijdzaamheid leidde. Dat was de enige ware verdienste, door hen die zich in de krijgsdienst hebben vernederd onder de oordelen des Heeren, die geduldig het kruis en het juk hebben gedragen en de tuchtroede hebben aanvaard, en zo ten hemel werden opgenomen. Dat kan alleen in de volbrenging van de krijgsdienst des Heeren. Het is iets voor de overwinnaars dus, niet zomaar de verdieners. (Verkl. Lukas 16:25)

Zij hebben zich laten vernederen op Pniël in de krijgsdienst, en werden zo ten hemel genomen. Ze hebben de tuchtroede niet veracht of onwaardig geacht, of onnodig, maar gaven het de volledige voorrang in hun leven. Het zijn niet zomaar verdieners, maar strijders. We spreken dus over een jachtsloon en een lijdensloon. Ook is het een stervensloon wat alleen zij die hard aan zichzelf zijn afgestorven verdienen, wat allemaal getoetst is aan de afstemmingsleer, of afwachtingsleer, van Calvijn, de leiding des Heeren, want de Heere heeft altijd het laatste woord, in zijn eeuwige raadsbesluiten. Dat is de daadwerkelijke genade waar Calvijn over spreekt, het is een loon wat niet door mensen te berekenen valt, en wat aan allerlei voorwaarden onderworpen is, in het diepere van de mens, en wat ondoorgrondelijk is. Het is het loon van de lof der lijdzaamheid, die roemt in het kruis, en waardoor de mens heel voorzichtig en beheerst tot hemelse waarde komt, doordat hij is afgestorven aan de waarde van zijn oude zelf. Deze hemelse waarde is niet van de oude mens, maar van de nieuwe mens. Het zelf is geheel verloochend, en de mens leeft niet meer.

Zomaar een rechtstreekse weg van het verdienen wordt in de leer van Calvijn niet gepredikt. ‘Gij doet werken wat geen werk is.’ De mens is afgeleid. Zij hebben door hun zinnelijke begeerten het vrome werk, oftewel de hogere werken, gewurgd. Calvijn noemt het ijdele weelde.

Nee, de goddelozen komen er in de leer niet al te best vanaf. Ook al noemt hij de hel zinnebeeldig, en ook het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus, hun kwelling is realiteit, en in de leer van Calvijn is die kwelling dubbel, want ze worden gepijnigd voor hun zonden, en ook worden ze gepijnigd door verlangen en hoop ervan verlost te worden. Ook worden ze gekweld door wroeging, en hun herinneringen aan betere tijden. Hoe dan ook wijdt Calvijn hier verder niet al teveel over uit, omdat het ondoorgrondelijkheden en geheimenissen des Heeren zijn, maar wij mogen stellen dat het hier om het vlees gaat waarvoor geen hoop meer is, omdat het vlees totaal moet afsterven. Voor de zonde mag er geen enkele hoop meer zijn. Hetzelfde kunnen wij zeggen van de onwetendheid, dat er geen enkele hoop is, want de aarde zal vol zijn van kennis des Heeren. Dat zijn beelden waarover ernst moet zijn, maar waarover men niet te overdramatisch mag zijn. Dat doet Calvijn ook niet. Hij laat veel in het midden. Alles in de leer van Calvijn is uiteindelijk onderworpen aan verdere nuance en aan de ondoorgrondelijkheid des Heeren die veel ingewikkelder is dan het menselijke verstand.

De arme Lazarus verdiende de lof der lijdzaamheid, stelde Calvijn, omdat hij het kruis verdraagde. De volharding in het kruis is een vrucht van de vreze des Heeren, stelt Calvijn. Lazarus had deze vrucht en werd hierom geprezen. We zien dat zodra Calvijn over Lazarus spreekt hij ineens veel makkelijker over de geestelijke verdiensten spreekt, en dat gaat dus om de lof der lijdzaamheid. Daarbuiten valt er in zijn leer niets te verdienen, en is alles ijdel. Zonder de lof der lijdzaamheid zou de afstemmings-leer en de overwinning in de krijgsdienst ook niet kunnen bestaan. Ook zou de lof der lijdzaamheid niks zijn zonder de afstemmings-leer. We spreken dus over een belangrijke drie-eenheid in de leer van Calvijn tegen de valse en vleselijke verdienste, wat dan ook de sleutel is tot de hogere, geestelijke verdienste, het krijgersloon, en jachtsloon. Het is een belangrijke toetssteen van de enge poort van de hemelse economieën en uitkeringen. Er is altijd een zekere basis-uitkering. God is en blijft een ouder, en is en bleeft een zorgstelsel. Dit zorgstelsel reikt juist uit tot de verlorenen, en verkiest dat wat dwaas is voor de wereld en veracht.

Ook God toetst zichzelf hieraan. God was alleen geworden door dit principe. In de leer van Calvijn kwam het tezamen in het kruispunt van Lazarus, die aan deze drie-eenheid had voldaan. Lazarus is dus ook de sleutel tot de ingewikkelde leer van Calvijn.

In de droom over de twee natuurvrouwen, de twee aspecten van God, kwam ik tot hun voeten, en het ego begon te sterven. Ik riep toen ook : ‘Het ego sterft !’

---

5. WAARHEID EN GERECHTIGHEID

Psalm 5

7 Gij zult de leugensprekers verdoen; van den man des bloeds en des bedrogs heeft de Heere een gruwel.
9 Leid mij in Uw gerechtigheid.

Gerechtigheid maakt geen fouten. Gerechtigheid zal ons nooit te licht of te zwaar belasten.

De waarheid is eeuwig, maar de leugen is slechts tijdelijk. De leugen is ook het vooroordeel, waar de rechtvaardigen mee omringd zijn. Altijd maar weer worden hun woorden verdraaid en uit het verband gerukt, en dat niet als een vraag of als een ernstig zoeken, een wikken en wegen, maar als een hard, vaststaand vooroordeel, als een etiket. Hun zielen worden hiermee dag en nacht doorboord. Dit zondert hen nog meer af, en is de sleutel tot Sion.

6. DE WEG TEN EEUWIGEN LEVEN

Psalm 3

2 O Heere, hoe zijn mijn tegenpartijders vermenigvuldigd; velen staan tegen mij op.

3 Velen zeggen van mijn ziel: Hij heeft geen heil bij God. Sela.

Het lijden is ervoor zodat de mens geen toevlucht zoekt in ijdele dingen, maar alleen bij God. Dat is het doel van de aanvechtingen, dat de mens het niet meer zoekt bij de mens, maar in het diepe geestelijke, in afzondering. Hiertoe is alle beproeving. Het drijft de mens tot Sion.

Psalm 4

3 Hoe lang zult gij de ijdelheid beminnen ?

Het zogenaamde goede van de stad zal vergaan, het ijdele materialisme, maar wij moeten jagen naar de roeping die God ons gegeven heeft. God, het geestelijke, roept ons, heeft een groot plan met ons. Alle ijdelheid zal vergaan, want je grijpt het en het zal al beginnen weg te rotten. Sion is in de natuur, niet in de stad. Wij mogen alles vergeten wat achter ons ligt, en ons uitstrekken naar datgene wat voor ons ligt, de roeping van God. Zo krijgt je leven waarde en invulling. Verdoe je tijd niet met altijd maar weer zoeken naar de verloren gegane tijd. Er is een hogere roeping. De stad roept ook, en de stad heeft ook een plan met je, maar dit is een valse roeping die alleen maar verderf brengt. Hoe lang zult gij de ijdelheid nog beminnen ? Hoe lang zult gij uw tijd nog verdoen ? Het gaat niet om het leven in de stad, maar om het leven in Sion, dwars door alles heen. Velen kiezen voor een voorspoedig leven in plaats van voor een geestelijk leven, maar voorspoed op zich kan de mens niet helpen. Het is maar tijdelijk. Maar de diepte van het geestelijk leven leidt tot het eeuwig leven.

7. LAZARUS - SLEUTEL IN DE LEER VAN CALVIJN

Lazarus neemt een prominente plaats in in de leer van Calvijn, en is een rolmodel voor het geestelijke verdienmodel. De sleutel tot geestelijk verdienen is drievoudig in de leer van Calvijn : de afstemmingsleer, de lof der lijdzaamheid, en het volbrengen van de krijgsdienst. Dit werd volbracht door Lazarus. Het was een belangrijke toetssteen in de leer van Calvijn, waarbuiten geen loon is te vinden, want het vlees kan dat niet. Er moet dus een beroep gedaan worden op de diepere laag in de mens hiervoor, waar God woont en God stroomt. Zonder de armoe des Heeren en de steen des aanstoots die Lazarus was, verworpen door de rijke wereld, zou er geen weg zijn, zou men niet door de enge poort kunnen, want God verkiest alleen het arme en het door de wereld verworpene. Zo krijgen we ook zicht op hoe de uitverkiezingsleer in de diepte bij Calvijn werkte, en kunnen we de al te extremistische uitverkiezingsleer van zijn jongere jaren achterlaten, want daar was het eenrichtingsverkeer.

We zien dat tweerichtingsverkeer bijna niet mogelijk is, omdat het vlees er vaak tussenzit. Toch is er een weg, een zeer smalle weg, met een zeer enge poort. Daartoe verkoos Calvijn Lazarus als rolmodel. Daar waar niet verdient kon worden daar kon Lazarus dat wel. Als Calvijn Lazarus bespreekt slaat hij helemaal om. Calvijn schreef vele bijbelcommentaren. We maken onderscheid tussen de kleine bijbelverklaring van de Institutie, en de grote bijbelverklaring, die nogal van elkaar verschillen. De kleine bijbelverklaring ging heersen, terwijl de grote bijbelverklaring de missing links bevatte om het leerstelsel van Calvijn eerlijk te laten zijn. De grote bijbelverklaring werd veel minder gelezen, omdat het een gehele bibliotheek is, maar zo ontspoorde het geheel. De mens ging ten gronde door gebrek aan kennis. Calvijn wees erop dat beide verklaringen gelezen moesten worden, zodat het grotere verband zichtbaar zou zijn. De kleine bijbelverklaring was meer iets van zijn jongere jaren, ook al kwamen er wel telkens nieuwe uitgaves van. We zien hier de stricte Calvijn, terwijl de Calvijn van de grote bijbelverklaring meer rekkelijk is.

Daniel sprak erover in hoofdstuk 7 :

‘Daarna zag ik in de nachtgezichten en zie, een vierde dier, vreselijk, schrikwekkend en geweldig sterk; het had grote, ijzeren tanden: het at en vermaalde, en wat overbleef, vertrad het met zijn poten; en dit dier verschilde van alle vorige, en het had tien horens. Terwijl ik op die horens lette, zie, daartussen verhief zich een andere kleine horen, en drie van de vorige horens werden daarvoor uitgerukt; en zie, in die horen waren ogen als mensenogen en een mond vol grootspraak.’

De kleine hoorn ging heersen, de Institutie. Toen moest de oermens komen, oftewel : men moet terugkeren tot het grotere verband van Calvijn, terug naar de calvinistische beginselen.

De verklaring van Lukas 16 is de uittocht uit Calvijn’s Institutie. We kunnen stellen dat de kleine bijbelverklaring gewoon de kleine institutie is en de grote bijbelverklaring de grote institutie is. We moeten gaan tot de grote institutie van Calvijn.

Lazarus werd omschreven als het aanvaarden van de armoede, wat ons tot de schoot van God zal brengen.

De rijke had een ijzeren ongevoeligheid, sprak Calvijn, dierlijke hartvochtigheid. De hongerige kreeg zelfs de kruimels niet. Voor een ieder die God liefheeft is dit moeilijk voor te stellen, hoe iemand een ander dit aan kan doen. Zo viel de rijke in hetzelfde lot als wat hij de arme Lazarus had aangedaan. Wie een kuil graaft voor een ander valt er zelf in.

Laten wij de verzorging van de armen dus niet veronachtzamen, stelt Calvijn. Laten wij niet zwelgen in rijkdom en aards genot, terwijl anderen niks hebben. Calvijn wijst op het belang van matigheid. De rijke was een beeld van de verslaving aan het aardse. Het is een soort dronkenschap, waardoor zij het lijden van de ander niet willen opmerken. Zo liet de rijke Lazarus aan de deur liggen in zijn ellende. Juist Lazarus werd de sleutel tot de hemelpoort in de leer van Calvijn, de doorgang door de enge poort, tot de schoot van God. De rijke kon hier niet doorheen, en er kwam een onoverbruggelijke kloof. Lazarus zou hem in zijn goedheid misschien wel willen helpen, maar kon dit niet. De rijke man zou alles zelf moeten kopen nu, en zelf boeten voor alles. Voor elk kruimeltje en elk waterdruppeltje zou hij hard moeten werken, en vele malen moeten sterven, net zoals de dwaze maagden dit moesten doen voor elk druppeltje olie. Wij mogen geen kwaad met kwaad vergelden. Wij mogen niet te extremistisch zijn in deze dingen. Ook wij zullen veroordeeld worden als wij de rijken al te zwaar veroordelen. Het oordeel over hen zal zwaar zijn, maar wij moeten niet overdrijven en buiten ons voegen gaan. Calvijn stelde dat God altijd het oordeel weer matigde. Ook in de oude bijbel staat dat God niet voor eeuwig toornt. Er is geen letterlijke eeuwige hel, maar het zal erg genoeg zijn. Het vlees zal niet meer boven mogen komen. Het vlees en de zondige begeerten zullen geheel moeten afsterven in de hel. Dat is wat de besnijdenis is. Dit begint bij de vrouw, de moeder, door de menstruatie, het geheimenis waartoe Jakob naderde op Pniël in de Aramese grondtekst van het verhaal.

Calvijn stelde dat mensen toejuichers zijn van de uiterlijke vermomming, maar God prikt hier doorheen. Het gaat om een rechtschapen hart. Dat wat de mensen voor verheven houden is een gruwel voor God. De mens is afgestemd op het vlees, heeft vleselijke gevoeligheden door de zonde ontwikkeld en is zo slaaf geworden. Men moet terugkeren tot de afstemming des Heeren, in de leer van Calvijn. Naar willekeur hebben de mensen vleselijke godsdienst verzonnen om eraan te ontkomen. Hoezeer deze ook de uitvinders hiervan behagen, God noemt het nietswaardig, ijdel en afschuwelijk, stelt Calvijn. (Verkl. Lukas 16:15)

Yeshua wordt door Calvijn benoemd als iemand die niet joeg op woordenpraal, niet in de verfijnde volkstaal sprak, maar dat was niet de reden waarom de farizeeërs hem aanvielen. Het was vanwege hun geldgierigheid, stelt Calvijn.

Yeshua sprak in wild Aramees, hield zich niet aan moderne taalregels, maar hield zich vast aan de oudere vormen, net zoals Ledeboer zich vasthield aan het oudere en wildere Nederlands, en zich geen moderne taalwetten liet opleggen. Zo ontstond ook het Rodenbergs-Nederlands, oftewel het wilde Nederlands. Het is een Nederduitse taal. Het is belangrijk om de Nederduits gereformeerde moederkerk van de jaren 1570 te herstellen. Het was gegeven tegen de geest van Alva. Het is van belang dat wij ons niet onderwerpen aan wereldse taal. Wij moeten de tongen des Heeren spreken. Dit is een strijd tegen geldgierigheid, tegen marktse geesten die de Nederlandse taal hebben verloederd. Door de tong, de moderne taal, willen ze het hele lichaam besturen. Het zijn taal-kolonisten. Het heeft ons onze moedertaal ontroofd. We moeten terug naar de oertalen en de talen des Heeren. Het modernere Nederlands is een doorn in de ogen des Heeren. Vooral het ziekelijke

d/t-gebruik, waar ook Ledeboer tegen streed. De zondige d/t regel wil namelijk de afstemming op de Heere verbreken om de mens af te stemmen op de vleselijke begeerten en marktbegeerten.

Wij spreken gewoon Nederlands, geen modern Nederlands. Wij spreken Rodenbergs-Nederlands, oftewel Nederduits. Zo mogen we verder teruggaan tot de oertalen. Wij spreken Ledeboeriaans. Duivelse en wereldse hoerentalen van de markt heersen niet over ons. Strijdt om in te gaan. Strijdt tegen de vleselijke talen die de hersenen willen doordringen. Het zijn taalkolonisten. Tongkolonisten, om zo het gehele lichaam over te nemen.

Calvijn bespreekt de krankheid dat de meeste mensen zich inbeelden dat datgene wat niet met hun bedorven zeden overeenkomt verachting verdiend. Ze strijden voor hun ondeugden, en dekken hun misdaden af met lichtzinnige gezegdes. Door list zijn ze tot grote winst gekomen. Calvijn wijst erop dat het allemaal vergankelijk is. In het boek des Heeren wordt alles opgeschreven hoe de mensen de armen hebben behandeld. Calvijn noemt de rijkdom der mensen verdacht. Zelden wordt die verkregen zonder bedrog of geweld, zonder vleselijke kunstgrepen, hoogmoed, of enige andere bedroven begeerlijkheid, stelt Calvijn. God wil ook geen offer ontvangen van een onrechtvaardige buit, anders zou God een metgezel van dieven zijn.

Men offert onrechtvaardige buit, heeft offerdieren lopen verwisselen, in de verletterlijking ervan. Dat is wat de hel is. Die heeft de mens gebouwd. Het is het verdichte materialisme. De mens heeft een hel op aarde gebouwd. De mens moet zich diep schamen en terugkeren uit Laodicea. Daartoe is de nieuwe doleantie. Het eerste gebod in de leer van Calvijn is sober en gematigd te leven. (Verkl. Lukas 16)

Zo hebben wij beekwater uit een zuivere bron. De mens doet overbodige uitgaven. De geest van overbodigheid moet bestreden worden, stelt de leer van Calvijn. Die kan alleen getemd worden door soberheid en gematigdheid. Men kan alleen sober en gematigd blijven door welgeplaatste en vromelijk uitgeoefende liefdadigheid en barmhartigheid. Er zijn geen andere middelen om aan de schuld te kunnen ontvluchten, stelt Calvijn. Er staat straf op wreedheid, onbarmhartigheid en verzwelging van de gaven.

8. EEN SPOTKLEED EN EEN KRUIS VAN TUCHT

Psalm 2

1 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?

2 De koningen der aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen den Heere.

6 Sion, den berg Mijner heiligheid.

9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter.

10 Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde.

8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.

4 Die in den hemel woont, zal lachen; de Heere zal hen bespotten.

De zondige natuur van de mens moet bespot worden. Er is ook zoiets als heilige spot. Het is een vorm van ontmaskeren, van openbaren. Als de zondige mens tot Sion komt, krijgt de mens een spotkleed en een kruis van tucht, opdat zijn zondige natuur volkomen zal afsterven. De ijdele natuur moet eraf.

9. KOMEN TOT DE LIJDENSSCHOOL

Psalm 1

1 Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in den raad der goddelozen, noch staat op den weg der zondaren, noch zit in de kring der spotters;

2 Maar zijn lust is in des Heeren wet, en hij overdenkt God's wet dag en nacht.

3 Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, en welks blad niet afvalt; en al wat hij doet, zal wel gelukken.

Sion is het Davidische Jeruzalem, het eeuwige Jeruzalem, wat in de grondtekst van het Hebreeuws de hemelse wildernis is. Een ieder die komt tot het diepe Sion in de wildernis, het achterliggende, het verborgene, zal zo ingewijd worden op de lijdensschool om zo de wet te leren. De wet brengt noodzakelijke slagen aan, opdat de mens behouden wordt. De lagere natuur wordt "doodgeslagen" door de wet, oftewel doorvertaald, gerecycled. De dood zal blijven woeden totdat de mens dit mysterie van de symbolische dood heeft begrepen. De hemelse wet werkt door timing, door discipline. De ongedisciplineerde natuur van de mens zal moeten sterven. Dit gebeurt wanneer de mens met de hemelse natuur in aanraking komt. Dit gebeurt alleen op het smalle pad, als de mens door de enge poort gaat. Die leidt terug tot een vergeten en verlaten wildernis, tot Sion.

10. TULIP EN ZALOK IN DE LEER VAN CALVIJN

In de strijd tegen het vuil van de vraatzucht, wat als een prisma is dat een schijnwerkelijkheid heeft geschapen, moeten we teruggaan tot het moeder calvinisme van Calvijn's Grote Institutie, oftewel zijn bijbelverklaring, niet zijn kleine institutie, de kleine hoorn die de heerschappij nam (wat de nazi's eens deden met een zeer slappe filtratie van het werk van Darwin en Nietzsche, ook als een kleine hoorn, waar Daniël voor waarschuwde in hoofdstuk 7).

Het moeder calvinisme bevat de ware beginselen, en dan kunnen we tulip vergeten. Tulip was het zeer slappe aftreksel van Calvijn's 'kleine leer', de leer van zijn jongere jaren, waar hij altijd min of meer aan heeft vastgehouden, ook om geen gezichtsverlies te lijden, maar wat hij heeft geprobeerd te nuanceren en te matigen. Het was de belasting die hij aan het beest moest betalen zijn hele leven. In zijn grote institutie maakt hij overigens korte metten met dit beest, zij het subtiel. Drie hoorns werden uitgerukt, en een kleine elfde hoorn die kwam opzetten ging heersen. Dat was de kleine institutie van Calvijn, de tulip.

Afraveling is altijd een kenmerk geweest van de vraatzuchtige mens. Nergens geen tijd voor. Alles moet snel snel, geen tijd om door te leren, maar snel willen heersen, en in die ruimte ontstaat vals en overmoedig zelfvertrouwen, eigengerechtigheid, zelfgenoegzaamheid. Zo ging het volk ten gronde. Maar Calvijn had ook een gouden pen. Hij bracht ook het Woord van God voor die tijd, belangrijke principes. We hebben besproken : zijn leer van de zonde-taxatie, die we overigens ook in de Heidelbergse catechismus tegenkomen, zijn afstemmings-leer, zijn lof der lijdzaamheid, zijn lof der oordelen, en de volbrenging van de krijgsdienst. Deze geestelijke aspecten werden vervuld in de arme Lazarus, als het geestelijke verdienmodel in zijn leer. De arme Lazarus had volgehouden op het smalle pad, en ging zo door de enge poort.

We zien :

1. zonde-taxatie (de grootte en ernst van de zonde onder ogen komen, de dodelijkheid ervan, de onwaardigheid etc.)
2. afstemmings-leer
3. lijdzaamheidslof
4. oordeelslof
5. krijgsdienst-volbrenging

Nemen we hiervan de eerste letters dan is het ZALOK, wat in zijn grote institutie opstaat tegen al te extremistische en kortzichtige TULIP, ook als een verdieper en nuanceerder van TULIP. ZALOK komt tegen genade-misbruik, dode genade, van al te gemakkelijke tulip. In de diepte van de leer van Calvijn, in het grotere verband van zijn werk, zien we een veel diepere TULIP, die zijn bron heeft in ZALOK. Er wordt in de leer van Calvijn niet zomaar loon gegeven naar werk, maar naar afstemming, in zijn verklaring van de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard (Mattheus 20). Wij worden beloond in de mate waarin wij op de Heere zijn afgestemd, geleid worden door de Heere, niet voor werken op zich. Omdat afstemming ook weer vals kan zijn, en het vlees inmeng kan hebben, zijn de andere punten van Calvijn belangrijk om het in toom te houden, en het zuiver te houden. Vandaar dat Calvijn een groot theologisch en filosofisch stelsel hiervoor had opgericht, oftewel ZALOK.

In het grotere ZALOK-verband van de leer van Calvijn is het extremistische tulip-calvinisme van de kleine institutie geen daarwerkelijk calvinisme, maar neo-calvinisme en pseudo-calvinisme. Het is te ver afgeweken van de bron, wat de kerk in het verderf heeft gestort. Calvijn is en blijft de sleutel in de kerkgeschiedenis, maar men moet van zijn dark side komen tot zijn goede side. Het is te groot om zomaar weg te gooien. Iedereen moet door deze wildernissen heen, en uiteindelijk zal men bij de nieuwe bijbel moeten aankomen, die ook op het belang van Calvijn wijst.

We spreken over een moeder calvinisme, wat uit de oergeschiedenis ons tegemoetkomt, wat al bestond voordat Calvijn kwam. Het gaat om de principes. We hebben hierover te worstelen met Calvijn.

Calvijn laat zien dat er ook onreinen de kerk binnengeslopen zijn, en schandelijken, en zij zullen door God onderzocht worden en worden buitengeworpen. Zij die het geestelijke sieraad dragen zullen gaan tot het eeuwig leven, stelt Calvijn. Het sieraad is in principe zijn ZALOK-leer, het sieraad wat Lazarus droeg. Calvijn roept op tot ernstig zelfonderzoek, en op te passen met ijdel geloof. Geloof alleen is niet voldoende. (Verkl. Mattheus 22:11)

Calvijn stelde dat de uitverkiezing niet slechts door Abraham geschiedt, maar ook door Jakob. Bij Calvijn telt niet alleen het geloof, maar ook het gehoor geven aan de roeping. Hierin geldt ook dat de vaten in het huis des Heeren van verschillende soorten zijn.

De Heere spreekt in vele talen, en in vele voorbeelden en gelijkenissen. Laten we geen taal-farizeeërs zijn. Laat de letter niet dood en dodend zijn.

Calvijn stelt in zijn commentaar op Lukas 14:23 dat geloof uit vrije wil geboren moet worden. Het is belangrijk dat hij dit stelt, want in zijn kleine institutie schetst hij een heel ander beeld, tegengesteld daaraan.

Het ‘slachtbevel’ van Petrus was belangrijk, want het betekende dat hij andere volkeren niet meer als onrein mocht beschouwen. Petrus nam zijn visioen dus ook niet letterlijk, wat men in het westen wel veelal heeft gedaan. Zo heeft men ook met bijbelteksten uit zijn verband gerukt de transatlantische slavernij lopen goedpraten.

Calvijn stelde dat het volk van God werd afgesneden en dat er wilde loten werden geënt, door de afstemming op de roepstem des Heeren, terwijl natuurlijke takken worden verwijderd. (Verkl. Matth. 22:9)

Pas dus op met het te gewoontjes zijn. Het gaat bij God om het vreemde. Wij zijn niet van deze wereld. We zijn op doortocht. Als we niet kunnen omgaan met het vreemde van God, dan hebben wij God niet. Dit is een strijd tegen dierlijke ongevoeligheid, de krankheid waaraan de mens lijdt, stelt Calvijn. Het is een strijd tegen lichtzinnige schoonschijnendheid en zorgeloosheid, de onderschatting van de hemelse erfenis en het overschatten van het tijdelijke leven. (Verkl. Matth. 22:4) Het is de geest van zelfmisleiding en valse verontschuldiging, stelt Calvijn.

11. VLUCHT EN KIJK NIET OM

'Toen stond de satan op tegen Israël, en hij zette David ertoe aan, dat hij Israël telde.' 1 Kronieken 21:1

God kwam om het zwaard te brengen, de grote scheiding. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt.

Bereid uzelf voor op het kruis, en niet op populariteit en op handendragerijen. Gevallen engelen zijn op de wereld gekomen om zichzelf als een god in de tempel te plaatsen. Ga daarom niet uw volk 'tellen', want het zal vol zitten met bedriegers en hen die u te gronde zullen richten wanneer u uzelf teveel met hen inlaat. Richt uzelf niet op diepgaande vestiging, want dan zal het zaakje verstenen voordat u het weet, en dan is daar bijna geen ontkomen meer aan. U moet doorgroeien, ook in de bedieningen.

Lieve mensen, op het fundament van profetie zijn wij veilig. Geloof zonder profetie is niks waard. Het gaat om onze omgang met God, en niet ons verblijf binnen de vier grote muren van onze kerk. De ware kerk is naar het hart. De materie is tot een oordeel geschonken. Zij die de materie volgen zijn door de materie geknecht. Ze hebben de Mammon tot vriend, en God tot vijand metterdaad.

De boodschap van Gods Woord is zoals altijd : vlucht zolang het nog kan. Kijk niet om, want dan verander je in een zoutpilaar. Strek je uit naar de de profetie. Alleen door armoe, het heilige vasten, worden we hierop ge-ent.

Wij moeten net als Daniel heerser over Babylon worden, koning, en het ons niet laten overheersen. Er is geen andere weg. Samen met Michael zal Daniel terugkomen om het volk op die manier uit te leiden. Wij dienen te heersen over de demonen. Dat was de opdracht die God gaf. Door Jozef heersen we over Egypte.

Hoe werd Daniel heerser over Babylon en onderheerser over de Meden ? Door profetie. Hoe werd Jozef onderkoning over Egypte ? Door profetie. Moet het allemaal nog duidelijker zijn ?

Door gericht te zijn op materie versteen je. Dat gebeurt er als je het geestelijke verwaarloost. Het geestelijke is namelijk je vrijheid. Daarom schuwt profetie de materie zoveel mogelijk en gaat er alleen profetisch mee om.

Sluit je ogen zoveel mogelijk en denk aan je God. Mediteer en luister, en laat je leiden door God door deze gevaarlijke wereld heen. Laat je niet opsluiten door de materie, want dat is het kwaad, dat is de duivel.

Het geestelijke is zo boven denken, boven gevoel, een vuur krachtig genoeg om je te omhullen.

We hebben niets anders nodig. In dit hebben we alles. Dit is de hogere weg.

U vindt dat avontuur dieper in uw hart, wanneer u u afsluit van alle invloeden van mensen om zelf

een ontmoeting met de Heer te hebben. Heeft u daar alleen oog voor, dan zal God die hogere weg ook voor u openen.

12. CALVIJN EN DE PREDIKING VAN HET VISNET

‘Wederom is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een net dat in zee geworpen wordt, en allerlei soort van vis bijeenbrengt.’ (Calvijn’s vertaling van Mattheus 13:47)

Calvijn stelde dat hen die door volksgunst gedreven worden en eigen voordeel op oog hebben geen loon van God hoefden te verwachten. God wederstaat de hoogmoedigen en geeft genade aan de nederigen. Calvijn stelde dat God de vijand is van allen die zich verheffen. Dat zijn er nogal veel in deze wereld. Ook is God de vijand van hen die zich iets aanmatigen, stelt Calvijn. Het zijn hen die over anderen willen heersen en met elkaar strijden om de voorrang. Oh past daar toch voor op. Trek u terug en vernederd u. Ze strijden om de meeste eer en matigen henzelf de eerste plaats aan. Kijk maar eens om je heen. Weest niet één van hen. Zondert uzelf af. Calvijn noemde het dwaasheid, en riep op tot nederigheid. (Verkl. Lukas 14)

Ik moet denken aan de arme Job. Wij worden door de tucht des Heeren nederig gehouden. Laten we de gesel des Heeren kussen, in ontvangst nemen, want het is ons ter bescherming gegeven, tegen de afschuwelijke zonden van de wereld om ons heen. Door het lijden worden wij afgezonderd. En mensen, de Jobieten werden tot een geslacht van tentenwerkers. Zij mochten bij de Heere komen, en de Heere dienen. (II Duizen 31:20)

Calvijn noemde farizeeën twistziek, in plaats van dat ze voor de geboden des Heeren ijverden. Ze probeerden Yeshua te strikken, te belasten met allerlei zaken die er niet toe deden. Ze probeerden Yeshua af te leiden. Het ging Yeshua om het inwendige, terwijl het de farizeeën om het uitwendige ging. Dat botste dus. Wat een tuig moet dat geweest zijn vroeger, maar als we goed kijken om ons heen, dan zijn die nare farizeeën er nog steeds. Zij zouden Yeshua er wel even op wijzen hoe het moest. Ze waren vol van hun regeltjes, maar kenden de diepten ervan niet. Yeshua kwam om de diepte van de geboden te laten zien, en dat kan alleen als je de IJver des Heeren hebt ontvangen, en je eerzucht en twistziekheid achter je hebt gelaten. De farizeeën hadden een valse ijver van het vlees, deden alles horizontaal, maar verachtten de diepte. Ze deden vleselijk overwerk, als de putten van de Danaïden. Kijk eens hoeveel water wij telkens in deze bodemloze putten gieten, hoeveel water wij naar de zee dragen. Dat is natuurlijk iets om over op te scheppen. De farizeeën waren ijverig bezig met het wassen van bekers, maar ontdeden hun hart niet van de schandelijkste roof en boosheid, stelde Calvijn. (Verkl. Lukas 11)

We kunnen dit vergelijken met Martha die in de bedrijvigheid van het vlees leefde. Calvijn stelde dat Martha de maat had overschreden.

Het zal niet altijd ‘echt’ blijven. Alles zal eindigen in de boeken. Alles zal eindigen in de verhalen. Het ‘echte’ is zwaar overtrokken, zwaar overdreven. Het is als eb en vloed. De verhalen zullen het overtollige ‘echte’ weer wegspoelen. Er is alleen waarheid in waarde, in het metaforische. Het letterlijke heeft nooit bestaan, maar heeft alleen zinnebeeldige waarde. We zijn omringd door gelijkenissen.

Ook het ‘normale’ is zwaar overtrokken, zwaar overdreven, en daarom moet het vreemde komen, als eb en vloed. Dat neemt niet weg dat er geen ernst is, maar we moeten tot de Ernst des Heeren gaan, niet tot de valse ernst van het vleselijke.

Calvijn stelt dat we nu nog in het tijdperk leven waarin bozen met goeden zijn vermengd, en dit moeten we ten einde toe geduldig dragen. Calvijn predikt het visnet, want dat is hoe Yeshua de verkondiging van het evangelie zeer gepast uitbeeldde. Het was om te leren dat de kerk in een verwarrende toestand is vandaag de dag, stelde Calvijn. (Verkl. Mattheus 13:47)

---

13. HET KOMENDE VREDERIJK - DE TERUGKEER TOT HET PARADIJS

'Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden.' Openbaring 7:3

Rationalisme is een slaap. Je gaat totaal voorbij aan de wensen en gevoelens van de andere partij, en nagelt hen als het ware aan een stapeltje wetten, een stukje verstand. Jijzelf voelt je dan goed, omdat je je totaal niet in de ander kunt verplaatsen, en zo is dan ook dit hedonisme een soort dronkenschap. Hedonisme en rationalisme werken nauw met elkaar samen en leiden tot een soort van vergetelheid. Aan de ene kant zou je dit al het oordeel van God kunnen noemen, maar aan de andere kant is dit ook de schuilplaats waarin de boze zich verbergt, de valse dronkenschap, de valse slaap en de valse vergetelheid als een wapen tegen God en de geestelijke gaven.

Het is een strijd tegen het hedendaagse mono-rationalisme en het mono-hedonisme, oftewel het fascisme in al zijn vreemde vormen.

We zien dan dat er aan de aarde, zee en bomen geen schade mag worden aangericht voordat de knechten van God verzegeld zijn. Het verzegelingsproces is het besnijdenis-proces oftewel het aanvaarden en dragen van het lijden.

Doel is terug te keren tot het Pasen.

Nuanceer uzelf dus, en onderzoek, tot de voorbereiding van het komende Vrederijk, voor de terugkeer tot het paradijs, Dan zal pas echt de paradijselijke aarde voor ons opengaan. Zo zal ook de kerk hersteld worden.

---

14. EEN OCHTEND-OVERDENKING : DE PSALM VAN JAWED

We beginnen de dag met de laatste psalm van het psalmenboek van de nieuwe bijbel, oftewel Beloch 37, de psalm van Jawed :

Psalm van Jawed

1. Oh hemels Woord,
wij komen tot U,
Overal om ons heen
gebeuren vreemde dingen,
maar het zijn
gelijkenissen

De mens leeft ver weg van het Woord. Laten we wel wezen. De mens leeft van het eten van lijken en is dan vervolgens stomverbaasd hoe de één na de ander in dit aardse tranendal ernstig ziek wordt waaraan niet weinigen overlijden. Daarom wordt er ook gesproken van een dwaas geslacht. Altijd wijzen ze met de vinger op de ander. Nooit zijn ze verzadigd in hun bloedvergiet. Hun voeten snellen tot bloedvergiet. Ze eten de armen en de kinderen. Dan vegen ze hun mond af en zeggen ze dat ze niks gedaan hebben. Ze leven in grote hoererij en afgoderij tot de zonden die ze op een voetstuk hebben geplaatst. Die zonden leiden hen voort, en die zonden leiden hen uit, altijd maar weer. Zo geloven ze in hun geroofde voorspoed dat God hen heeft gezegend.

Is het niet treurig ? Ze willen dat God komt, maar ze zullen eerst zelf tot God moeten terugkeren, en niet zomaar tot God, want wat is er een misbruik gaande omtrend het woordje ‘God’. Men heeft het ijdel in de mond. Men leeft door schietgebedjes zonder diepte. Daarom moet men terugkeren, juist ja, tot het hemels Woord. Diep gaan en tot leven komen, door het oude leven af te leggen. Dat is een heel gepel en een heel gepuzzel. Dat kan al snel misgaan, en daarom heeft de mens het Woord van God nodig, niet zomaar God op zich. God is onlosmakelijk verbonden aan het Woord. Dat Woord is onze leidsraad en richtsnoer, want de mens is vergeetachtig. De mens moet vol worden met het Woord des Heeren, en er zal begrip moeten komen, oftewel schriftuitleg, want tradities hebben het Woord van kracht beroofd.

2. Oh, hemels Woord,
leidt ons,
Wij hebben U ontvangen,
onderwijs ons,
leer ons onderscheiden,
en geef ons begrip,
Alles om ons heen
is Uw school

Hebben wij het Woord ook daadwerkelijk ontvangen in ons hart, of houden wij alleen het Woord in de mond ? Zomaar lippendienst is niet voldoende. Het Woord moet wortel schieten in ons, het Woord moet overdacht worden, en er moet gestudeerd worden in het Woord, net zoals de psalmist in de oude bijbel dat deed in Psalm 1. Overdenken wij het Woord al bij dag en bij nacht ? Staan we

er voor op ? Zomaar lezen is niet genoeg. Het moet een deel van ons worden. We moeten ermee worstelen en het laten inzinken. Dat is het ware voedsel. Zo zullen wij dan ook door het Woord geleid worden en niet ons vlees. De psalmist in de oude bijbel sprak : ‘Ik berg Uw Woord in mijn hart opdat ik niet zondige.’ Och, maakt toch geen compromis met de zonde. Wees geen vriend met de zonde. Praat de zonde niet goed, en geef ook geen ruimte aan de zonde, want de zonde loert op u en is uitgezonden om u te doden. Bewapen u daarom met het Woord, elke dag weer.

3. Oh hemels Woord,
leer ons naar
Uw wil te handelen,
U die ons oefent,
Wij gaan op
uw paden,
ook al zijn dingen moeilijk,
Het is immers Uw school,
U voedt ons op
ter gerechtigheid

Het is niet slechts een bewapening, maar ook een beoefening, en een besnijdenis. Het woord zal al onze vleselijke wapenuitrustingen wegsnijden. Vraagt uzelf af of u misschien niet de veel te grote wapenuitrusting van Saul hebt genomen voor werelds aanzien. Dat moet eraf, en u moet tot de eenvoudige herdersuitrusting komen met stenen in de slinger. Hoe soberder uw wapenuitrusting, hoe primitiever, hoe natuurlijker, hoe meer u geleid kunt worden door het sobere Woord des Heeren. God is bij de armen, de eenvoudigen, de verbroken en nederigen van hart, zij die niet hoger gaan dan hun voegen. Vandaar dat eerst de ontwapening van belang is, waarin we alle wereldse woorden en wijsheden afleggen om zo rein en leeg tot het Woord des Heeren te gaan. Wij worden toegerust in de rivier des Heeren. Oh, laat daar toch alles voor achter. Houdt daar toch geen reserves voor op na, want die zullen u tot strik worden. Maak het pad vrij tot de Heere. Dat is een smal pad door een enge poort. Dat kan geen mens alleen. Alleen de Heere kan u daar doorheen dragen. Laat al het aardse maar afzwakken en strek u uit tot de hemelen. Wat heeft u te verliezen ? Er is hier op aarde niets wat we kunnen meenemen.

4. In Uw Woord
zien wij het,
begrijpen wij het,
Ja, Uw Woord
geeft ons hoop,
Dank U dat ik
Uw Woord mag dienen

Laten we ons daarom ook opstellen als dienaren des Woords, en elke dienst tot het vlees en de wereld afleggen, dat zo licht in de weg staat. Laten we dankbaar zijn met het kleine, want alleen het kleine komt door de enge poort. De Heere heeft ons niet veel gegeven, maar we hebben het Woord, en dat is alles wat we nodig hebben. Gaat dan op tot de hemelse berg om alle gouden kalveren en gouden varkens die de mens in hun gemakszucht hebben gemaakt tot redders achter te laten. U kunt niet gered worden van de studie. U moet er dwars doorheen en ermee worstelen, net als de psalmist

in Psalm 1, net als Jakob op Pniël en net als Job in de wildernis. Zo zult u komen tot zuivere tentendienst.

Oh dat we toch mogen wonen in de tenten aan de rivier des levens, de rivier des Heeren, en niet aan de rivieren der zonde, overmoed en leugenmoed. Kom los van de zonden en vleselijkheden, al die dodelijke wereldse begeerlijkheden die uw hart en ziel willen doden. Alleen het Woord geeft leven. Dat is geen schijnleven zoals de zonde geeft. Beproef het Woord. Leef van het Woord, en laat u geen voedsel aanbieden wat helemaal geen voedsel is. Als u het vlees voedt, en het vlees geneest, dan zal dat u tot strik worden. U moet uw nieuwe mens voeden. Daartoe heeft de Heere het Woord gezonden. Nu, laten we daartoe opgaan. Het hangt ergens in de lucht, wachtende, zoekende, roepende. Het komt niet zomaar ongevraagd in een mensenhart binnen. Het gaat uit tot hen die waarlijk zoekende zijn, en die het Woord waarlijk beminnen. In die zin zeggen we ook weleens dat God geen kinderen heeft. Alleen die de Heere waarlijk beminnen mogen binnen komen. Het gebeurt niet door natuurlijke geboorte. Het is een zinnebeeld. Alles om ons heen is gelijkenissen die wijzen op de hogere waarheden en diepere ambachten.

---

15. EEN MIDDAG-OVERDENKING : GEEN AANSZIENS DES PERSOONS

In de wereld zegt men : ‘Ah, ik ben een kind van die en die, dus ...’ en dan matigt men zichzelf allerlei rechten, voorrechten en voorrangen aan, door hun natuurlijke geboorte. Maar bij God werken deze dingen zo niet. Je kan geen aanspraak op God maken omdat je toevallig in de kerk geboren bent. De geboorte is slechts een zinnebeeld van veel diepere zaken, en zo ook het kind zijn. Men heeft het kindschap misbruikt in deze wereld, maar dat kan niet bij God. God heeft geen daadwerkelijke kinderen door natuurlijke geboorte, omdat het slechts een zinnebeeld is. Het is een interessant onderwerp hoe mensen zichzelf graag bedriegen met titels, erfenissen en speciale voorrechten door de natuurlijke geboorte. ‘Oh, ja, mijn vader is dit en dat, mijn moeder is zus en zo, ik ben van adel, dus moet ik ook wel noodzakelijkerwijs van stand zijn. Mijn status is overduidelijk.’

Maar bij God werkt dat niet zo. Je wilt een kind van God zijn, of eigent je dat gewoon toe ? Nee, God heeft niet zomaar kinderen. Je zult zelf de lange smalle weg door de enge poort moeten gaan. Niets is vanzelfsprekend. Niets komt vanzelf. Als we het over Moeder God hebben is dat zinnebeeldig, niet dat we zomaar kinderen zijn, maar het is een oproep. Alleen het aan jezelf sterven kan nieuw leven geven. Dat begint met God in je leven te ontvangen als je kind, als je begint God te verzorgen en te helpen. Er is geen ander kindschap mogelijk. De mens heeft dingen omgedraaid. Je kunt kind worden, je moet kind worden, maar dat kan alleen als je God dan ook als je kind ontvangt. Geef God geboorte in je leven. Geef het Woord geboorte in je leven. Verzorg het, voedt het, en ga er respectvol mee om.

Wil je God als je Moeder ? Wees dan een moeder voor God. Zo kan er iets diep van binnen gebeuren, anders niet. Het zaad is dus altijd tweeledig. Adopteer het Woord als je kind. Luister naar het kind en leer het kind begrijpen. Zo mag je zelf ook kind worden. Het is tweeledig.

God heeft niet letterlijk kinderen. De wereld maakt er graag misbruik van. Zo is het volk verwend. Ze wanen zichzelf zomaar door geloof of een schietgebedje, of door geboorte in een kerkelijk gezin een kind van God, maar er is bij God geen aansziens des persoons, geen aansziens van menselijke status. God houdt er geen favorieten op na, ziet niemand aan naar het vlees. Je zult de weg moeten gaan tot de enge poort, en daar doorheen moeten gaan, alle status achter je laten, al je familiaire rompslomp en baggage. ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ riepen de oude profeten vaak uit, zoals de psalmist, Yeshua, Ezau, Ismael, Jakob, allemaal. Voornamelijk ook Job. Maar dat wat we in de wereld aan ‘God’ krijgen, waarvan ze zeggen dat het ‘God’ is, en waarbij ze zeggen dat we er kind van zijn, is God vaak helemaal niet. We worden in de wereld bedrogen. En dan lijkt het alsof God ons verlaten heeft op een bepaald moment in ons leven, terwijl God ons juist bevrijdt van de valse opgelegde godsbeelden en het valse kindschap ertoe. Dan worden we juist verlost, en mogen we waarlijk, voor de eerste keer in ons leven, tot God komen, baden in de rivier des Heeren. We worden dan gewassen. Het vuil van de aarde kleeft ons dan niet meer aan. Dan leren we zelf moeder te zijn, ook van onszelf. Zie, de geestelijke waarheden staan niet op zichzelf, maar hebben diepe palen. Dan moet je onder water gaan om die te bezichten. Zoek het maar uit. Er zijn geen eenvoudige wegen tot God. Het leven is niet eenvoudig. Niks komt zomaar, niks komt voor niets. Werk er maar voor, strijdt er maar voor, studeer er maar voor, en wees bereid veel af te leggen wat er niet hoort.

De wereld wordt gedreven door valse voorwendselen, maar de enge poort geeft niet mee.

16. ÉÉN VAN DE GROOTSTE AFGODEN ALLER TIJDEN

De mens moet afkeren van één
van de grootste afgoden aller tijden : de
mens.
Werktuigen 4:17

Als het pinksterfeest komt is dat een oorlogsoproep tegen de menselijke zonde. Het is een lijdensoproep, om het lijden des Heeren te dragen. Wees niet laf. Vraag niet om blijdschap, maar om leiding, om het kruis. Vraag om het visnet van het Woord, en wees een geestelijke visser. Laat al uw bezittingen achter u.

Als het pinksterfeest komt, wees er dan zeker van dat het bloed van de vijand aan uw deurposten is aangebracht, niet het bloed van de onschuldigen, want de wachter des doods zal langsgaan om alle huizen te doorzoeken, en als hij niet het bloed van de vijand vindt, en onschuldig bloed vindt, dan zal hij de dood brengen, hoe dan ook. (Buli 3:1)

Laat toch af van de afgod die de mens is. Als het pinksterfeest komt, zorg dan dat u geen menslijke afgoden heeft. Weest vol van het Woord, niet alleen dat u het gelezen hebt, maar bestudeerd, en toegepast. Laten de sporen van het Woord door uw gehele leven te vinden zijn. Het Woord is onze leidsraad. Zo niet, dan zal het vlees u nog heimelijk en stiekem leiden. En wie op de akker van het vlees zaait, zal ook vlees oogsten. Het vlees leidt onherroepelijk tot het verderf, dus het is de vijand van uw ziel.

Niemand hoeft te leven. Het is niet gedwongen. Maar als u wil leven dan zult u de gebruiksaanwijzing van het leven moeten bewaren. Dat is het Woord des Heeren wat over de zeeën zweeft.

Heft uw hoofden op, en laat één van de grootste afgoden aller tijden achter u : de mens. Je kunt niet loskomen van deze afgod door kracht of geweld, maar alleen maar door ironie. (II Behemma 2:28)

17. HET TWEELEDIGE LOON IN DE LEER VAN CALVIJN

Het loon in de leer van Calvijn is tweeledig. Er is het afstemmingsloon (Verkl. Matth. 20) en het afleggingsloon (Verkl. Matth. 13:46). Calvijn stelt dat het kopen niet letterlijk is, maar door het ‘gewillig afleggen van de vleselijke begeerten’.

Het beeld dat Calvijn van de kerk laat zien is dat de huichelaren en alle verworpenen op dit moment de voornaamste burgers van de kerk schijnen, en dat er een verschrikkelijk oordeel zal komen opdat ze niet zorgeloos in hun ijdele roem insluimeren. (Verkl. Matth. 13:41)

De hebzucht van de mens is eindeloos. Calvijn stelt dat er niet zomaar vergeving is door berouw, maar dat de mens tot zelfmishaging moet komen (Verkl. Markus 4:12), wat ook gepredikt wordt door de nieuwe bijbel. Het is een strijd tegen zelfverwenning en zelfbehagenis.

18. BESPREKING BELOCH 35 - OVER HET GEESTELIJK DOCHTERSCHAP

We gaan verder met het bespreken van de vijfendertigste psalm in het psalmenboek van de nieuwe bijbel, oftewel Beloch 35 :

1. Wie zal er kunnen komen tot de
plaats van de Schepper ? De plaats is
omgeven door woeste rivieren vol met
pyranhas. Ziet, zij eten de zondaren. Zij
laten niks van hen heel.

Er zijn niet zomaar smeerseltjes tegen de zonde. Als die in wereld of kerk worden aangeboden, dan zijn dit veelal zinnebeelden, of die nu van een lagere of hogere natuur zijn, en zul je toch je tocht moeten voortzetten in het begrijpen van de betekenis, de diepte ervan leren kennen. We komen niet zomaar tot het scheppingsgeheim, tot de plaats van de schepper. Er zijn woeste rivieren omheen vol met pyranhas. De zondaren vallen ten prooi aan hen. Hoe komen we deze woeste rivieren dan over ? Besef dat de wereld naar je op jacht is. Zij zijn ook op jacht naar zondaren, naar zondebokken, dus ook als je in God bent en niet zondigt, dan zullen ze je beschuldigen, want dat is de aard van de wereld. Ze nemen je op guilt-trips. Je moet volgens hun maatstaven leven, anders ben je een zondaar of een ketter, of erger. Je komt dan ook onder hun oordelen terecht. Het is een etiketten-cultuur zonder diepgang. Allemaal voor de markt. Ze willen snel handelen, en snel afrekenen. Ze hebben haast. Ga dus met voorzichtigheid te werk als je deze rivier overgaat. Ga met beleid. Stem je af op de hemel, opdat je een brug hebt om er overheen te komen.

2. Wie zal er kunnen komen tot het land
van de Schepper ? Zie, het is omgeven
door een woeste zee, vol haaien. Ziet,
zij eten de zondaren en laten niets van
hen heel.

Als je door het rivierengebied heen bent gekomen, dan ben je er nog niet. Er ligt ook een woeste zee vol haaien rondom het land van de schepper, van het scheppingsgeheim. Ook zij eten de zondaren. Ook zij maken zondaren, zijn op zoek naar zondebokken. Zolang je zelf nog op het niveau blijft van het zoeken naar een zondebok, het leven door vooroordelen, en vraatzuchtig bent in het vleselijk oordelen van anderen, niet wetende dat het oordeel bij jezelf begint (balk en splinter verhaal), dan ben je zelf ook een haai, en blijf je leven in de woeste oerzee, zonder tot het land van de schepper, van het scheppingsgeheim, te komen.

3. Wie zal er dan opgaan tot de berg der
allerhoogste ? In de wildernis rondom
de berg zijn hyena’s en leeuwen, en op
de berg zelf zijn holenleeuwen. Ziet, zij
eten dan een ieder die volhardt in het
kwaad.

Op de berg des Heeren zijn de holenleeuwen, die op zoek gaan naar hen die volharden in het kwaad, die een langdurig verbond hebben gesloten met de zonde, die een compromis hebben gemaakt, als een certificaat. Het volharden in het kwaad is een ernstigere zonde. Men is niet door de enge poort gegaan, heeft niet op de enge poort geklopt, maar is misschien over het hek gegaan, met alle gevolgen van dien. Ze hebben het koninkrijk des hemelen geroofd, onbevoegd, en hebben een merkteken ervan op hun voorhoofd, en verkopen zo de geestelijke dingen, die ze aards hebben gemaakt. Zo wordt de mens tegengehouden in het geestelijke. Ze hebben de sleutel der kennis achtergehouden. Toch komen ze dan niet ver op de berg des Heeren, vanwege de holenleeuwen. Ook in de wildernis rondom de berg komen ze niet ver, want daar zijn hyena's en leeuwen. Ze moeten het dan opnemen tegen God, de ware eigenaar, en die strijd zullen ze verliezen. Er is namelijk een natuurlijke verbinding tussen het bezit en de eigenaar, terwijl zij dieven zijn en die natuurlijke verbinding niet hebben, dus alles pleit tegen hen, en het is slechts een kwestie van tijd. Uiteindelijk zullen de roofdieren hen dus vinden. Laten we het koninkrijk der hemelen hierin niet onderschatten. Haar wachterschap rust niet. Ze zullen hun taak zeker volbrengen.

4. Maar wie zal dan behouden worden ?
Ziet, zij die de dochter van de hemel
volgen. Zij kent de weg, zij kent het pad
en de valstrikken. Hoogmoedigen en
opgeblazenen zullen haar zeker niet
kunnen volgen. Blind lopen zij in de
val.

Nu, wat een heerlijk vers voor hen die vol blijven houden op de paden des Heeren en hier niet van afwijken. Wat een rijke belofte, dat daar de dochter des hemels is die hen zal leiden. De dochter des hemels zal hen beschermen, maar wat stelt dit zinnebeeld voor ? Het is het scheppingsgeheimenis, wat tot hen die haar volgen uitreikt. Het komt hen tegemoet. Het geheimenis is overal om ons heen. Zij is de vrucht van het goeddoen, van het afstemmen op de hemel. Oftewel : Zij is de volharding. (Vissen 17:12 ; Belech 4:29 ; 5:12)

Wij moeten in het zoonschap tot het dochterschap van de hemel (Belech 5:17 ; 5:23), en de eerste stap zetten in de volharding in het goede, dan zal de volharding der hemelen ons tegemoet komen. (Vissen 17:12) Volharding zoekt naar volharding. Dat is het geheimenis van de opname, dat we zo in het zoonschap tot het dochterschap der hemelen komen van volharding tot volharding. Zo kunnen wij de berg der hemelen bestijgen, omdat we ook door haar opgenomen en gedragen worden.

Och, blijft toch in de volharding des Heeren, de dochter des Heeren, in deze tijd waarin lauwheid en zorgeloze onverschilligheid tot een hoogtepunt zijn gekomen. Weet gij dan niet dat de hemel de lauwen zal uitspuwen ? We zien overal de uitgespuwden om ons heen, en ze zijn verdwaasd, en lopen blindelings de moderne afgoden achterna. Weest niet één van hen. Keer terug tot de dochter der hemelen, door het afgezonderde zoonschap tot haar. Zij neemt alleen hen aan die op de enge poort hebben geklopt, die het lange, smalle pad ten eindens toe gelopen hebben, ten bloedens, zwetens en tranens toe. Zij hebben zich niet voor 500 euro laten omkopen.

Overal zien we de omgekochten om ons heen. Zij hebben de buit al binnen, maar het is groot bedrog, wat zich weldra tegen hen zal keren. Ze zijn al in de bekken van de beesten. Hogerop de

berg des Heeren kunnen zij niet komen. Alleen van volharding tot volharding zullen wij daar gaan. Doe geen water bij de melk. Halfslachtigen kunnen niet bij haar komen. Als gij een vrouw wilt winnen, dan moet gij ook de wedloop lopen om die te winnen, dus u zult hierin uzelf moeten oefenen en disciplineren om met niets minder genoegen te nemen. Beschouw al het andere als vuilnis, verkoop alles om de parel des hemelen te bemachtigen. De Heere zal u hierin helpen als u hiertoe uitreikt. Dat zal uw waarachtig loon zijn. Daarop kan het koninkrijk der hemelen gebouwd worden.

Wat u zaait zult u oogsten. Geeft u er één, dan krijgt u er twee, en dan nog meer. Dat is het hemelse vermenigvuldigings-principe. Dat is de hemelse economie. Koop daarom aandelen bij de hemel, niet met aards geld, maar door het afleggen van uw zonden en uw wereldse beslommeringen.

19. DE WARE LEVENSSTROOM

Laten we overdenken de berg Sinaï in Egypte. Egypte ligt zowel in Afrika als in Azië. Deze berg staat in het Azië deel
van Egypte. Hier ontving Mozes de geboden.

'Zij die sterk willen zijn vallen in een strik.'
Ewa 56:1

'Door vleselijke sterkte sterft het oog.' Belech 8:1

Elke dag als we opstaan moeten we beseffen dat het de wereld van het vlees is waarin de mens leeft, alles wat we om ons heen zien. En de mens leeft door het vlees, en voor het vlees. Er is goed en slecht, maar het beste wordt achtergehouden. Vaak lijken dingen goed, maar zijn het de banen van het vlees. Het vleselijke heeft het geestelijke opgeslokt, en imiteert nu slechts het geestelijke, als spot. Ze hebben er een karikatuur van gemaakt. Het vlees wil machtig zijn en de sterkste, over anderen heersen, en het vlees wil bewonderd worden. Let er goed op. Het is een teken des tijds. Maar zo zijn hun geestelijke kanalen dichtgemetseld, en hun geestelijke oog is dood.

Men wil sterk zijn. Vrees en woede heeft een negatief etiket. De oude profeten wezen op de vreze des Heeren als het pad, en Jeremia werd afgezonderd in de toorn des Heeren. We
moeten de Heere vrezen en woede hebben over de zonde, want dat is het ware leven en dan kan het vlees niet binnendringen. De vreze des Heeren is niet zomaar eerbiediging, maar voorzichtigheid, en voorzichtigheid toetst en onderzoekt. Je bent bang om te zondigen, want zonde maakt alles kapot, verstoort de relatie tussen mens en God.

Een heleboel kracht hebben we niet eens nodig, want we moeten op zoek gaan naar het diepere leven, door juist een diepere dood aan het vleselijke te sterven, en dat kan alleen in de vreze en woede des Heeren. Dat is niet iets extremistisch, maar iets heel sobers, als
onderdeel van de geestelijke studie en strijd.

De vreze en woede die van boven komt heeft als doel ons leeg te maken, ons te ontdoen van de veel te grote wapenrusting van Saul. Velen hebben die wapenrusting gegrepen voor het oog van de mensen, maar de psalmist hield zich klein en eenvoudig.

Niet alleen maar vreze, niet alleen maar woede, want ze moeten elkaar zuiver houden, opdat je in de juiste richting blijft gaan. Uiteindelijk kom je dan in zwakheid tot de rivier, worstelende met jezelf, geheel leeg van jezelf, en dan kan de ware levensstroom je vullen, en meenemen. Dat is een oorlogsoproep en een scholingsoproep, wat aankomt op een heleboel omscholing.

Daar aan het water van het begin der schepping moet u wezen,
Een vorstelijk geschrift is daar geschreven,
Zo op het hart en op de tong,
Zo op een steen bij de bron,
Hier begint al het ware leven,
wat boven het gewone en goede uitstijgt,

Hier begint het dagelijks leven,
Waar het Woord uitspruit.

Het Woord, onze enige sterkte,
Oh knoop het toch in uw oren,
Bindt het toch aan uw hart,
Alleen in zwakte zult gij het vinden,
als gij het aardse, overgrootse en overmoedige
hebt wederstaan,
Oh, laat valse sterkte u toch niet vullen,
Ga toch niet zitten op Goliath's troon,
Want het aardse wil u strikken,
u ver van de hemelen trekken tot uiterlijk vertoon

De wereld binnenin roept,
Wat buiten is heeft geen ruggegraat,
lopende met de schapen mee
van kwaad tot kwaad,
tot een groter kwaad opgespaard,
het is al laat

Blijf binnen als het donker wordt,
Ga tot uw diepste binnenkamers,
en lees het Woord, en het lot van hen
die met het Woord niet rekenen,
Zij vieren luidruchtig feest in de nacht,
maar zij zullen worden weggebracht

---

20. VAN CALVIJN TOT BURROUGHS

De hemel stuurde haar dochter naar de aarde. Degenen die in geloof tot haar komen, zullen zien dat zij werkelijk Zorg is, als in een nieuw verbond.
Behemma 20:1

Johannes Calvijn stelde dat God eerst als Moeder, als Matriarch, naar de wereld kwam, maar de wereld wilde haar niet. We weten allemaal wat er daarna gebeurde. Wanneer er een profeet werd gestuurd, werd hij vervolgd en gedood, en toen de zoon werd gestuurd, deden ze hetzelfde. Hij werd gekruisigd, zodat de mens hem naar eigen inzicht kon vormen, tot een afgod die ze konden manipuleren. Johannes Calvijn stelde dat de zoon kwam als een voorbeeld en een herinnering, maar ze veranderden het in een gouden kalf, dat hij de sier-Jezus noemt, die ze gebruiken om hun zonden er glanzend en goed uit te laten zien.

De nieuwe bijbel laat zien dat de balans verloren is gegaan. Er zou een zoonschap moeten zijn tot het dochterschap van de hemel. De dochter betekent volharding, in het doen van het goede, in het geduldig zijn, in het luisteren, in de studie, dus we moeten echt ook geloof hebben in de dochter van God, als een beeld, als een gelijkenis. Zij is de hemelse leeuwin om alle dingen te testen. De mens is geschapen om te luisteren, maar zie hoe ze de oorspronkelijke betekenis van de mens hebben verdraaid. Ze hebben van hem een opschepper gemaakt, een opschepper tegen God en tegen de dochter van God. Oh, hoe ze alles beter weten, oh, hoe ze geen gevoeligheid hebben, hoe ze de zonde verheerlijken. Oh, hoe ze zichzelf tot een afgod hebben gemaakt, altijd groter en sterker willen lijken dan de ander, het gaat altijd om grootte en status, altijd om kwantiteit, niet om kwaliteit.

William Burroughs zei: "Wat eet de geldmachine? Het eet jeugd, spontaniteit, leven, schoonheid en, bovenal, het eet creativiteit. Het eet kwaliteit en schijt kwantiteit." Hij legde dit hele mechanisme uit in zijn boek 'The Wild Boys, a book of the dead.'

---

21. HET HEMELSE WOORD IS VOOR IEDEREEN

Het hemelse woord is voor iedereen. Voor ieder mens, dier en wezen.

Je kunt iemand nog zoveel haten of boos zijn op iemand vanwege de afschuwelijke misdaden die zo iemand heeft gedaan, maar haat niemand nooit zo erg dat je hem het hemelse woord niet toewenst.

Het is voor iedereen, goed en slecht. Allen hebben het hemelse woord nodig.

---

22. WOORD OF WILLEKEUR ? - BESPREKING VAN HET BOEK ANDERLECH

De oude bijbel is een gedeeltelijke openbaring, omdat de mens voor heel veel nog niet klaar was. De nieuwe bijbel is de beloofde volkomen openbaring. In het boek Anderlech wordt er gesproken van het belang van de exegese, oftewel de schriftuitleg, en het wordt besproken aan de hand van verschillende beelden of gelijkenissen, namelijk het mijnenwerk, het parelduiken en de visserij. Dit mogen we overdenken en verdiepen om zo hemelbewoners te worden. In een droom woonde ik in Anderlech, en Anderlech was mijn vrouw. Ze was donker van huid en we woonden op de hoek van een rijtjeshuis, waar ik vroeger door de tijden heen al veel meer dromen over had gehad.

Wij moeten een relatie aangaan met het Woord, boven alles, want zie, als we geen relatie met het Woord hebben, en wanneer niet alles daar om draait, dan zal het vleselijke en de vervleselijking binnendringen en ons knechten.

Het is dus zaak het boek Anderlech ernstig te bestuderen. In mijn droom zag ik de zee komen, en er was schuim op de golven, en Anderlech begon de landen in te nemen voor de Heere.

Zouden wij niet al onze vleselijke taken en bezigheden afleggen om tot de hemelse taken te gaan ? Daartoe is het lijden, om ons los te snijden, stelt Anderlech 1. Daar begint het mee.

In de prille ochtend werd ik wakker en een vogel zong. Ik kon de boodschap van de vogel verstaan, net zoals Franciscus van Assissi de taal der vogels kon verstaan. Ik dankte God voor deze gave. De vogel sprak over het aanvaarden van het lijden, als een sieraad, van geen bevrijding en vertroosting willen weten om tot een hogere oorlog en bevrijding te worden opgewekt, namelijk die der hemelse kennis, wat ook een boodschap is van Anderlech. Anderlech had deze vogel gezonden. Anderlech is een aspect van het Woord, van de Heere Zelf. Laten we dankbaar zijn dat zij gekomen is, als een moeder. Laten wij een relatie met haar aangaan en van haar leren. Zij heeft veel te zeggen. Dat is het mooie van het Woord, dat het als een orakel tot ons kan spreken, telkens weer, en telkens weer zien we diepere dingen, als het opduiken van een geheim.

Toen ik was opgestaan sprak ik in een tong van Anderlech. De mens is verdwaasd door het zwijnengoud, drugs in oorlogstijd, waardoor ze zelf zwijnen werden. Ze aanbidden het gouden varken. Het is de drugs van de dienstweigering, van schoolontwijking. Zo groeide het asperger-syndroom in de mens, en ook het munchhausen syndroom, want de mens ging ziektes bij de ander inbeelden, voornamelijk bij hen die in dienst en op school bleven, voornamelijk bij hen die het asperger syndroom ontmaskerden. Die kregen een etiket op. Aspergers zijn roofdieren. Pas ermee op. Het zijn hen die pesten omdat ze niet gepest willen worden. Ze willen graag bij de grote groep horen. Ze hebben geen ruggegraat. Ze laten zichzelf graag omkopen. Er zijn verschillende soorten aspergers. Ze hebben geen rechtvaardigheidsgevoel, tenzij het om hun ego gaat. Daar meten ze alles aan af, aan hun vraatzucht en hebzucht. Vele aspergers ontwikkelen zich door tot munchhausers en krijgen hoge functies in de medische industrie en het leger. The lunatics have taken over the asylum.

Het moet gezegd worden. Als je merkt dat je geen empathie op kunt brengen en excuses probeert te verzinnen voor je speciesisme waarin je je eigen soort boven andere soorten plaatst dan moet je bidden voor genezing van je asperger syndroom. Dan moet je hulp zoeken. Zoek dan echter geen hulp bij andere aspergers. Blijf bij ze uit de buurt. Het kan zwaar besmettelijk zijn. Ga terug tot de

mijnen, ga parelduiken, ga de geestelijke visserij in, en ga tot de wilde moeders om het strijden tegen de zonde te leren. Dat is het thema van het boek Anderlech. Er is alleen een opstanding voor de hemelse visser. Alle zonde zal afsterven aan het geestelijke visnet, maar de mensheid heeft het visnet lopen vervleselijken. Anderlech troont op de afgekapte hoofden van de vervleselijking. (2:11)

Ook wij mogen terugkeren tot haar hemelse tent om daar eeuwig te verblijven, boven de hoofden van de vijanden. (2:10) Halleluja. Wij moeten geheel loskomen van vervleselijkingen en ontwaken tot de diepere symboliek, tot de diepere filofosie. Dat zal ook een heel ander zicht brengen op theologie. Dat betekent dus ook een andere psychologie, en een andere sociologie. Daartoe is het boek Anderlech basis.

Berg het Woord in uw hart opdat gij niet tegen haar zondigt. Overdenk het Woord, bestudeer het, memoriseer het. Waar zijn uw gedachten mee vol ? We hebben het over de teksten die op de hemelmuren geschreven staan. Het is een wonder dat het tot de aarde is gekomen, in een groot natuurverschijnsel. Leef en geef het Woord. Houdt het niet achter. Laat het door u heenstromen, opdat uw rivier tot leven komt.

Zo spreekt gij in nieuwe tongen, de tongen van het hemelse woord, als een nieuwe taal, een nieuwe terminologie. U zult moeten gaan van inzicht tot inzicht, om uw oude leven achter u te kunnen laten. Dat gaat niet zomaar. Dat is een gevecht. Dat is een studie. U moet nog het beloofde land innemen, al die vakken bestuderen die door Anderlech worden genoemd. Daar dient u uzelf in te oefenen, als u wil leven.

Leef en geef leven, door te leren, door te memoriseren. Laat het Woord in u tot leven komen, geef het geboorte, opdat het u ook geboorte zal geven. God heeft niet zomaar kinderen. Wij moeten God geboorte geven, het Woord geboorte geven, opdat wij zo God’s kinderen zullen zijn. Dat is beeldspraak. Er is niets vanzelfsprekends. We hebben het over diep geestelijke bloedlijnen, die u vanuit uzelf, vanuit de diepere bronnen des levens voortbrengt.

Nu, dat is een heel karwei, dat ontkend niemand. Leg u erzelf op toe, anders komt u in de strikken van het snelrijden, waar het boek Anderlech tegen waarschuwt. Vindt u weg in de mijnen tot de zee. Draai iedere steen om om de tekenen en de aanwijzingen des Heeren te ontvangen. Dan gaan we ook zien waarom het oude woord alleen nog maar gedeeltelijk mocht spreken, waarom er zulke voorhangsels dienden te zijn, want wij kunnen niet zomaar God zien. Laten we blij zijn met de voorhangsels. Het is om ons voor te bereiden op de ontmoeting met God, met de hemel, met Anderlech, door het Woord. Het Woord geeft hiervoor de instructies.

Zoals het boek Anderlech zegt :

‘Er komt water tussen ons en God,
als een middelaar. Er komt aarde tussen
ons en God, en dat is maar goed ook,
want niemand kan God zien en leven.
Laten we blij zijn met deze
bedekkingen, met de voorhangsels van
Kedar.’

(5:14)

Ook moeten we als imkers zijn, stelt het boek, werken met de bijen, en dan hebben we een speciaal pak nodig, anders worden we door de bijen verslonden. (5:15)

En zo komen we tot de hemelse honing, zo komen we tot de vissers-opstanding, van de vissers van kennis, en zo komen we tot het vreemde volk. Dat moet ook wel, want alles is vals en kortzichtig 'normaal' geworden. Abnormaal dus. Dit is het leven niet.

We moeten hiervoor het psalmelijke pad volgen, door zee en wildernis, door holen en grotten. Het Woord onderwijst ons, naargelang wij deze weg begaan. Sla niks over, laat niks liggen, want dan klopt het plaatje niet meer.

Hiervoor moeten we in hemelse ballingschap gaan, door hemelse touwen worden opgetrokken en voortgeleid, waarin ons vlees wordt gebonden. We moeten opgenomen worden door het hemelse visnet alvorens we geestelijke vissers kunnen zijn.

We moeten tot eeuwige wedergeboorte komen om zo eeuwige kinderen te zijn. (6:60)

We moeten komen tot de havens van de holenmensen, door te gaan door grotten, holen en mijnen, door mijnenwerk te verrichten, en zo zullen we in deze havens werken, botenbouwers zijn. Ik bespreek nu de hemelse werken. Wij moeten zelf als Noach worden. Blijven hameren, blijven waarschuwen, afgezonderd blijven, totdat de zondvloed komt. Laten we ons daarnaar uitstrekken, want het is hard nodig. In de zondvloed zal het vlees vergaan. Het visnet neemt ons op.

Aan welke kant staan we ? Laten we aan de kant van Noach staan, en niet aan de kant van de vleselijken die alles vervleselijken, want die zullen vergaan in de zondvloeden die gaan komen. Maar wij zullen door de zondvloeden worden opgenomen. Ik klop met mijn hamer op uw hart. Ik klop met mijn hamer op uw deuren : Laat u met God en het Woord verzoenen. Bekeert u.

Verhard uw harten niet wanneer God spreekt, wanneer God hamert, want dan zal uw hart steeds ongevoeliger worden voor God's roepstem, en bij uiterste verharding zult u geheel doof zijn voor de roepstem des Heeren, en dan is het goed mis. Dan wordt u geheel meegesleurd door de stromen van het vlees, en is er niets meer wat het nog doet stoppen. Het leven is geen spelletje. Het is een kans. Grijp die kans dan aan, want niks is vanzelfsprekend. Niemand wordt gedwongen om te leven. Niemand wordt gedwongen om bij God en het Woord te horen. Het is uw eigen keuze. Alleen in God en het Woord is het eeuwige leven te vinden. Dat is beeldspraak. Ken de betekenissen en pas het toe. Het leven heeft een gebruiksaanwijzing.

Willekeur is het pad des levens niet, maar leidt tot de dood. U heeft het Woord nodig. Woord of willekeur ? (6:77-79)

De terugkeer tot de zee is een beeld van de terugkeer tot de zee van innerlijke hemelse tranen. Dan ween je weer om de zonde en heb je rechtvaardigheidsgevoel, en wordt je verlost van al het aspergerisme. (8:18-19) Alleen zo worden de geheimen van kennis in de zee gevonden. Dat zijn de geheimenissen van het Woord, waartoe je alleen kunt komen omhuld door je tranen. Dat is de ware

wedergeboorte en de ware opstanding, wat dus alleen de opstanding kan zijn van de visser, want dat is een beeld van het zijn in de hemelse tranen, dat je het hart van God hebt leren kennen. Daarom is het boek Anderlech van zo’n uitmuntende schoonheid. Ze was zeer schoon in mijn droom, en ze is zeer schoon wanneer ik in haar lees en haar woorden bestudeer en memoriseer. Dan wordt je tot het ware leven opgewekt. Dat wens ik ook u toe, geliefde lezer. (8:22-25)

---

23. WIE IS MIJN MOEDER ? - BESPREKING VAN HET BOEK ANDERLECH - 2

Wij moeten worstelen met Calvijn in de wildernis. De man heeft te belangrijke dingen gezegd om zomaar weg te gooien. Veel moeten we ook weer achter ons laten, om tot de hogere Calvijn te komen, het Woord wat door hem heenwerkte. God kan door alles heenwerken, en zowel God als de duivel werkten zwaar door Calvijn heen. Daarom moet er nog een commentaar op zijn commentaar komen.

Calvijn wees op Paulus die stelde dat de ware theologie niet naar het vlees gekend kon worden. Men moet zich richten op de vernieuwing in de wereld die alle menselijke kracht te boven gaat. Calvijn spreekt over het belang van ‘het oog des geloofs’. Hij heeft vele boeken eraan gewijd om te beschrijven wat dit inhoudt, want het is niet zomaar historisch geloof. Geloof moet geheel ingekapseld zijn door het profetische, door de leer der afstemming, want als men niet is afgestemd op de tijden des hemels, dan is men nog steeds afgestemd op het vlees. De mens moet dus in de leer van Calvijn door het oog van de naald. Wat dat aangaat sluit Calvijn dus nauw aan op de leer van de oude bijbel. Er wordt geen goedkoop evangelie gepredikt in de leer van Calvijn in de grotere context ervan. Bij Calvijn kom je niet zomaar binnen. Het was God’s antwoord op de hedonistich-laodiceaanse kerk die dominant was geworden. De calvinistische reformatie was een grote uittocht. Calvijn ging in verschillende opzichten veel dieper dan de veel bourgondischer ingestelde Luther. Luther was de poort opener geweest, als een Aäron, en Calvijn had de verdere Mozes taak op zich genomen, en zo werkte God door hem, maar men moest van de voorwerpelijke Calvijn nog komen tot de onderwerpelijke Calvijn. Calvijn mocht geen afgod worden, maar was een heenwijzer, een onderwerp. Hij was het raadsel, het enigma, van de diepere reformatie. De reformatie was nog maar net begonnen. Hus was de grote voorloper geweest, die dat met zijn dood moest bekopen. Dit was een Franciscaanse beweging, oftewel de beweging van Moeder Armoe. Dit steeg hoog uit boven zomaar het geestelijke.

Geestelijk op zich zegt nog niet zoveel, want er zijn ook markt-geestelijken en materialistische geestelijken. Men moest nog tot de soberheid doordringen. Daartoe was Calvijn, maar dat was niet zonder gevaren. Daarom moeten wij met Calvijn worstelen in de wildernis.

Calvijn noemde het geloof de bron van de gehoorzaamheid, maar dit was niet zomaar geloof op zich, maar het afleggen van het vleselijke en vleselijke wensen, tot afstemming op God. De mens moest door God geleid worden. Geloof was dus onderworpen aan allerlei hogere factoren. Ook Paulus stelde dat geloof op zich niet het hoogste en belangrijkste was. In de oude talen zoals het Hebreeuws, wijst dit terug op de moederschoot. Calvijn stelde dan ook dat God allereerst als moeder kwam, als matriarch, maar de mensheid wilde haar niet.

Dat is een geestelijke band, want Calvijn stelde ook dat voor Jezus de vleselijke verwantschap niets of weinig betekende. De waarheid moest geoefend worden door de natuur het hare te geven, stelde Calvijn, en daarbij moet men zich niet al te zeer hechten aan vlees en bloed. (Verkl. Matth. 12:48)

Calvijn besprak zo de woorden van Jezus : ‘Wie is mijn moeder ?’

Laten we het in de juiste verhouding opmerken :

Lukas 11:27-28
‘En het geschiedde als hij deze dingen sprak, dat een zekere vrouw uit de
schare, de stem verheffende, tot hem zeide: Zalig is de buik, die u gedragen
heeft, en de borsten, die gij hebt gezogen. Maar hij zeide: Ja, zalig zijn degenen, die het Woord Gods horen, en het bewaren.’

Lukas 8:19-21
‘En zijne moeder en zijne broeders kwamen tot hem, en konden niet bij
hem komen, vanwege de schare
En hem werd geboodschapt en gezegd: Uwe moeder en uwe broeders staan daar buiten, en verlangen u te zien. Maar hij antwoordde en zeide tot hen: Mijne moeder en mijne broeders zijn dezen, die Gods Woord horen, en hetzelfde doen.’

Calvijn stelt in zijn verklaring van deze tekst dat Jezus het bijna als niets rekent wat de vrouw boven alles had geroemd. Men spreekt : ‘Familie dit, familie dat,’ maar Jezus onderbreekt het als een wilde jongen, als een savage : ‘Ja, zalig zijn degenen, die het Woord Gods horen, en het bewaren.’ Zo veranderde hij op een brute manier het onderwerp. Jezus was bruut, en dat moest ook wel, want het vleselijke stond op de loer.

Markus 3:31-35 zegt hierover :
‘En zijn moeder en broeders kwamen, en buiten staande zonden zij tot
hem om hem te roepen. En de schare zat rondom hem; en zij zeiden tot hem: Zie, uwe moeder en uwe broeders daar buiten zoeken u.
En hij antwoordde hun en zeide: Wie is mijne moeder of mijne broeders?
En nadat hij rondom gezien had over zijne discipelen, die nedergezeten
waren, zeide hij: Zie mijn moeder en mijn broeders. Want wie den wil van God doet, die is mijn broeder, en mijne zus ter, en moeder.’

Hij noemde dus zijn discipelen zijn moeder. Zij hadden geboorte aan hem gegeven. Mattheus 12:46-50 stelt dus vrijwel hetzelfde :

‘En toen hij nog tot de scharen sprak, zie, zijn moeder en zijn broeders
stonden buiten, zoekende hem te spreken.
Iemand nu zeide tot hem: Zie, uwe moeder en uwe broeders staan,
buiten, zoekende u te spreken.
Maar hij, antwoordende, zeide tot hem, die hem dat gezegd had: Wie is
mijne moeder en wie zijn mijne broeders?
En zijne hand uitstrekkende over zijn discipelen, zeide hij: Zie mijn
moeder en mijn broeders.
Want zo wie den wil mijns Vaders, die in de hemelen is, doet, die is
mijn broeder, en zuster, en moeder.’

Zo vertaalde Calvijn het. Het vleselijke is dus de voortdurend afwijkende spiegelingen die we overal om ons heen zien. Het gaat eindeloos door. De mens gaat van vlees tot vlees, en hecht veel waarde aan het vlees, opdat zij de geestelijke en sobere kennis verborgen houden en belasteren, verkeerd voorstellen. Daarom moeten wij gaan tot de bronspiegel, de bronprisma, des Heeren. Ik

had een droom over deze spiegel, deze prisma. Het stond in de oude buurt tussen de straat van de brave jongens en de straat van de wilde jongens in, in het dorp waar ik vandaan kwam. De straat van de wilde jongens was een probleembuurt. Er kwamen ook vreemdelingen, buitenlanders, dus het was ook multi-cultureel, en er was rebellie naar het geijkte, wat ook een hemels beeld is. Er was geen plaats voor aardse status, wat dus ook weer wijst op het Ezau geheimenis en het Ismael geheimenis. De brave jongens waren mijn klasgenoten, mijn vriendjes, en die wezen in de droom op de spiegel, en waren er enthousiast over dat het gekomen was. Er mag een verzoening zijn tussen Jakob en Ezau, en zo komen we tot de parallel aarde, tot de natuur aarde, waarin alles zijn plaats zal vinden. Deze spiegel bevindt zich ook in het werk van Calvijn, en in de bijbel.

Het boek Anderlech stelt dat het belangrijk is dat het Woord voorhangsels heeft, want niemand kan God zien en leven. Ook Mozes moest een bedekking dragen. We kunnen God alleen van achteren zien. Vandaar dat de spiegelingen van levensbelang zijn, maar we moeten tot de bronspiegeling komen, waar het boek Anderlech ook over spreekt.

7:25. ‘De mens is helemaal weggezogen en ondergezogen in spiegelingen. In die spiegelingen zijn er telkens ontbrekende onderdelen, boekrollen.’

7:36. ‘Ik kan me daar niet bewegen, nee, alles gaat zo traag, totdat ik een van hen ben geworden, Alleen een spiegeling doet mij ontwaken.’

8:22-25. ‘Iedereen zal wenen. Dat zal het teken van wedergeboorte zijn. Zij die niet wenen zullen wegvagen. Er zal niet gerekend worden met hen die niet wenen, want het zijn slechts spiegelingen. Wees daarom vol met het Woord. Omhul het met tranen opdat het zich mag vergeestelijken. Zo wordt het koninkrijk gebouwd. Uw koninkrijk kome. Er is leiding aan waterbeken. We kunnen stellen dat dit de tranenbeken zijn. Om die weg te kunnen begaan moet elke eigen weg van het vlees verloochend worden. Dit is de grote arbeid van de geestelijke visserszorg, opdat de mens loskomt van zijn dwaalwegen. In deze beken ligt ook het geestelijk zaad.’

Het geheim van de bronspiegeling, de bronprisma, van God is dus de tranen der soberheid over de hedonistische zonden der mensheid. We hebben het dan over de spiegels van God’s tranen.

10:8-12. Gebrek aan onderzoek schept ijdele bespiegelingen waartoe vals vertrouwen ontstaat. Er moet een balans zijn tussen het aan jezelf sterven en het sterven van de vijand. Ga niet zomaar op gelijke hoogte staan van de hogere kennis of zelfs hoger,
maar eerst moet je jezelf onderwerpen,
zodat de hemelse kennis je kan vullen.
Leg je toe op de verborgenheden van God’s werken.
We spreken hier van de verborgenheidsleer.
Ook is er een soberheidsleer en de leer van de mondwachter.’

1:41-43. ‘De mensen vliegen elkaar in de haren, en vechten om wie de eer en het aanzien mag hebben. Ze vechten om ieder stukje brood, en om het pronkbezit.
De mens moet slechts loskomen van deze spiegelingen. Maar dat kan dus niet in eigen kracht.
Alleen door te sterven tot wedergeboorte. Alles tot de hemelse moeder.
Wedergeboorte dus, niet door de krachten van het zichzelf kronende vlees. Afsterven dus.’

2:21-23. ‘Dit zijn dus spiegelingen van het geestelijke, van het geleid worden, van de vergeestelijking tot de hemelse gebondenheid die we op aarde zien. Allereerst moet je er dan diep in, anders valt er niets te vergeestelijken. We zien de afschuwelijke gevolgen van dienstweigering. Het gaat daarom om het verrichten van de geestelijke dienstplicht, wat niet alleen een dienstplicht is van lijden, maar ook van strijden.’

4:39-42. ‘Teruggaan naar de holen en grotten betekent ook leren wonen en werken in de holen en grotten. Dat zijn beelden van de exegese, de schriftuitleg. Een hemelse visser weet wat dit betekent. Komen tot het zoonschap. Een moeder is je toegewezen, als een teken en een zegel, dus als heenwijzer, als spiegeling, dus het mocht niet zomaar volkomen zijn.
Wees maar blij dat die moeder een voorhangsel heeft, anders zou ze je verslinden. Wees maar blij dat die moeder niet volkomen is. Je zou niet kunnen bestaan.
Het Woord moest verzegeld worden, want niemand zou God kunnen zien en leven. Daarom kan God alleen maar van achteren gezien worden. Maar zelfs dat wil de mens niet zien.’

Al het afgeweken doorgespiegelde is zover doorgespiegeld en in zijwegen afgespiegeld en opgesplitst, en weer verder gespiegeld, dat het tot het omgekeerde is geworden, wat we de duivel noemen, oftewel het grote gebrek aan kennis. Calvijn noemt dat in de ogen van de duivel niets schoon is dan wat misvormd is. De duivel wil geen hervorming, maar misvorming, want dat noemt de duivel de hervorming. Ook is er voor de duivel niets liefelijker ruikend dan het stinkende en walgelijke. We hebben dus te maken met een afschuwelijke trol die door het vele spiegelen pervers is geworden en zo de wereld heeft omgekeerd. Calvijn noemt het het probleem van de verwaarlozing. (Verkl. Matth. 12:44)

Wij moeten daarom wederkeren tot de bron van al het spiegelen, opdat we tot de intrinsieke waarde komen van alles, en moeten dus terugkeren tot de parallelle wereld. Nu leven wij in een parallelle wereld en moeten teruggaan tot de bronwereld. De bronwereld is het hemelse woord. We kunnen ons wel blijven irriteren aan al die verziekte spiegelingen om ons heen, en er tegen vechten tot we doodgebloed zijn, maar we moeten bovenal terugkeren. Dat wil niet zeggen dat we moeten vechten om terug te keren, maar we moeten niet als dwazen tegen spiegelingen zomaar strijden. Wijsheid is beter dan oorlogstuig. Laten we niet als een stier ons laten misleiden door de rode doek van de stierenvechter. We moeten het doel, de bron, voor ogen houden, en hierin gedisciplineerd blijven, geduldig de weg terug begaan. Daartoe is Calvijn een leermeester, en hij wijst hierin terug op de leermeesteres, het Woord.

Telkens weer bespreekt Calvijn de geest van ondankbaarheid waartegen we moeten strijden. Ondankbaarheid brengt onder het oordeel van God. Het is een sta in de weg. Het laat mensen geestelijk pensioneren, het brengt mensen tot nationalisme en chauvinisme. Het is de dode beenderen zalving van de heksenmeesteres van het vlees. We hebben het over de geest van het materialisme, van de mammon, die alles heeft lopen verdichten en verletterlijken en daarin een aardse markt heeft gemaakt. We moeten de geestelijke tocht door de wildernis en door de zee geheel volbrengen, en dat stopt niet bij Mozes, maar gaat verder bij Ismael, bij Ezau, en bij Jeremia, tot het Jezus geheimenis, wat een vissersgeheimenis is. Dat is de tweede, of diepere Adam, de diepere weg in het paradijs. Dan komen wij tot de hogere Adam die in ons verborgen ligt.

Calvijn noemt de ondankbaarheid het samenzweren met de duivel, met de vijand, oftewel met het vlees. Calvijn noemt dit een zware strijd, want de duivel, het roofdier, wil zijn prooi niet verliezen, en zal zijn zinnen verscherpen om de mens weer in zijn macht te krijgen, wanneer hij is uitgedreven. De duivel geeft de strijd dus niet zomaar op, en dat zien we om ons heen. De farao wil het volk niet laten gaan, ook al zijn de plagen gekomen.

Calvijn wijst erop dat het een hevige en felle strijd is, als tegen een roofdier die niet opgeeft en telkens nieuwe dingen verzint om de mens te strikken. Calvijn roept de mens op om op hun hoede te zijn. (Verkl. Matth. 12:43)

Calvijn noemt dit ook een gevecht met de eigen tong. Er moet met matigheid over de verborgen dingen van God gesproken worden. (Verkl. Matth. 12:36) Onze rede moet met zout besprenkelt zijn. (Kol. 4:6)

24. ZIE, IK MAAK ALLE DINGEN NIEUW

Het verslaan van de vijand, oftewel de zonde, het vlees, ligt dichter bij ons dan we denken.

Behemma 37:28 laat het teken van het verslaan van de vijand zien :

‘Het is juist zo dat als we de vijand hebben verslagen, dan komt de Vreze des Heeren vrij. Zo niet, dan mag je je
afvragen of je de vijand wel verslagen
hebt.’

We moeten ons daarom oefenen in de vreze des Heeren en hierin volharden.

Vissen 11:3 bespreekt ook het teken van het verslaan van de vijand :

‘De ware overwinning is de
verbrokenheid van onszelf. Zonder die
verbrokenheid is het geen overwinning
maar zelfzuchtige trots.’

Als er nog sporen van trots en hoogmoed zich in ons bevinden, waar we nog steeds metershoog boven de ander, of andere rassen of levenssoorten staan, dan is dat geen overwinning, maar bedrog.

Vissen 12:3 zegt :

‘Nomadische mensen komen nooit
thuis, maar zijn altijd op doortocht. Het
zijn natuurmensen. Hun thuis is overal
en nergens. Hun thuis is hun werk, hun
missie.’

Dat is wat het paradijs is, als je deze waarheden ontdekt en in de praktijk brengt. Het is het geestelijke werk. Dat is onze ware woning. Het trekt altijd voort opdat de zonde ons niet zal inhalen. (Buli 1:9)

Ga je dus niet pensioneren in je geestelijke woning, maar trekt voort.

We zien om ons heen dat de mens de verboden vrucht heeft genomen, en zo hebben ze een omgekeerde taal gekregen met omgekeerde betekenissen. Het is een karaoke club geworden.

Religie imiteren met een sing-a-long ? Gaat niet werken. Ze zijn als vissen in een net.

Een karaoke evangelie wordt vandaag de dag gepredikt, een goedkoop evangelie. Het is een opzegversje geworden, een liedje meezingen, maar zo werkt het niet. De mens zit muurvast in de zonde. De mensheid is dood in zijn zonde, en allereerst moet dat onder ogen gekomen worden, en

moet de mens de volle diepte kennen van de zondeval, de donkere bruid ontmoeten, waar de gereformeerde voorvaderen over spraken.

Dat is de donkere bruid van zondag 1 van de heidelbergse catechismus en in 5 van de nieuwe bijbel catechismus.

Vrees is het belangrijkste op deze aarde, als een zintuig om te zien hoe groot en diep de zonde is, want de mens is te ver gegaan door gebrek aan vrees. Zonder verbrokenheid kan de mens de Heere niet vrezen, want dan is zijn grond nog te hard en kan er niets groeien, en is men onkneedbaar.

Men vreest niet genoeg, men twijfelt niet genoeg, men heeft geen alarms. We moeten voortdurend in de schrik des Heeren leven. Dat is het ware leven. daarbuiten is de dood, die komt door roekeloosheid en lichtzinnigheid.

Lees elke dag in het nieuwe woord, in het nieuwe bijbel tijdperk. Sla het ergens open of ga ergens gericht naartoe, en overdenk het, bestudeer het en memoriseer het. Het is geschreven op de hemelmuren. Daardoor val je in slaap en wordt je opgenomen. Verdiep het. Dat is de ware opname.

Wij mogen gaan tot de rivier van vergetelheid om het vlees achter te laten, waar de nieuwe bijbel over spreekt.

Zeeën 5:1-4 zegt hierover :

‘Het vergeten betekent niet letterlijk
zomaar alles vergeten, maar door het
orakel ga je er zicht op krijgen, op de
diepere betekenis.
Je gaat dan zien hoe alles van het
orakel is.
Ontsnap door de ondergrondse
tunnels van de stad aan de stad, wat gij
alleen door het orakel kunt doen.
Dit is dus absolute basis voor elke
ontsnapping en vrijmaking, en dit zal
dus altijd weer een verdieping zijn. Het
orakel gooit niet zomaar dingen weg,
maar verwerkt het, en zorgt voor een
goede en eerlijke afvoer.’

Er gaat ander zicht komen op je verleden. Het krijgt andere, diepere betekenissen. Zo zal alles nieuw worden. Zie, Ik maak alle dingen nieuw.

---

25. HEMELSE LEIDING DOOR HET KLAAGLIED

De nieuwe bijbel handelt over de hemelse tranen. Wij moeten in alles wat we doen en laten geleid worden door de hemelse tranen, door afgestemd te zijn op het hemelse lijden, ook de hemelse vreze en woede over de zonde. Zo geven we de zonde, het vlees en de wereld geen voet. De zonde zoekt naar ieder eigengereid en lichtzinnig, slordig gaatje in de mens. Door luiheid en gebrek aan leerzucht komt de zonde binnen. Maar daar waar een mens ten volle gevuld is met de hemelse tranen, daar wordt de zonde teruggedreven.

Als gij spreekt, laat dan eerst het spreekkanaal volledig zijn opgevuld met de hemelse tranen. Wanneer gij uw hand beweegt, laat het eerst gevuld zijn met de hemelse tranen, en dat geldt ook voor de voet. Eerst moet het medelijden en medestrijden volkomen zijn, anders zult u uzelf en anderen bedriegen, zult gij geleid worden door het vlees.

Zondert u af om de hemelse tranen te ontvangen. De hemelse tranen zijn te vinden in het Woord. In stilte en overdenking ontvangt u het.

De hemelse klaagliederen zijn niet zelfzuchtig. Allereerst gaat het om het hemelse lijden, en van daaruit het lijden van het volk. Zo krijgen de tranen richting en is het ter opbouw.

Wie niet weent heeft geen vruchtbare grond. Er is veel om over te wenen. Dit is hoe de hemel werkt. Het is een weenwerk, zoals Jeremiah de wenende profeet was, wat diepe Egyptologische wortelen heeft, want Ra was de wenende. Zo bewoog hij door de onderwereld tot wedergeboorte, iedere dag weer, ter verdieping en verdieping. Het is daarom een beeld van de exegese.

---

26. DE ONVERSTOORBAARHEID VAN GOD’S PLAN

In de nieuwe bijbel kan een christen zich niet meer beroemen tegen andere godsdiensten of atheisten,
omdat god een woord is, en het dus om de eigenschap gaat.

God is slechts een woord. God is liefde. Atheisten die liefde representeren, de ware definitie van God, bijvoorbeeld omdat ze dieren-activisten zijn, zijn dichter bij God dan de meeste religieuze mensen.

Je mag iemand niet veroordelen op basis van woordkeuze of metafoorkeuze, maar moet afgaan op de inhoud. De vocabulaire is slechts een uiterlijke vorm. Het gaat om het innerlijke, wat ermee wordt bedoeld, de betekenis.

Waar moeten we dan aan denken ? De farizeeër en zijn gewitte graven. Och, zorg toch dat gij niet als de farizeeërs bent. Wees geen letterslaaf.

De bloemen groeien wel door, ook om de gewitte graven. Ze bloeien er niet minder om, en dat moet ook wel. Het groeit samen op met de farizeeërs.

Ook al blijven de mensen hardnekkig doorzondigen, de bloemen zullen blijven doorgroeien en bloeien, en de vogels zullen blijven doorzingen. De zondaar verandert niets aan God’s eeuwige plannen.

---

27. HET HEMELSE TOUW

Ik houd mij vast aan het hemelse touw.
Niks anders is belangrijk.
Het hemelse touw leidt mij overal naartoe.
Boven alles verheven is het hemelse touw. Boven alle aardse afgoden.
Het geestelijke is niet zomaar genoeg.
Gij moet het geestelijke touw ontvangen, opdat gij loskomt van uw aardse gebondenheden.
Aardse gebondenheid kan alleen gebroken worden door een grotere hemelse gebondenheid.
Zo alleen kan de mens geleid worden en loskomen van het vleselijke.
Ken de Heere op al uw paden.
Ken de Heere in uw zitten en opstaan.
Ken de Heere in slapen en waken.

28. DE HERSTELDE NEDERDUITSE MOEDERKERK

Mijn opa en oma woonden in een Nedersaksisch, Nederduits gedeelte van Nederland, wat in principe Germaans Nederlands is, en dat spraken ze ook, als een Nederlands dialect, nauwverboden aan het Rodenbergs-Nederlands, wat ook één van de Nederduitse dialecten is, maar wat dichter tegen het Nederlands aanligt. Nedersaksisch is een stuk platter dan Rodenbergs-Nederlands.

Ik had veel gesprekken met mijn oma, en zij noemde de hemel ook wel Valhalla, wat ook een Germaanse, Nedersaksische, Nederduitse term is voor de hemel, waar alleen strijders naartoe gaan die een harde dood aan zichzelf waren gestorven, oftewel aan het ego. Zij was Nederlands gereformeerd. Mijn opa was hervormd. Ook in de nieuwe bijbel wordt het valhalla een paar keer genoemd, en de valkyries brachten de mens daar, wat een van de Nederduitse termen is voor de engelen. Meer zuidelijk werden zij ook wel de walkuren genoemd, en deze woorden betekenden uitverkiezing.

Over de uitverkiezing zijn door de eeuwen heen veel misverstanden geweest. Velen zijn erdoor in psychische problemen gekomen, ook soms tot het punt dat ze opgevangen moesten worden in de psychische gezondheidszorg of een kliniek. De nieuwe bijbel behandeld dit probleem zorgvuldig, zodat hier geen misverstanden meer over te hoeven zijn.

Ook andere kinderziekten van de kerk worden aangepakt in de nieuwe bijbel.

Ik had een droom dat er een komeet was gekomen. Die was eerst nog ver weg, maar er vloog een echt reusachtige raket naarbinnen, en toen ineens was het heel dichtbij, heel groot, als een kleine planeet, en het had een metalen frame, en was ook van metaal ofzo, oudbruinachtig. Ik was in de natuur achter een riviertje gegaan, en aan de overkant van de rivier was een ruimteschip gekomen, en ik zou daar ook naartoe moeten. Ze zeiden toen dat ik niet het water moest ingaan, en heel laag moest blijven, en er was dan een smal metalen bruggetje, maar ik ging er telkens een beetje af en dan er weer op, dus ik werd wel een beetje nat, maar ik bleef verder gewoon wel laag zoals ze zeiden. Toen kwam ik eindelijk op het ruimteschip aan, en daar waren hele kleine stukken van de komeet, en ik kreeg ook een stuk, en het ging gewoon door mijn huid naar binnen, want het was van een andere vibratie.

Laten we nederig blijven en op zoek gaan naar de vreemde planeet des Heeren, het vreemde gesteente, waar ook het boek Openbaring over spreekt. Het is voor de overwinnaars, de witte steen. Ook de nieuwe bijbel spreekt over de hemelse gesteenten, zoals ook de zwarte steen, want allereerst moeten wij, zoals zondag 1 en inzetting 5 het stellen, de grootte kennen van zonde en ellende, oftewel de diepte van de zondeval, de donkere bruid ontmoeten. F. Mallan heeft hier ook veel over geschreven, ten navolging van C. Steenblok in de 1953-beweging.

Hier is ook de latere reformatie, of wilde reformatie, de nieuwe doleantie uit voortgekomen, wat heel langzaam begon op te springen in de zeventiger jaren, en waardoor uiteindelijk de nieuwe bijbel kwam.

We spreken dan over de wildernis kerk. Hier is taal geen probleem meer. We spreken in vele talen die allemaal hetzelfde zeggen. Paulus stelde ook dat we alles moeten zijn voor allen. Vandaar dat de nieuwe bijbel in haar soberheid ook juist veelkleurig is.

Nu, laten wij opgaan tot het schip wat is gekomen. Laten we opgaan tot de komeet des Heeren. En laten we zo verder worden opgenomen in de hemelen des Heeren, opdat wij onze taak zullen zien en ervaren. Het is grote oorlog. Er moet nog veel gebeuren. En de oorlog moet nog tot vrede gebracht worden, en die vrede zal eeuwig zijn, wat zal gebeuren door de geestelijke jachtsinzettingen. Deze inzettingen staan in de nieuwe bijbel.

Komt allen gij volkeren, tot het geheimenis des Heeren geopenbaard. Het hemelse manna wordt deze tijden rijkelijk verspreid, maar velen leven nog in honger en armoe, velen leven nog in grote oorlog, dus wij moeten verder gaan met het Woord te delen met anderen, opdat zo de zegen des Heeren op ons allen zal nederdalen.

Het werk gaat door. De metalen frames van de hemelen worden zichtbaar. De komeet des Heeren is gekomen, en de hemelse schepen, om mensen op te nemen, hen die in grote paniek zijn, hen die het niet meer zien zitten. Oh, wat een kommer en een kwel is er in deze wereld voor vele mensen. Mensen, heb elkaar toch weer lief, en deel het Woord des Heeren met uw naaste. Zo rijkelijk is het over de aarde uitgestort in deze tijd. Ook gemeentes en kerken die vastzitten mogen zo loskomen en op sleeptouw genomen worden, in het grote herstel van onze moederkerk, de Nederduits gereformeerde kerk, die in de jaren 1570 tijdens de Alvaïsche inquisities gegeven werd. Dat was een project van watergeuzen en bosgeuzen, die de vervolgde Nederlanders lieten vluchten naar Duitsland, naar Emden en Rodenberg en omliggende streken. Dat is een Rodenbergse kerk die aan onze voorouders werd gegeven, een Nederduitse kerk.

---

29. RIVIEREN 1-2 - DUBBEL-COMMENTAAR 2024 EN 2025

1.

De mens heeft niets

1. De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel.

2024:
Wat beroemt de druppel zich tegen de zee ? Dat is de mentale ziekte die de mensheid heeft. Ze beroemen zich tegen hun maker. Ze beelden zich van alles in. Heeft de maker dan een fout gemaakt ? Nee, de maker heeft hen vrije wil gegeven. Dat is het risico als je iemand een vrije wil geeft, maar het is de enige weg. God is geen psychopaat zoals in het TULIP-calvinisme. Maar waarom zou de mens voor het verkeerde kiezen ? Waarom kiest de mens ervoor om in hoogmoed tot zijn maker te leven en allerlei afgoden te verzinnen, ook in het westerse christendom ? Wat hier in het westen allemaal voor God doorgaat is zelfs te schandelijk om te noemen. Men ziet al die verschillen en tòch gaat men ermee door. Op elke hoek van de straat zijn de goden weer anders, en toch gaat men door, alsof er niets aan de hand is, en hun god de beste en de ware is. 'Mijn Jezus is beter dan jouw Jezus, mijn God is beter dan jouw God,' enzovoorts. Er is iets verschrikkelijk mis op deze wereld. Men moet stoppen met spelletjes spelen, maar men heeft een vrije wil. Waarom wordt de vrije wil op grote schaal misbruikt ? Waarom kiezen mensen voor het kwaad, voor de leugen ? Waarom zijn mensen zo koppig in hun eigen wegen ? Dat is een groot vraagstuk in de antropologie, in de theologie en de filosofie. De nieuwe bijbel laat zien dat we met prisma's te maken hebben, en dat we tot de bron-prisma moeten gaan, tot de oerbronnen des hemels. Men moet de reflectologie kennen om deze verschijnselen te doorgronden. De mens wordt beproefd door deze dingen. Volg de massa niet in het kwaad.

2025:
Wat beroemt de mens zich eigenlijk tot de hemel ? De mens is geheel niets, maar een zucht. We komen deze gedachte steeds weer tegen in de nieuwe bijbel. Altijd weer strijdt de mens tegen God, maar zonder resultaat, want kijk waar het de mens heeft gebracht ? De geschiedenis leert dat de mens niks heeft geleerd. We staan hier voor een grote problematiek : de mens. De nieuwe bijbel stelt dat de mens één van de ergste afgoden is. (Werktuigen 4:17) We hebben het dan over de lagere, vleselijke mens. Er is ook een hogere, geestelijke mens, die meer literair is ingesteld.

2. De mens denkt dat hij heel wat heeft, maar hij heeft niets.

2024:
Het is de Laodiceaanse mens die zijn bezit overdrijft, ook zijn relatie met God, zijn goedheid enz. Hij leeft in een overdreven wereld. De mens heeft niets, en moet dat eerst onder ogen komen. Alles om ons heen is bedrog.

2025:

Weer gaat het hier om de lagere, vleselijke mens, het ego, die alles heeft omgedraaid. Het is een ziekte die door de zonde is gekomen, een virus. Het is de eigenaardigheid van de zondige natuur.

3. Ze zeggen niet : Uw wil geschiede, maar ze hebben het altijd over hun eigen wil, en ze willen nog zoveel. Het zit in de mens, en ieder mens moet dit persoonlijk overwinnen.

2024:
Het is de wil van het beest van de onwetendheid wat zich projecteert op de mensheid, en dit kan de mens alleen overwinnen door ingeleid te worden tot de hemelse kennis, en daarom is de nieuwe bijbel ook gekomen. De aarde zal vol worden met de hemelse kennis.

2025:
Het is niet zo vreemd dat we dit om ons heen zien. We moeten het namelijk eerst overwinnen. Ieder mens heeft te strijden met zijn ego, zijn lagere natuur, en zal het moeten opofferen. Vandaar dat de tentendienst zo belangrijk is. De mens moet op jacht gaan en het ego offeren tot God. Daartoe moet dus de tentendienst hersteld worden, want de lagere natuur heeft een valse tentendienst gemaakt, en alles verkeerd voorgesteld.

4. Eerst is er een gevecht tegen de leugen.

2024:
Voor hen die in onwetendheid leven : Er is geen directe weg tot de hemelse kennis. Het gaat via de confrontatie met de leugen, waarin de mens getest wordt. De hemelse kennis kan dus alleen vergaard worden in de geestelijke oorlog. Eerst zou de mens van wetteloosheid verschijnen, en dit verklaart ook het verschijnsel dat zovelen voor de leugen kiezen. Eerst is daar de confrontatie, en dan wordt de mens ingeleid tot de hemelse kennis.

2025:
De mens wordt niet geboren met de waarheid. Het wordt de mens niet in de schoot geworpen. Het is niet zo dat de familie of de kerk waarin de mens opgroeit automatisch de volledige waarheid is. Eerst zal de mens een confrontatie moeten hebben met de leugen en de leugen moeten overwinnen. De mens moet hiervoor komen tot de hogere tentendienst en de lagere tentendienst achter zich laten en overwinnen. De leugen zal de mens ook niet zomaar laten gaan, maar in allerlei vormen komen om de mens trachten te strikken. Daartoe dient de mens op zijn hoede te zijn.

5. Er is geen weg dan door het geestelijke visnet. Door het geestelijke visnet wordt de opgenomen mens verbonden aan de natuurkennis.

2024:

Er moet een verzamel-element zijn in de geestelijke wereld, want het westerse christendom heeft missende schakels, missing links, waardoor het in dezelfde cirkels blijft draaien. Het geheel is afgesloten, en daarom wordt het beeld van het geestelijk visnet gebruikt, dat er nog een werk te doen is.

2025:

De vis is een beeld van het ego die de ware ziel en de ware kennis opgesloten houdt, en daarom opgenomen moet worden in het geestelijke visnet om zo de kennis vrij te zetten. Deze vissen zijn maar als druppels in de zee, en zij leven in rebellie tot God, de hemelse visser. We zien hier dat het geestelijke visnet een beeld is van het Woord en de school, omdat het inleidt tot de natuurkennis. Hier dient het ego te sterven, opdat de ziel vrijkomt. Het is als een zaad.

2.

Durven te lijden

1. Het stopt niet na de ontvangst van het
geestelijke, want dan moet je ook nog
de opname ontvangen.

2024:
Het stopt niet met pinksteren. Er is ook het feest van het hemelse touw, waar Mozes al op wees in de uittocht en waar Paulus op wees, want hij was gebonden in het heilige geestelijke. Zomaar het heilige geestelijke ontvangen is niet genoeg. Er zijn zovelen die claimen het heilige geestelijke te hebben ontvangen, en ze vechten met elkaar. Je moet gaan voor het hemelse touw.

2025:
Het laat zien dat het geestelijke niet op zichzelf staat, maar dat de mens ook opgenomen dient te worden door het woord, de literaire structuur van de hemel, waarvan het visnet een beeld is. Als het geestelijke op zichzelf zou staan, dan zou het vaag en roekeloos zijn.

2. Ben jij al opgenomen, of leef je nog
in het vlees ? Verlang je naar een
uiterlijk teken, of richt je jezelf op het
binnenste ?

2024:
We moeten beseffen welke rijkdom we hebben ontvangen in de nieuwe bijbel. De nieuwe bijbel, het verborgen manna voor de overwinnaars over het vlees, is de opname van de gemeente, het hemelse touw wat ons tegemoet is gekomen. Dit koninkrijk is van binnen, niet van buiten. De opname moet dus ook als geestelijk beschouwd worden. De vleselijken zullen dit niet begrijpen. Ze beoordelen alles vanuit de materie.

2025:

God gaat langs de rijen om ons te testen, om te zien of wij tot de opgenomenen behoren die inwaards en geestelijk leven, of terugverlangen naar de vleespotten en daar op gericht te zijn, hangende aan uiterlijkheden en vormen. Zo wordt er onderscheid gemaakt tussen de lagere en de hogere mens. Je kunt de lagere mens niet zomaar wegdenken. Je moet strijden en overwinnen.

3. Draag het lijden maar, je bent een
geestelijke visser. Al het lijden komt
ergens anders vandaan.

2024:
Het lijden hoort bij het geestelijk vissersschap. Het lijden is een teken dat er geestelijke vissen binnenkomen, telkens weer. Het lijden moet je dus op de koop toenemen. Het is onmisbaar in het vak.

2025:
We moeten leren onderscheiden tussen onze gedachtes, gevoelens en onszelf. Het kan ook ergens anders vandaan komen. Wij zijn niet onze gedachten. Je hoeft je er niet mee te identificeren. Zo is dat ook met het lijden. We moeten het dragen, maar het is niet ons eigen lijden.

4. Het lijden is niet voor niets. Durf te
lijden, het is beter dan vals en
onverschillig over de ruggen van
anderen heen gelukkig te zijn.

2024:
Als je niet lijdt is dat een teken van stilstand. Dan is er geen ijver meer. Er is genoeg lijden om te dragen. Iedereen mag meehelpen. Teveel geluk is een afremmer van groei en van het werk des Heeren.

2025:
Het lijden is het medelijden en medestrijden met anderen. Daar is moed voor nodig, daar is bekering en toewijding voor nodig. We hoeven ons er niet mee te vereenzelvigen, maar moeten zien waar het vandaan komt, en wat voor nut het heeft. Het lijden is een communicatie middel. Het is de intercom van een leger. Het is het werktuig van de visser.

5. De geestelijke visser gaat langs. Heb
je het gehoord ?

2024:
Wij moeten gevoelig worden voor het reilen en zeilen van het vissersschap. Wij moeten leren dit pad te begaan, wat de enige weg is. De hemel heeft ervoor gekozen dit beeld te gebruiken. Als de geestelijke visser langsgaat moeten we al het ander werk afleggen. De mens doet werk wat geen werk is. We moeten de geestelijke visser leren herkennen.

2025:

Zo mogen we gevoelig worden voor de geestelijke visser en het visserswerk. Zo mogen wij volgen en geleid worden.

30. DE VERSPREIDING VAN DE NIEUWE BIJBEL

De dolfijn komt ook voor in de nieuwe bijbel. We kunnen hierover lezen in het boek Vissen, hoofdstuk 5 vers 24 en 25 :

‘We staan voor de woeste zee. Wat
moeten we doen ? Wachten op de
hemelse vogel ? Of wachten op de
hemelse dolfijn die ons over de golven
zal brengen ? Of zullen we zwemmen
dit keer, of een vlot bouwen, of een
vissersboot ? Want hoe dan ook moeten
we naar het beloofde wilde land.
Het kind pikt het niet meer. Laat
ons deelhebben aan de kindertocht,
opdat het vlees wegvage. Er is zoveel
vlees wat besneden moet worden. Dat is
de besnijdenis van het hart, opdat de
mens weer kind wordt.’

De verspreiding van het nieuwe woord, de nieuwe bijbel, is zeer vruchtbaar. Ik merkte dat de zon veel meer moederlijke energie had, en de laatste dagen wordt ik ‘s ochtends wakker met de hemelse dolfijn die mij in de zee voorgaat tot de hemelse vergetelheid.

Het zonde-vee heeft zich opgewerkt tot slagers, en de zonde-buffels hebben zich opgewerkt tot jagers en matedors, protsende met hun vlees, de leugen van de mannelijke superioriteit. Het speelt zich veel af in de kerk. Daarom moest de nieuwe bijbel wel komen.

Rodenbergs-Nederlands ligt van de Nederduitse talen het dichtst bij het Nederlands. Het ligt tussen het Nedersaksisch en Nederlands in. Modern Nederlands is een groot gevaar. Het houdt het volk in de leugen van de mannelijke superioriteit. Het Nederlands moet dus terug tot het Rodenbergs-Nederlands. Het heeft veel meer woorden. Het is veel rijker Nederlands en grijpt terug op oudere vormen. Het moderne Nederlands heeft Nederland betoverd. Ook een reden waarom de nieuwe bijbel moest komen.

De dolfijn, het vlot, de vissersboot, de vogel, het zijn allemaal beelden van overleven.

---

31. DE UITTOCHT UIT BEULAH LAND

Beulah land. Wat is het ? Deserteuren ! Hebben hun handeltje midden op de tocht opgericht, zijn met pensioen gegaan, voor het rentenieren ! Het is verschrikkelijk. Ze zijn aan het boeren gegaan ten koste van de geestelijke jacht. Ze kunnen dan half oorlogszuchtig zijn, voornamelijk tegen hen die in het leger zijn gebleven, maar ze hebben de geestelijke jacht verzaakt, en zijn in overmatige actualiteiten verstrikt geraakt, in witte en zwarte media. Ja, we moeten weten wat er gaande is, maar laat het niet ten koste van het profetische gaan. Ken je geschiedenis voordat je op de hoogte blijft van het heden. Zo heeft de matrix de mens gebonden. Ze hebben de context verloren, en zijn materialistisch geworden, door de mammon media, de materialistische media, het roddel circuit. Daar laven ze zich aan. Houdt het in de juiste context en houdt nuance. Er is een hierarchie van nieuws. Allereerst gaat het om het geestelijke nieuws en om de geschiedenis lessen, om niet in dezelfde fout te geraken, om niet in cirkeltjes te blijven gaan. Het zijn grote illusies.

Beulah land is een land uit balans. Ze zingen hun koortjes. Allemaal zijn ze onder hypnose door hun telefoontjes. Ze hebben hun hart en geweten verloren. Ze hebben het in slaap gesust.

Het is boerenvolk, spijbelaars, met een Kaïns loon. Ze hebben vreemd vuur gebracht, vreemde offers, en veelal het offeren gestaakt.

Beulah land. Knoop het in je oren. Ik had er een droom over. Het zijn zigeuners die niet meer verder hebben getrokken. Alles is half half. Ze zijn lauw geworden. Dit wel, dat niet figuren. Ze meten alles af naar vleselijke maatstaven.

Beulah land. Pas er voor op. Waarschuwingen in dromen. Ze hebben niet overvloedig het bloed van de vijand. Ze hebben compromissen gesloten met de vijand. Spijbelvolk is het. Ze hebben de studie opgegeven. Ze studeren alleen maar half, en er omheen. Het is niet profetisch.

Ze volgen het vlees, hun telefoontjes. Die hebben hun hart, verstand, ziel en geweten vervangen. Ze volgen het gouden varken in het dal. Ze willen niet met Mozes de berg op. Ze dansen om het gouden varken heen. Ze zijn zelf ook rijk en verblind met goud, aards goud, het goud der dwazen.

Ze noemen het het paradijs, Beulah land, maar ze zijn zonde-vegetarisch en zonde-veganistisch. Ze strijden niet meer tegen de zonde. Ze hebben handelsdeals met de zonde. Ze hebben compromissen gesloten.

Als je vegetarisch naar de zonde bent geworden, dan is het einde zoek, want de zonde is niet vegetarisch naar jou. Het zoekt je om je te verslinden. Het is naar je op jacht, dus jaag erop, anders jaagt het op jou. Eet het of het zal je verslinden. Trek voort, anders zal het je dood betekenen. Je bent er nog niet. Dit is nog niet het beloofde land.

Het beloofde land is de studie, en die moet volledig zijn.

De zigeuner vrouwen van Beulah land die hun kamp daar hebben opgericht als eindpunt hebben gouden teenringen en wijde, verstikkende jurken, van vreemde stoffen. Nee, het zouden de huiden

van de verslagen zondemachten moeten zijn. Bekleed je met studie, niet met het goud van de spijbelaars.

Het is deserteuren-goud. Het is deserteuren-klederdracht. Zo waggelen ze in het rond, zo giechelen ze. Altijd op de hoogte van het laatste nieuws dat ze doorroddelen, maar het profetische kennen ze niet. Ze hebben zich niet afgezonderd.

Ze hebben overmatig hun wapens en jachtgerei omgevormd tot tuin en landbouw gereedschap. Zo is er valse vrede, schijnvrede, terwijl ze bezet gebied zijn. Ze hebben toegegeven aan de vijand. Nu werken ze voor de vijand. Het zijn slaven. Beulah betekent boeren huwelijk in het Hebreeuws.

De gouden teenringen van de Beulah vrouwen zijn de handelsverdragen met de zonde. Zo moeten zij kinderen baren van de zonde. Het zijn huwelijksverdragen met de zonde.

Het zijn gifringen die hen in slaap houden. Ze zijn slavinnen van de zonde. Het zijn de dochters der mensen, zij brengen de nephilim voort en houden die in stand, de opgeblazen reuzenmannen van grote status en groot geweld. Het zijn nakers, een bepaalde stam van nakers, de Beulah-stam. Het zijn boeren ten koste van de hemelse jacht. Ze prevelen dode botten wiskunde formules. Ze zijn opgezet.

Zo zingen ze hun liederen des doods. Het lijden willen ze niet. Ze willen snelle afhandelingen. Het kruis is hen teveel gedoe, ook al hebben ze hun eigen kruis. Ja, ze kunnen zeer religieus zijn. Ze hebben hun gouden gelukskruizen. Snelle dood. Snelwegen door Getsemané en Golgotha, hup tot de olijfberg. Het wenende pad van de psalmist tot de olijfberg kennen ze niet. Ze kennen geen diepte. Dat willen ze ook niet. Alles is half hier, van alles een beetje. Het gaat niet diep genoeg. Snel komen ze tot zelfovertuiging, overmoedig en overmatig, zeer laf en lui, en daarom lachen ze. Het zijn valse, overmoedige glimlachen.

Ze willen mooi op de foto staan, met brede glimlachen : Zo van wij hebben het gemaakt. Wij hebben goed geboerd. Zo van wij mogen geen pijn gedaan worden. Wij moeten alles krijgen wat wij willen.

Het gaat hen niet om het minderen en het inleveren. Het gaat hen niet om medestrijden en medelijden, nee, daar zijn ze vies van.

Het zijn gimmicks. Ze hebben soms scherpe tongen, maar het is niet gericht. Altijd zullen ze weer tegen de kleineren strijden, zoals ieder ander mens doet, niet tegen de groten. Altijd zullen ze dweilen met de kraan open. Ze hebben namelijk een verdrag met een duivelse industrie. Die moeten ook aan hun geld komen. Daarom blijven ze in het midden, doen ze aan symptoom-bestrijding. Ze willen niet naar de wortel, want dan zouden ze aan hun ego moeten afsterven, dat is hen een te groot offer.

Ze houden hun hand boven de moordzuchtigheid van een duivelse industrie, juist door tegen de kleineren te strijden, zodat die duivelse industrie waar we het over hebben vrij spel heeft. Die laten ze gaan, en zo wordt het overblijfsel van de zonde wat ze in ere houden hen ten strop. Dat wat ze

niet innamen in het beloofde land, daar sloten ze een verbond mee. Met het goud sierden ze zich op, en zo werd het hen tot valstrik.

Beulah land ? Moord land. Dwang land. Het is slavernij. Al die handelscontracten voor een snelle dood. Ze hebben hun ziel verkocht.

Vecht.

De dieren leven in een holocaust.
Vecht.
Kinderen leven in een holocaust.
Vecht.
De armen leven in een holocaust.
Vecht.

Dit gevecht betekent studie. Het betekent weer in de mijnen te werken. Het is een geestelijk gevecht. Het gaat om je hart en brein. Laat het geen bezet gebied meer zijn. Ga er niet omheen lopen boeren, maar ga de strijd aan. Ga de jacht aan. Monsters hebben bezit genomen van uw ziel en kerkelijk Nederland. Grote beesten. Kersten voerde een grote oorlog hiertegen. Nu moeten wij verder, in zijn voetsporen. Hij heeft inmiddels de witte steen veroverd. Wij ook. Daarin komen we tezamen. Wij zijn omringd met de wolk der getuigen.

Laten we dankbaar zijn met broeder Kersten, hoe hij zijn werk heeft voortgezet, en heeft afgerekend met de menselijke overleveringen en tradities. Hij heeft niet gebogen voor de Mammon.

Hij ging niet mee met Kuyper, maar riep de wereldsgezindheid een halt toe. Toen kwam Steenblok om zijn werk voort te zetten en te verdiepen, te nuanceren ook. Zo doen we wat voor de wolk van getuigen. Wij moeten durven te corrigeren, verder te reformeren, zoals zij ook doen. Laten we niet blijven waar we waren. Laten we uitgaan van Beulah land, dat Laodiceaanse land, als in de dagen van Noach. Ze eten maar, en huwen maar, en ze zijn maar vrolijk. Nee, men moet dat grote beest van de zonde onder ogen komen. Het gehele beest. Laat er niets van over, anders wordt het u tot strik ! Sla alarm in ingedut Nederland, ook in ingedut kerkelijk Nederland ! Verspreid de nieuwe bijbel !

Het is een oorlogsoproep. Staakt uw aardse oorlogen voor uw aardse begeerten die uw ziel uitdoven. Kom tot de geestelijke, hierarchische oorlog, iets wat we ook wel de territoriale geestelijke oorlog noemen. Legt hiertoe uw vleselijke wapenen af ! Wordt weer Ledeboeriaans. Terug naar diepere natuur, diepere wildernis, opdat gij onderwezen wordt door het Woord des Heeren !
Amen en Halleluja !

Oh wat een zonde kleeft er aan die duivelse industrie waar wij het over hebben.

Onderwijs uzelf.
Laat u niet meer bedriegen. Kom tot het hemelse onderwijs. Daartoe is de nieuwe bijbel gekomen. Het kan zo niet meer langer zoals het geweest is. We gaan het niet redden met alleen maar het oude

bijbel wereldrijk. Het heeft de mensheid tot de afgrond gebracht. Het boek Openbaring spreekt duidelijk over de nieuwe bijbel, het boek des levens, die zou komen. Het zou ontzegeld en geopend worden, als een nieuwe leidsraad, tot de witte troon, waar alle levenden en doden geoordeeld worden. We zien uit naar dat Odenlechiaanse verschijnsel.

Drijf niet verder af, maar keer terug, en strijdt voor uw leven en lichaam, want de grote hond van die duivelse industrie waar we het over hebben is naar u op jacht. Ze rekenen niet met God of gebod. Het is allemaal gecamoufleert voor het vleselijke oog, maar het is open en bloot voor het geestelijke oog.

Daar doen ze hun dode bot wiskunde op de mens. Ze beuzelen maar wat. Het is een groot godslasterlijk beest wat loopt te ijlen tegen de hemel. Ja, dat zit in het westen. Het westen is geen haar beter dan Rusland. Het is dezelfde schizofrene geest. Daarom : Keer weder uit Beulah land ! Doe de lijkendoeken van u af ! En vecht, vecht, vecht. Ga de jacht weer aan. Ze dobbelen om uw ziel. Ze verdelen uw bezit onder elkaar. Oh, wat een godslasterlijk beest is die duivelse industrie waar wij het vandaag over hebben.

Zoudt gij daarom niet net als Jeremia en Kersten u afzonderen in de grote woede en toorn des Heeren over dit grote kwaad ? Zoudt gij daar niet over wenen als de profeet Ezechiel ? Zoudt gij niet wenen dat de zonde tot het hoogtepunt is gekomen deze tijd, het absolute hoogtepunt van hysterie en krankzinnigheid ?

Nederland is door de eeuwen heen totaal de afgrond ingegaan door de sterk stromende en groeiende zonde. Als de kanker is het, en het woekert maar voort van geslacht tot geslacht ! Zou je daar niet om rouwen ? Zou je daar niet in toorn over zijn ? Zou u daarover de Heere niet zoeken met smekingen en gebeden ?

De Heere is gekomen met plagen, en men luistert niet. Nog steeds niet. Alleen de enkelingen. Zij zijn op uittocht uit Beulah land. En wat doet u ?

Misselijkmakend is die duivelse industrie waar we het vandaag over hebben. Het zijn valse moderniteiten.

Dat verziekte Beulah land. De zondvloed zal komen waarin het zal wegzinken.

Halleluja. De zonde zal niet voor eeuwig regeren. Dat is mijn vreugde.

Wij zien uit, geliefde broeder en zuster, tot het beloofde land, en hopen u ook daar te zien.

---

32. VAN PSALM TOT PSALM

We kennen allemaal de dichterlijke rijkdom van de psalmen, het psalmelijke leven. Het roept op tot een diepere, literaire oorlog waardoor we deelhebben aan de openbaring van het Woord in de diepten van het hart.

De mensen om ons heen zijn psalmen. Dat velen niet sporen komt omdat het gelijkenissen zijn. Alles op deze aarde is gevallen en afgeweken van de psalmelijke bron. De mens moet dus terug, leren doorvertalen, leren terugvertalen.

De mens had het kwaad moeten verslaan, de zonde, de leugen, door de ijver van de hemelse studie, maar de mens is lui en laf geweest en heeft oorlog gevoerd tegen de dierenwereld en ze hebben de holocaust tot de dieren gebracht. Het kenmerk van de wedergeboorte is dat je smeekt om God's toorn en wraak over deze grove zonde van de mensheid. Schopenhauer stelde in zijn essay 'Het christelijke systeem' dat het christendom tot schurkendom was geworden vanwege hoe ze dieren behandelen. De dieren werden gedood zonder enig doel, en ze lachen er ook nog om. Ook martelen en verminken ze dieren. Hij kwam tot de conclusie dat de mensen de duivels op aarde waren en de dieren de martelaren.

Ezechiël 9 roept op om te wenen en klagen over de zonde op aarde, over de gruwelen die er worden bedreven. Jeremia werd afgezonderd in de toorn des Heeren. Zouden wij niet volgen ?

Psalm 96 zegt : 'De Heere komt om de aarde te richten; en zal de wereld richten in gerechtigheid en de volken in zijn trouw.'

De mens is eindig. De Heere is daarentegen oneindig, en zal het laatste Woord hebben. Dit Woord is gekomen in de nieuwe bijbel. Halleluja. God heeft ons niet als wezen overgeleverd. Het Woord is ons tegemoetgekomen als een brug. Wij moeten uitgaan van de vleselijke wereld en voorzichtig zijn in het innemen van het beloofde land. Er is alleen leven op de brug, zo stelt het nieuwe Woord.

Nu, geliefden, psalm 87 stelt dat zij die de Heere liefhebben het kwade haten. Dat is ook een teken van de wedergeboorte.

Psalm 101 zegt :

'Wie onberispelijk wandelt, die zal mij dienen. In mijn huis zal geen bedrieger wonen; de leugenspreker zal niet bestaan voor mijn ogen.
Elke morgen zal ik verdelgen
alle goddelozen des lands,
en uit de stad des Heren uitroeien
alle bedrijvers van ongerechtigheid.'

We leven temidden van menselijke achterlijkheid, in een wereld van onwetende en corrupte dwazen die geloven dat ze heel wijs zijn. Zou de Heere dan niet komen met toorn en gramschap over deze grove zonde ? Het is de zonde van vergeetachtigheid. De mens is vergeten wat hij is. Het is een laodiceaanse zonde. Daarom wilde de psalmist acht geven op een onberispelijke wandel, opdat de

Heere zou wederkeren. Hij haatte het doen van de afvalligen. We moeten eerst de zonde en ellende die het gesticht heeft onder ogen komen, en in toorn en gramschap erover zijn, en het haten, waarvan de donkere bruid een beeld is. Wij moeten duister worden tot de zonde, terugkeren tot de hemelse duisternis. Dat is wat zondag 1 is en waarover we ook kunnen lezen in de nieuwe bijbel catechismus waarin dit verder uitgewerkt wordt. Ook de gereformeerde vaderen hebben hierover gesproken en gepredikt. Er is geen excuus voor de mensheid.

Zingt de Heere een nieuw lied en een nieuwe psalm, en kom in onberispelijkheid tot de woningen des Heeren, opdat gij opgenomen wordt. Dat kan alleen door de donkere bruid, de dochter des Heeren, een diepe overtuiging van zonde en de ellende die het heeft veroorzaakt, en een diepe gramschap erover, en diepe haat en bitterheid, anders zal de Heere u niet aannemen. De Heere neemt geen onverschilligen aan. De Heere spuugt de lauwen uit.

Velen hebben de donkere bruid veracht. Ze zijn gesneld tot hun superslanke supermoddelen op de voorpagina's van hun roddelbladen die hen niet vertellen over de zonde en de ellende die het veroorzaakt heeft. Ze zijn gesneld tot de witte hoer die zich van geen kwaad bewust is, die haar mond afveegt van het bloed, en zegt : 'Ik heb niks gedaan.' Altijd heeft ze een brede glimlach op haar gezicht, vanwege het drinken van het bloed van de martelaren, van de vromen en de profeten. Die vereren zij, die volgen zij. Zij is de dochter van het kwaad, van de hebzucht, de gierigheid en de onverschilligheid van de mens. Zeer egoïstisch is zij in haar dode beenderen wiskunde. Zo stelt zij haar ijskoude statistieken op. De meerderheid is altijd haar excuus. Haar meerderheid heeft ze desnoods in een hand zand. Ze is een tovenares, een heks. Als de meerderheid van de dwaze mensheid onverschillig is over dierenleed dan is democratie ons tot strop. Daarom stelde Plato dat de wereld bestuurt dient te worden door wijzen, door filosofen. De evolutie zal vanzelf alles in de juiste banen gaan leiden, maar het offer is groot. De beproeving is groot. Eerst moet het zaad sterven. Eerst is er een confrontatie met de zonde en de leugen. Eerst moet men diep gaan, en moet men worstelen. Het kwaad is iets chronisch. Het komt met pieken en dalen. Het is alleen wiskundig op te lossen. De mens dient terug te keren tot de studie.

Het verachten van de donkere bruid, de mens is er goed in. Niet zo lang geleden gebruikte de mens de donkere medemens nog als slaaf. In dit tijdperk is er nog niet afgerekend met de slavernij der dieren. Hard is de mens geslagen vanwege deze brute zonde. Waar wilt gij nog meer geslagen worden ?

Het verachten van de donkere bruid, het verachten van zonde-overtuiging, van de toorn des Heeren, de oordelen des Heeren. Dat zou niet meer van deze tijd zijn, dat is ouderwets. De mens heeft het vrije zondigen tot norm gemaakt. Daar mag je niet van afwijken. Daar staat zware straf op. De mens is zelf tot god geworden, en heeft zijn eigen valse, corrupte toorn. Oh, wat spot de mens met de natuur. Maar de mens zal niet succesvol tegen de natuur kunnen strijden, stelt de nieuwe bijbel.

Ook de oude bijbel stelde al :
'Ik zal mij in de Here verheugen.
De zondaren zullen van de aarde vergaan.'

Niet voor eeuwig zal het beest regeren. Zijn tijden zijn afgemeten. Het is nu een tijd van zaaien, opdat we straks een oogst zullen hebben. Werk zolang het nog dag is, want als het nacht is kan

niemand werken. Als je nu niet zaait zul je straks geen oogst hebben, ook als je met vleselijk zaad zaait op vleselijke akkers. Wie in het vleselijke zaait moet geen geestelijke oogst verwachten.

‘En de goddelozen zullen niet meer zijn.
Loof de Here, mijn ziel. Halleluja.’
Zo sluit psalm 104 af. Laten we daar naar uitzien.

De predikant F. Bakker (1919-1965), één van de bloedlijnen van de christelijk gereformeerde kerk, de brug tussen de gereformeerden en de bevindelijken, stelde in het derde deel van ‘Het eeuwige woord’ dat er een schuldige vergeetachtigheid is. Hij noemde psalm 103:2 : ‘Vergeet niet één van ‘s hemels weldaden.’ Hij noemt de schuldige vergeetachtigheid ook ondankbaarheid. (p. 78) Hij noemt dat danken denken is, als gedenken. Hij noemt dat het verdorven mensenhart gauw vergeetachtig is, om te kunnen zondigen. Het gaat heen langs God’s geboden, en denkt er niet meer aan, gedenkt het niet meer, dankt er niet meer voor, en zo glijdt de mens weg in de poel der gruwelen. Daarom moeten we wederkeren tot het hemelse Woord.

F. Bakker noemt de vergeetachtigheid door het verzaken van het Woord van God een grote zonde waartegen gewaarschuwd moet worden. De zegeningen moeten geteld worden. Het volk moet weer geestelijk leren tellen.

‘Wee u, als gij vergeet,’ stelt F. Bakker. ‘Wee de vergeetachtigen.’

Och, geliefden, laat ons toch niet aan deze spijbelachtige vergeetachtigheid ten prooi vallen. Laat dit beest u toch niet meesleuren naar zijn hol, want dan zal het verkeerd aflopen. Het beest van vergeetachtigheid heeft geen goede plannen met u.

F. Bakker stelt dan dat we met een gebroken en verslagen hart hierover tot de Heere dienen te gaan, want de Heere veracht dat niet. Laten wij dat zo doen. Dan zullen wij ook deel hebben aan deze bloedlijn. Deze prediker werd al op jonge leeftijd weggenomen, maar heeft een grote rijkdom van geschriften aan de kerk achtergelaten. Laten we hier zuinig op zijn, want de tijden zijn duister.

De nieuwe bijbel spoort op waar die valse, vleselijke vergeetachtigheid vandaan komt :

‘De geest van overmoedige en overmatige vergeving vernietigt alle werken van de schepping. De mens leert zo geen voorwaarden. De mens vergeet zo de tussenstappen.’
Ewa 52:12

De mens zit bomvol haastige zelfvergeving, en maakt niks goed, slaat allerlei dingen over. Deze spoedvergeving is de mens tot een strop geworden. De mens misbruikt zo vergeving, om te kunnen zondigen, en ze hebben haast tot de zonde, om hun vleselijke begeerten te volgen. De mens is zo zeer zelfdestructief. Het is geestelijke zelfmoord. Strijdt tegen deze geesten. Neemt het Woord in uw hand van God gegeven. Ga de strijd aan en dut niet meer in. Vleselijke vergeving heeft vleselijke vergeetachtigheid gebaard, als de hoer die op het beest rijdt, dronken van het bloed van de martelaren. Och, kom dit gruwelijke gezicht onder ogen. Zij rijdt door de woestijn, een spoor van bloed achterlatend, rivieren van bloed. Zovelen volgen haar, grote stoeten mensen, die allemaal het doodsloon van haar willen ontvangen. Het is allemaal bloedgeld. Och, weent en klaagt over deze

dingen. Ga in zak en as. Scheurt uw klederen, scheurt uw hart, opdat gij het zegel des Heeren op uw voorhoofd zult ontvangen.

Blaast op de bazuin. Waar zijn toch hen die nog nuchter en waakzaam zijn, die nog zuchten over deze gruwelen ? Vleselijke vergeving en vleselijke vergeetachtigheid zijn de grote afgoden vandaag de dag. Daar offert men mens en dier aan, want deze afgoden eisen veel bloed. Kom dat gruwelijke gezicht onder ogen. Kom hogerop.

De martelaren smeken om wraak, maar zij krijgen een wit kleed om geduld te leren. Wij moeten de dieptes ingaan van deze dingen, er inzicht over krijgen. Alles is afgeweken van het psalmelijke. Wij moeten terugkeren tot het psalmelijke. Alle vreemde dingen om ons heen zijn psalmelijke gelijkenissen. Wij moeten bovenal strijden voor de kennis. Dat is zeker geen schoonpraterij, maar een oproep tot de eeuwige geestelijke oorlog.

De overmatige en overmoedige vergevingszucht die de mens heeft is een aspect van het vlees die de nodige geestelijke oorlog wil uitdoven. Het is dus een sluwe strategie van het vlees om de mens in zijn gevangenschap te houden. In een wereld van chaos, bedreiging en bedrog dienen wij richting te vinden. Dit is ook de Aramese betekenis van het heilige geestelijke. Laten wij ons uitstrekken naar de hemelse richting, onze wegwijzer.

De psalmen roepen op tot een diepere oorlog, namelijk die van de literatuur, van de studie. Zo strijdt je tegen de onwetendheid, tegen de vergeetachtigheid, door het hemelse woord. Zo kom je tot de verloren schakels. Die liggen niet voor de hand. Neen. Daarvoor zul je de diepten in moeten gaan, tot afgelegen, verlaten eilanden. Wacht niet op anderen, want die zullen misschien wel nooit komen. Ga eerst zelf, en baan het pad voor de anderen. Laat alles achter om het hemelse onderwijs te volgen. Houdt je aan niks vast dan aan het Woord des Heeren, de hemelse kennis. Laat het gegraveerd worden in je hart.

De hemelse bliksem zal inslaan. Ontvang die rijke energie. Laat het je brein en je hart opladen, opdat je het hemelse pad zult volgen, en door de hemel opnieuw opgevoed en geschoold zult worden. Een nieuw leven, nieuwe inzichten, nieuwe ontwakingen. Daar is het lente voor. Een prettige lente toegewenst.

---

33. DE STEEN VAN AHN

Dit is het ware leven niet, als je opstaat, dat wat je om je heen ziet. Het is de gevallen, afgeweken, vleselijke natuur. Hoe moet je daar mee omgaan als je met deze Medusa, deze Gorgoon wordt geconfronteerd, iedere dag weer ? Want iedere dag sta je op, iedere dag wordt je er weer in wakker. Telkens weer wordt je erdoor versteend. Je ziet het, en je sterft, versteent. Je ziet het, en het vergroot je. Je wordt geheel uitvergroot, geheel verkocht, elke dag weer. Wij zijn als slachtslammeren.

Daarom moeten we niet rechtstreeks naar dit monsterlijk varken kijken, maar door de prisma. Wij moeten dus als Perseus zijn. Ook Ahn ging met een prisma tot Goliath. Ahn keek niet rechtstreeks naar Goliath, zoals Perseus niet rechtstreeks naar de gorgoon keek. De prisma is het Woord van God. Houdt het dichtbij, houdt het dichtbij je hart. Kijk door het Woord van God naar de dingen, en niet buiten het Woord om, want dan sterf je. Doe elke dag je wapenrusting aan, zoals ook mijn oude moederen spraken. Elke dag weer. Houdt vast aan de prisma. Strijd niet als een blinde vuistvechter. Het is een studie object. Teksten zijn onverbiddelijk gegraveerd in de steen. Zo zijn we beveiligd tegen het innemende woord van de wereld, van het vlees, van de duivel, de gorgoon, noem het Medusa of Goliath.

Alleen zo kon Adam Eva tegemoet treden, niet rechtstreeks, want ze zou hem verscheuren. Wij kunnen ook niet God zomaar zien. Wie zal God zien en leven ? Nee, je sterft. Daarom moet de mens een prisma dragen, want de mens kan en mag God niet zomaar zien. Teveel van God zou de mens doden. Daarom moest Mozes een bedekking dragen. Mozes ontving daarom het prisma met de geboden op de berg Sinaï.

Als we opstaan moeten we direct de steen van Ahn, van de psalmist, grijpen. Ahn is een veelgebruikte naam voor David in de nieuwe bijbel. Het is zijn Orionse naam. Nog beter is het voor ons om met de steen van Ahn, met de prisma, te slapen.

---

34. MOZES MOCHT HET BELOOFDE LAND NIET IN VANWEGE ZIJN DUBBELE IJVER - RODENBERGS-NEDERLANDSE BRIEFWISSELING

Dit artikel is veelal in het rodenbergs-nederlands geschreven.

Rodenbergs-Nederlands is een Nederduits dialect tussen het Nedersaksisch en Nederlands in.

Het kenmerkt zich dat zinnen soms niet met een hoofdletter moeten beginnen, dat er geen tirannieke d/t-regel is zoals in het moderne Nederlands, dat het soms een andere grammatica en spelling heeft.

Er wordt onderscheid gemaakt tussen licht en zwaar Rodenbergs-Nederlands. Het is een vrijere Nederlandse taal met een grotere vocabulaire, ook wel pastoraal Nederlands genoemd, vaktaal van Rodenbergse predikanten en andere Nederduitse predikanten. Ledeboer is één van de vaderen van het Rodenbergs-Nederlands.

De beginselen van het Rodenbergs-Nederlands begonnen op te komen in de vluchtelingenkerken van de jaren 1500 in het Rodenbergse gebied in Duitsland, want die namen de Nederlandse vluchtelingen binnen tijdens het bewind van Alva.

Het Rodenbergs-Nederlands is dus een taal van de bevrijding, die zich sindsdien heeft ontwikkeld tot wat het nu is.

Het is een profetisch taal, profetisch Nederlands, zoals ook Ledeboer een profeet was. We zien in dit verslag bijvoorbeeld het Rodenbergs-Nederlands woord 'medijnen', wat een kortere vorm is van het woord 'medicijnen'. Medijnen is dus een zwaardere Rodenbergs-Nederlandse term voor 'medicijnen'. In het lichtere Rodenbergs-Nederlands kan ook gewoon het woord 'medicijnen' gebruikt worden. In het zwaarder Rodenbergs-Nederlands kent men ook de alternatieve spelling : 'medusijnen'.

Een voorbeeld van een ander zwaar Rodenbergs-Nederlands woord is het woord 'famies', wat families betekent, maar dat woord komt in dit verslag niet voor. Ook de taal van de nieuwe bijbel is Rodenbergs-Nederlands. Het Rodenbergs-Nederlands kenmerkt zich ook door Engelse woorden te gebruiken soms.

Het Rodenbergs-Nederlands is persoonlijker, warmer, bevrijd Nederlands, in tegenstelling tot het moderne Nederlands wat klinisch is geworden.

Het is verder een relikwie, dus stel je gaat een tempel binnen en komt ergens tot een relikwie, dan staan daar niet zomaar etiketten op. Het is ook kunst.

Vroeger was alles nog rauw en natuurlijk, dus je kwam echt geen copyrights, trademarks of wat dan ook tegen op afrikaanse totems ofzo.

Tja, dan kunnen ze in zo'n tempel bijvoorbeeld neerzetten op zo'n relikwie 'verboden te stelen', terwijl in principe het relikwie door de natuur/God bewaakt wordt, in de zin dat overtreders niet ver zullen komen, dus mochten ze het proberen te 'ontvoeren' - wat zeker wel kan gebeuren, zie

bijvoorbeeld verhaal van de ark-ontvoering door de filistijnen, en in de nieuwe bijbel zijn er soortgelijke verhalen over de heilige steen bijvoorbeeld, - dan komen ze niet ver, en worden ze in principe erdoor 'gebruikt', dus alle dingen werken uiteindelijk voor het goede.

Dus ja, je zet niet zomaar een etiket of wat dan ook op een relikwie, tenzij je heel goed weet waar je mee bezig bent, dus niet dat het het zou gaan ontsieren of dat het een smeerbende met stickers gaat worden, want dan heb je ook weer kans dat het 'goedkoop' gaat lijken, en dat is dus ook absoluut niet de bedoeling.

Kijk, wat dat aangaat, is er zonde-vegetarisme, dus dan is er ook zonde-veganisme (in tegenstelling tot het ware vegetarisme en veganisme), en dat is dus de verzaking van de geestelijke oorlogsvoering en geestelijke jacht, en die strijd is er ook in de verkoop.

Dus wij stellen : geen verkoop van het geestelijke, medische en juridische, als gratisme, maar dat wil niet zeggen dat er geen hemelse economie is van hemelse voorwaarden en principes, dus dat is dan een fijn onderscheid in het geestelijke, dat je het geestelijke niet mag verkopen, maar je moet het geestelijke dus wel geestelijk kopen en verkopen. dat is dus iets profetisch, anders gaat dit helemaal mis, dus dan heb je eigenlijk hetzelfde als in het vegetarisme/veganisme, dat er zonde-gratisme kan ontstaan, dus dat je op een andere manier 'goedkoop' gaat worden, dus dat hele goedkope stuiver-evangelie, voor een stuiver naar de hemel.

Die profetische spanning ligt er dus, van ja, wij verkopen het niet, het relikwie, maar wij moeten dus er ook voor waken dat het niet geestelijk goedkoop wordt, of goedkoop gaat lijken, of overbezitterigheid, etiketten-maatschappij-achtig, en ja, dat kan natuurlijk uit goede bedoelingen, uit wachterschap, maar het wachterschap kan dus ook zo extreem worden dat andere belangrijke principes uit het oog worden verloren.

Dus even dat hele fijngevoelige : Mozes moest op de rots slaan voor water, maar sloeg toen twee keer, in overmoed, aggressie en roekeloosheid, en dat god toen zei dat hij de eer naar zichzelf wilde halen, en van god wilde weghalen hierdoor, wat in de nieuwe bijbel dan wordt beschreven als de dubbele ijver, dus dan zeggen bijvoorbeeld de prosperity preachers dan : 'als je god je tienden niet geeft dan beroof je god', en natuurlijk is dat op een bepaalde manier met een diepere geestelijke waarheid, maar zij hebben dat overmatig verletterlijkt, en al die overmatige focus op 'tienden' kan ook heel bedriegelijk zijn in de zin dat ze zo de rest voor god
achterhouden, dus eigenlijk dat ze reserves blijven houden, dus gebrek aan overgave, want het gaat erom je hele leven te offeren, en dan juist geleid te worden van hogere hand over wat je moet geven en wat je moet houden, etc. dus niet letterlijk tienden telkens, want dan wordt het materialistisch, en dan wordt het volk lui, want dan leren ze niet profetisch te geven, maar via een vaststaande wet, en dat is wettisch in plaats van profetisch. het profetische gaat niet buiten de geboden om, niet buiten het woord om, maar dat is dus vanuit de diepte en vanuit het geleid zijn, waar ook de nieuwe bijbel catechismus over gaat.

Maar dan even in vergelijking met de nieuwe bijbel dus : je berooft god door de dubbele ijver juist, dus stel je zou 5%
moeten geven, maar je geeft 10% dan is dat dubbele ijver, dus dat je twee keer slaat terwijl je één keer moet slaan.

Dus een heleboel kinderen bijvoorbeeld komen bij de psychiater voor dwangneuroses en krijgen dan hun etiket, en worden dan behandeld met levensgevaarlijke psychotropische medijnen, die hen de afgrond in kunnen
brengen en zelfs eraan doen laten overlijden of wat dan ook, kinderverminking. het is een kinderslachtplaats.

Maar veel van die 'dwangneuroses' zijn dus juist beschermingen tegen de markt. zo worden die hoogbegaafde profetische
kinderen dan vervolgd. er staat een prijs op hun hoofd. ze zijn bezit. ja, hij moet heel veel rust hebben, zeggen ze dan, en ja, het is waar, maar dat hoort bij dat etiket.

Ze zijn bezit. er wordt smetvreesachtig met hen omgegaan, benauwend, worden voortdurend in de gaten gehouden, allemaal onder het mom van dat ze ziek zijn, zwaar psychisch ziek, en dan worden ze gehersenspoelt met uitspraken zoals 'een derde van jouw soort pleegt zelfmoord', en 'voor jouw ziekte is geen genezing mogelijk.'

Dus ze worden tot objecten die ‘ziekelijk beschermd’ moeten worden, want ze zijn van de markt, ze zijn bezit, en die families laten ze niet los, want ze geloven heilig in de familie, en de familie heeft contracten met de etiketteurs, dus dan krijg je een lijstje waarop ‘hele goede bedoelingen’ staan, maar eigenlijk worden die kinderen totaal verlamd en overgeëtiketteerd, en kunnen zich zo niet ontwikkelen. en dat heeft ook weer met die dubbele ijver te maken, dus overdreven wachterschap, die dus niet creatief denkt, en andere principes uit het oog verliest, dus zo is er secte-vorming. en er ligt maar een hele dunne lijn tussen, want als er één keer was geslagen op die rots, dan zou het goed zijn geweest.

Telkens weer ligt de dubbele ijver op de loer, die dus afhoudt van het ware werk, en het tegenovergestelde is ook waar, want er is ook de halve ijver, de lauwheid, dus de onverschilligheid. het gaat erom balans en leiding te vinden. dus : we leven in een nummerologische wereld, of digitale wereld. bij alles hebben we te maken met nummers. alles. qua hoeveelheid, qua aantal, qua tijdsduur, qua hoeveel keren, en als het te weinig is val je eraf, en ook als het teveel is val je eraf. dat is dus een onuithoudbare profetische stress en spanning, die alleen opgelost kan worden in de heilige gebondenheid, oftewel het eeuwige touw waar de nieuwe bijbel het telkens over heeft en ook de artikels en boeken van vroeger.

Dat is dus veelal de missing link in de pinksterbeweging en zelfs de charismatische beweging.

Dus er is zonde-vegetarisme/veganisme, en ook zonde-gratisme en dat kan ook ontstaan door dubbele ijver, dus absolute verabsolutering van een deelwaarde, totdat het verdacht wordt. dat kan dus ook in het extreme veganisme gebeuren, als er geen ruimte meer is voor strategie, en alles over een kam wordt gehaald, want er is dus ook wettisch veganisme wat een heleboel andere belangrijke dingen uit het oog verliest, en veganisme die dus niet doet aan onderscheiding/ toetsen/ geestelijke oorlogsvoering. sommigen denken dus ook dat ieder dier hetzelfde is, wat ook al helemaal niet zo is, want als je bijvoorbeeld de gehele ladder van diersoorten bekijkt, en je reikt heel ver uit horizontaal dan ga je ergens de grens over tot het ongedierte, tot de parasieten etc. dus : het lichaam is een organisme, en die zit vol met bacteriën, zowel goede als slechten, en zo is dat ook in het dierenrijk.

Dus stel bijvoorbeeld als een mens gaat zeggen : ‘nou, het lichaam zit vol met organismen, en die hebben ook recht op leven’, en dat ze dan op een gegeven moment excuses gaan lopen verzinnen voor ongedierte, parasieten, schimmels, kankercellen etc., dat zou dan hysterisch over de grens heen extremistisch veganisme zijn, als doodsveganisme, en dat wordt dan tot zonde-veganisme, want dan ben je excuses aan het verzinnen voor boze machten, zonde machten, gevaarlijk, levensbedreigend ongedierte. en ja, dat soort types zijn er,
maar gek genoeg zijn het juist de vleeseters die dit soort excuses/ strategieën gebruiken om te laten zien dat het allemaal toch hopeloos is, dus laten we daarom maar vlees eten. dus dat is dan zonde-nihilisme, vleselijk nihilisme. en dat is echt de weg tot krankzinnigheid, want dan gaan ze zeggen : je hebt een baby-wortel gegeten, dus ben je crimineel. je hebt op een insect getrapt, dus ben je crimineel. ze proberen dus excuses te vinden voor hun vlees eten.

zonde-gratisme kan dus heel subtiel gaan, en kan met allerlei bijwerkingen komen.

het is belangrijk dat het volk onderwezen wordt.

security kan uit de hand lopen, dat het overhysterisch gaat doen. velen gaan voorbij aan het medische en het strategische, dus het werd heel wettisch,
en de een stak de ander aan. totale zooi werd het en het trok de trollen aan.

dus de feeën namen doornroosje mee naar een schuilplaats in het bos, en ze zouden al die tijd geen magie mogen gebruiken, want dan zou de heks hen kunnen traceren. dat hielden ze een tijdje vol, maar uiteindelijk ging het dan mis en werd er magie gebruikt, en de raaf van de heks kwam hen dan op het spoor met alle gevolgen daarvan. dus alles wat we doen of niet doen kan een overeffect hebben dat het het ongedierte juist aantrekt, dus om dat even dan kort te zeggen : te weinig schoonmaak trekt ongedierte aan, en teveel schoonmaak ook. wat dan te weinig of teveel is is NIET standaard, geen wetje, zo van : het gaat om tienden. Nee, het is profetisch, DUS seizoensgebonden, dus
er kunnen uitzonderingen op de regel zijn, er kan strategie-verandering zijn, allemaal te maken met wat er gaande is ook, hoe er op wordt gereageerd, net zoals een persoon een persoonlijkheid heeft en sociale contacten en dromen etc. en dus geen standaard pad heeft ofzo, omdat het een levend organisme is.

niet met de kraan open dweilen, dus de tijd en energie hoofdzakelijk gebruiken om de juiste manier dan op te bouwen en zo ook het goede voorbeeld te geven. dus onderwijzend en pastoraal/ medisch bezig zijn.

dus het beeld wat ik er telkens bijkreeg de laatste tijd was :
kinderen die met scheermesjes spelen. dan kun je als een gek die scheermesjes uit hun handen rukken, met het vervolg ervan dat ze dan gaan bloeden, of je kunt ze een reep chocolade voorhouden, in ruil, en dat ze dat dan aannemen en hun scheer-mesjes loslaten.

kijk als security nodig is, dan is het nodig. dat niet zomaar op eigen houtje doen, tenzij er een profetische aandrang gekregen wordt van nu MOET het, met dromen enzovoorts.

telkens met etiketten extra dus telkens aan te komen kan ook weer averechts juist werken, en kan de ‘magie’ vernietigen, kan ook een angstcultuur kweken. stel je voor, veel mensen hebben het vandaag de dag moeilijk, en als ze dan teveel directe verboden naar hun hoofd geslingerd krijgen op agressieve etiketjes (ook al is het waarheid), dan kan dat ook juist weer hun ervaring aantasten ermee. ze komen het vanzelf wel tegen in de juiste context in het boek.

hetzelfde als dat een zangeres weleens werd gevraagd hoe ze dacht over interviews, dat ze toen zei dat ze dat best wel lastig vond soms, omdat het gaat om het werk zelf, niet om haar of allerlei tierelantijntjes er omheen. het werk moet voor zichzelf kunnen spreken dus, moet kunnen ademen.

bij nieuwe dingen kunnen weer andere dingen gelden, dus het kan weggaan of er juist bijkomen, dat hangt er van af. het moet geestelijk ‘passen’, ‘klikken’, strategisch zijn voor het moment.

kan met van alles te maken hebben. boeken zijn persoonlijkheden. ze moeten de juiste immunologie hebben, en ik moet ervoor oppassen dat ik niets ‘overproduceer’, anders is het niet meer authentiek, en is dat de etiketten-geest.

in de juiste mate. het is en blijft balanceer werk, en oppassen met de dubbele ijver. want dubbele ijver is ook weer overijver, overwerk, en dat valt juist het werk aan, brengt het op zijsporen. dat is wat de kerk is gebeurd in de kerkgeschiedenis, dat het totaal ontspoort is, en dan moet het weer in het juiste spoor gebracht worden, en daartoe is de nieuwe bijbel.

uiteindelijk naarmate het groeit zal er steeds meer bewustzijn komen over wat geoorloofd is en wat niet, zal het steeds duidelijker worden dat het niet voor de verkoop is.

het is niet zomaar een boekje, maar het hemels woord voor deze tijd, en die kan ook wel voor zichzelf zorgen, dus ik geef in die zin dan ook ruimte aan het geestelijke en hemelse om dat in de juiste banen te leiden, er zelf mee af te handelen.

alles gaat te hooi en te gras en het gaat om weloverwogen keuzes maken, dus wat het belangrijkste is voor het moment.

35. DE NIEUWE BIJBEL : DE TOCHT NAAR DE BAARMOEDER VAN HET PARADIJS

Ontken deze realiteit. Zeg : ‘Ik ontken deze realiteit. Ik geloof niet in deze realiteit. Ik bestraf deze realiteit.’ Blijf het herhalen wanneer nodig. Want dit is de realiteit niet. Het is de nachtmerrie van de feutus. De schepping is nog niet gekomen. Er is een veel grotere en hogere werkelijkheid. Het gaat niet om wat we op het scherm zien van deze schijnrealiteit. Dat is allemaal gemaakt, allemaal geprogrammeerd, allemaal projecties, reflecties, spiegelingen. We moeten naar de bronwereld toe.

Wat we om ons heen zien zijn camouflages. Alles is gecamoufleerd. Het is op jacht. Pas dus op. Geef je er niet aan over. Ga tot je binnenwereld, en vandaaruit is er een pad door de wereld om je heen. Het is een wereld van hyperbolen. Het is niet echt. Blijf dus leven in de hogere en grotere realiteit, de ware realiteit. Houdt je daaraan vast. Dat is wat het Woord is, de nieuwe bijbel. Daarin mag je leven, en daarvanuit mag je leven. Het is een tocht terug tot de baarmoeder. Dan hebben we het over de baarmoeder van het paradijs, het eigenlijke leven. Hiervan dwaalde de mens af. Er is een zondeval geweest, een spiegeling, een afsplitsing, en dat moeten we onder ogen komen om dieper te gaan, terug te gaan tot de moeder bron van al het leven. Dat is in het kort de boodschap van de nieuwe bijbel.

De bron is de eeuwige kennis. Alles is zeer geavanceerd, oneindig geavanceerd. Er is geen fout hierin. De eeuwigheid komt ons tegemoet, en de eeuwigheid is volkomen. Daar is over nagedacht, en dat is uitgewerkt. Daartoe is de nieuwe bijbel een boodschapper, en ook het eeuwig leven en de eeuwige kennis zelf.

Er wordt afgerekend met grove menselijke theologische fouten door de eeuwen heen, ingeslopen menselijke overleveringen en tradities, zwaar verletterlijkte en gedramatiseerde dogma’s.

Ga leven in het nieuwe woord dat door de hemel is gezonden, de nieuwe bijbel. Wordt opgenomen door het Woord. In de hemelse literatuur hebben wij een woonplaats.

Het ontkennen van de realiteit om ons heen houdt niet in een ontkenning ervan in z’n geheel, want de lijnen van de ware werkelijkheid, de geestelijke werkelijkheid, lopen er dwars doorheen. Er zijn dus kruispunten, en vanuit deze kruispunten mogen we leven.

Het leven bestaat uit telkens terugkerende metaforen die uitgewerkt dienen te worden, zoals leven, dood, oorlog, honger, relaties, lijden, en de jacht. In de nieuwe bijbel vindt men de betekenissen van deze metaforen.

Psalm 120 zegt : ‘Wee mij, dat ik een vreemdeling in Mesech ben,
dat ik moet wonen in de tenten van Kedar. Te lang reeds woon ik
bij wie de vrede haten; ik ben een en al vrede, maar als ik spreek, dan zijn zij uit op strijd.’

Kedar is de tweede zoon van Ismael. Ismael staat voor de geestelijke oorlogszuchtigheid, het toetsen. Niets zomaar aannemen en vanzelfsprekend vinden. Kedar wordt verschillende malen genoemd in de oude bijbel, en nog wel meer in de nieuwe bijbel. Daar waar we zijn ingedut komt Kedar tot ons. De donkere bruid van Salomo in het Hooglied werd vergeleken met de tenten van Kedar. Kedar betekent duisternis en aarde. In de nieuwe bijbel wordt Kedar ook de voorhangsels

van Samuël genoemd. Kedar betekent ook camouflage. Wij moeten goed gecamoufleerd zijn in de geestelijke oorlog.

Ook betekent Kedar lieflijkheid en zachtmoedigheid. (Anderlech 5:12) Zij is ook gewilligheid. Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van degene die het hemelse Woord brengt. Het Woord zegt dat ze op de bergen zijn, in de natuur, met het paradijselijke vuil, niet bij de valse stadse schoonheid en de stadse feesten. De voorhangsels van Kedar zijn ook belangrijk opdat we niet zullen sterven als tot God naderen. Het is een middelaar tussen God en ons. (Anderlech 5:13-14)

De geestelijke oorlogsvoering en het toetsen vergt niet slechts waakzaamheid, maar ook ijver. (Belech 3:12) Zonder ijver is de geestelijke wapenrusting niet volkomen. Daarom moeten wij tot de dochter des hemels komen, de volharding. Er kan alleen getoetst worden in volharding. (Belech 4:29)

Als een man denkt een vrouw te hebben en niet heeft volhard in het toetsen, dan is het slechts bedrog.

Dat grote moment dat de arend tot ons komt als wij op de stranden wachten op de hemelse vergetenheid als onze gids. Het komt vanuit de geschiedenis tot ons. Het is er al. Het werkte door de zestiger, zeventiger en tachtiger jaren, en er omheen. Het is een wijze, en creatieve arend, met oog voor het kinderlijke. Het bevat al onze dromen, opdat de dromen van het vlees eraan zullen afsterven. Er zijn ook vleselijke opnamen geweest. Over deze dingen spreekt het boek Rivieren in de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de rodenberg versie.

Tegelijkertijd is het de komst van de hemelse visser die ons opneemt, ons opneemt uit de eenzijdigheid waardoor we werden overspoeld. Wat een groot moment. Wat een grote zegen, dat het bestaat, en dat het is gekomen.

Als Calvijn in zijn commentaar op Marcus 3:20 stelt dat de openbaring van geloof geen vrucht is van vlees en bloed, maar van genade, dan moeten we dit juist interpreteren, namelijk dat we in niets anders roemen dan in de wedergeboorte, stelt Calvijn, want het is een werk dat van boven komt. Laten we hierbij opmerken dat Calvijn de genade een hoger en hemels loon noemt, geen vleselijk loon. Er moet dus ook een signaal van de mens naar God komen. Het moet van binnenuit komen. Het gaat niet volledig aan de mens voorbij. Dat is ook de strijd die er ligt tussen Calvijn's bijbelcommentaren en de Institutie.

Calvijn stelt in zijn commentaar op Mattheus 12:20 dat de duivel alle mogelijke hindernissen opwerpt op het pad, zodat de mens alleen worstelend, met grote moeite, hieruit kan opkomen. Overwinning is alleen een vrucht van strijd.

Calvijn noemt de mens meer dan dwaas. Ze verachten de zachtmoedigheid en zijn zo te sterk geworden, en daardoor zullen ze ook door geweld ten onder gaan. Hen die het Woord dienen daarentegen hebben oog voor het gekrookte riet en dragen zorg voor de zwakken. Zij hebben niets gemeen met de hardnekkige boosheid van de zorgelozen. Calvijn roept hen ook op te waken niet door deze stromen van zonde meegesleurd te worden.

De boosaardigen aanbidden de mannelijke spier. Men heeft die in grote protszucht willen laten zwellen, wat nergens voor nodig is. Ze hebben zo wereldse en vleselijke kracht gegrepen die overmoedig en overmatig is en zich weldra tegen hen zal keren en hen uiteen zal scheuren.

Calvijn stelt dat de mensen meten met de maatstaf van hun eigen zinnen. Ook het religieuze meten ze met deze verziekte maatstaf. (In zijn bespreking van Mattheus 20:18-19) Hij noemt ze durfals. Hun toetssteen is het brooddronken vlees.

Ik had een droom dat ik op het strand aan het wachten was op de opname, de hemelse vogel. Ik was al een beetje het water ingelopen, en het zeewater begon me mee te sleuren. Ik dreef daar, lag daar in het water, en de zee nam me mee, en toen kwam de hemelse vogel, heel groot. Het kwam laagje voor laagje. Belech had haar hemelse vogel gezonden. Belech is een boek in de nieuwe bijbel, het hemelse woord, een naam en aspect van God. Het was als de Garuda, de ark. (Kamba 13:13)

Ik kwam in de grote Parvati wildernis. (II Kamba 10:48, 67) Dat is het komen tot Rebekka (:72).

Daarvóór had ik een droom over de valse belech, een imitatie ervan, een verdraaiing, vervalsing, een blonde vrouw met een grote haardos, ze was zeer lang en groot, en droeg op sommige momenten ook een hoed. Ze had een lange jas, en ze stond bekend als een treiteraar. Ze was een pestkop, en liet haar slachtoffers dan een tijd alleen, en zocht hen dan weer op alsof er niets gebeurd was, alsof ze blij moesten zijn dat ze weer terug was gekomen. Het was een slang. Ik zag de slang verslonden worden door een hond, maar de hond spoog het weer uit, omdat de hond het niet kon verteren. Toen verslond een reuzenhaan de slang, maar kon het ook niet verteren en verdragen en spoog het uit. Ik deed een paar stappen achteruit. De slang scheen telkens weer tot leven te komen, maar was wel halfdood.

We moeten daarom tot het boek Belech gaan. De slang was er een wachter van, en die moet uit de weg geruimd worden. Dat kan alleen door verdere verklaring van het boek Belech. De oude mens moet sterven, de leugenachtige mens, de onwetendheid. Ik zag toen de coven van de valse heelmeesters van de mond, de dentinazi's. Het waren jagers op de vlinders van de mensen. Ze zetten de vlinders achter glas, om ze in te lijsten. Het zijn dus vlinderverzamelaars. Ze voeren jacht op het Woord. Wij moeten daarom tot het Woord gaan. Er is een oorlog om het Woord. Het Woord moet onze zielen opwekken. De valse heelmeesters zullen niet wederom opstaan. Zij hebben het Woord van kracht beroofd en verdraaid. Wij moeten werken voor het Woord. Het gaat allemaal om Woordverklaring. Als we het Woord hebben zijn we er nog niet. We moeten tot de dieptes van het Woord gaan.

De slang had niet meer zijn grote lengte, maar was nu nog maar een klein pakketje, vanwege het werk van de hemelse hond en de hemelse reuzenhaan in mijn droom. Maar ik moest nog flink op een afstand blijven toen de slang weer was uitgespuwd. Het was een flink gevaarlijk ding. Toen ging ik dus naar het strand om te wachten op de hemelse vogel, en ik ging het water in, waar ik na een tijdje werd opgenomen. Het was de zee van tranen, en ik kreeg een ark. Dat is wat de vogel is. Het was dus ook een soort watervogel, maar de vogel vloog ook, als een arend, als de Garuda.

Laten we hieraan vasthouden en het niet opgeven. De nieuwe bijbel moet nog ontzegeld worden. Dat kan alleen in de baarmoeder gebeuren. Wij moeten terugkeren tot onze hemelse moeders, waarvan Belech er één is. Wij moeten besneden worden tot haar, en in het zoonschap tot haar gaan.

Zij is een hemelse visser, en wij moeten het hemelse vissen ook leren. Wij moeten hierin onderwezen worden en onderwijzen. Wij mogen het ook doorgeven aan anderen, opdat de vloek van de slang verbroken wordt. Het gaat dus niet zomaar door een slag of een stoot, maar door het onderwijs. Wij moeten hiervoor tot de vissersboot gaan en leren wat de visserszorg is, waar het boek Belech over gaat. Het zoonschap is tot het hemelse dochterschap, wat de volharding betekent. Wij moeten de hemelse volharding leren. (Belech 5:12)

Het boek bespreekt de zwakheid van de vijand, wat de missing links zijn die ze niet hebben. Alles wat ze kunnen is dingen verdraaien. Alles wat ze kunnen is dingen verborgen houden. Ze hebben zelf geen scheppingskracht of overlevingskracht.

Het boek Belech noemt het oordeel de vrucht van hemelse zorg. Alleen zij die in de hemelse zorg zijn zouden dus kunnen oordelen, en daarom moet een ieder zijn oordeel matig houden. (5:32)

Het boek stelt dat de hemelse zorg het ware leven is, waarbuiten geen leven is. (5:33)

Telkens weer is de boodschap : Matig je oordeel, want je kan het bij het verkeerde eind hebben. Men moet terugkeren tot de hemelse tranen en daar waar water tot melk wordt.

Er is niet zomaar een hemelse zorg op zich, maar het gaat om de hemelse zorg waarin volhard is, oftewel het dochterschap. (5:22) Dat laat dus ook zien dat er buiten het dochterschap geen oordeel is. Vandaar dat de nieuwe bijbel het ook telkens heeft over het hemelse dochterschap wat komt om te oordelen. Het beeld wat hiervoor soms wordt gebruikt is dat van de leeuwin. De leeuwin is een volharder, die geeft niet op.

Maar om daar te komen moet men dus het zoonschap in, de hemelse zwakheid. (5:23)

Een grote slang was gevallen in de droom. Het was uit de hemelen getrokken en verslonden, alhoewel het nog niet geheel verslonden kon worden. De slang is tot de aarde gevallen. Wee de aarde en de zee. Laten we tot het Woord gaan en tot haar diepte. De naam van de slang was ‘Wezaël’, als een valse, vleselijke moeder, een vervalste Belech. Ze wil het Woord verzegeld houden. Maar de zegels zullen breken. Het is een zeker aards systeem van valse heelmeesters van de mond, die het Woord bewaken. Deze wachter is nu weggescheurd. Laat het volk binnengaan.

Geen echte heelmeesters zijn zij. Zij geven niet om je. Laat je niet bedriegen. Ze willen de vlinders van je ziel vangen en achter glas zetten, in lijstjes, voor hun verzameling.

Wij roepen daarom tot Belech, dit aspect van het Woord, dit aspect van God, van de hemel, en we roepen haar om hulp. Zij komt ons tegemoet in rivierengebied. Laten we onze hoofden opheffen voor de onthulling van het geheimenis.

36. V-REDE

De boodschap van de nieuwe bijbel is : Aanvaard de pinnen door het vlees. Aanvaard de wachter voor de mond. Wij moeten stom tot de Heere gaan, de Heere moet onze mond blokkeren, en onze voet. Dan zal het Woord des hemels ons leiden.

Laten we dankbaar zijn dat we voor de zonde en de hoogmoed worden beschermd. Het moet het hemelse pad zijn wat we moeten opgaan, niet het menselijke, vleselijke pad. Dit is een dwaasheid voor het vlees, maar God heeft juist de hemelse dwazen verkoren. De dwaasheid des Heeren is wijzer dan de wijsheid der mensen.

Laten we in de dieptes gaan van de nieuwe bijbel, tot wat dit betekent. Onze tong moet bedwongen worden, onze tong moet het begeven, zodat het de Heere niet meer tegenhoudt, en de Heere ons kan leiden. Zo sterft het ego van de mens. We moeten terugkeren tot de hemelse bitterheid. (Ewa 1:4)

De mens moet geestelijk leren urineren. De urine-buizen liepen door het hele lichaam van de paradijselijke mens, net als de bloed-buizen. Op aarde is dit allemaal verdraaid en ingeknot.

Alles in deze wereld is omgekeerd. We moeten alles terug keren door het puzzelen. Velen in de kerk zeggen dat je het niet kunt verdienen, dat het alleen om genade en geloof gaat, maar dat is een leugen van deze wereld. Je kunt het niet verdienen naar het vleselijke, maar wel naar het geestelijke. Je moet de wedstrijd winnen, vertrouwen kan alleen maar verdiend worden. God is niet gek. God is geen dwaas. Het gaat om een wederzijdse relatie.

Luie, gemakszuchtige mensen hebben de goedkope genadeleer opgesteld, hier in het westen. Dat staat zeker niet zo in de grondteksten van de oude bijbel, en ook in de westerse bijbelvertalingen staat er genoeg om dit te weten. Geloof zonder werken is dood. Geloof zonder bekering van zonden is dood. Geloof zonder wederzijdse relatie is dood. Geloof zonder kennis is dood. Het gaat niet om de lagere, vleselijke werken, want die zijn ook dood. Het gaat om de hogere, geestelijke werken, van onze nieuwe mens die is opgestaan omdat de oude mens is gestorven. Het zit dus in het sterven van de zaadkorrel. Geloof zonder sterven aan het oude en opstaan in het nieuwe is dus ook dood.

Och, laat u toch niet tegenhouden door leugenleer, ook al zou iedereen het om u heen zeggen, en zou een ieder u voor dwaas uitmaken. In de hemel geldt niet de regel van meeste stemmen gelden. Dat is iets van deze wereld. Gij kunt geen twee heren dienen. De wereld heeft eigen heren gemaakt en gebrouwen. Als de meerderheid je heer en meester is, dan is God dat niet. De meerderheid als excuus gebruiken is een drogreden. Het is een doodlopend pad. Dan sterft je geestelijke leven af. Het vlees heeft de mens een alibi gegeven, maar bij God kom je er zo echt niet langs.

Het vlees moet sterven. Dat klinkt hard en wreed, maar het vlees is uitgezonden om u te doden en te verdoemen. Zou u dan niet strijden ? Het vlees komt in grote groepen op u af, om u kletskoek te verkopen. Zou u dan niet strijden, voor u en uw kinderen ? Och, verhardt uw hart toch niet als de Heere op uw hart klopt en tot u spreekt, zulke belangrijke woorden voor uw zieleheil en dat van uw kinderen.

De kerken gaan weer op tot het pasen, maar leeft het wel in hen ? Zijn ze wel tot de diepere betekenis doorgedrongen, of vieren zij een werelds pasen om het vlees te bevestigen en goed te keuren in al zijn wegen.

We zien de vrolijke kleurtjes met pasen en de paaseitjes. Men eet graag chocola. Maar het is zeer duister geworden in het hart van de mens. Snel willen ze door het pasen heen, snel naar de olijfberg. Het zijn even wat daagjes en dan is het weer weg. Het pasen kan zo niet of nauwelijks wortel schieten. Men heeft het veel te druk met andere dingen. Men heeft een pinksterkerk gebouwd in plaats van een paaskerk. Men heeft een olijfkerk gebouwd door snel Getsemané en Golgotha te omzeilen. Het zijn de snelwegen van een doldwaze kerk die zijn hart gesloten heeft voor eigen verantwoordelijkheid.

Daarom gaat het puzzelen door. Omgekeerde wereld. Dat weten we. Daar staan we elke dag weer mee op. Het is allemaal voor de markt. We zijn allemaal producten. Het wijst er op dat niks voor niets is. Niets komt zomaar. Je moet er hard voor werken. Dat is wat het pasen is. Dat moet het hele jaar door bedreven worden. Dat mogen we het hele jaar door vieren, totdat het vrederijk is aangebroken.

Wij gaan niet voor snelle vrede. Kijk naar het woord : v-rede. We hebben de rede des Heeren nodig, maar velen zijn niet voor rede vatbaar. Zonder de rede des Heeren is er geen vrede, zal er ook nooit ware vrede zijn. Daarom moeten we eraan werken het Woord des Heeren rijkelijk in ons hart te ontvangen en uit te werken in vreze en beven, want buiten dat Woord is er niets, alleen maar dood en verderf, zonde en ellende.

We gaan dus niet voor snelle vrede. We mogen geen vrede sluiten met de zonde en de valse meningen van de mensen. We moeten eerst scheuren en afscheiden. Daartoe kwam Jezus ook, niet om vrede te brengen, maar het besnijdenismes.

Och, ik wens u de besnijdenis des Heeren van harte toe, dat gij die rijkelijk in uw hart en verstand, en ook in uw wil ontvangt. Het vleselijke moet er af. De zonde moet er af, want het is als een bedrieger en een sluwe moordenaar op u afgezonden, als een huurmoordenaar. Het is een sluipschutter. Wees dus op je hoede. De zonde heeft miljoenen jaren ervaring in het bedriegen van mensen en doden van zielen. Dat zien we overal om ons heen.

Och, ontwaakt toch geliefden. Laat het Woord des Heeren toch diep in u doordringen. Hoort de roepstem des Heeren in deze gevaarlijke en duistere tijden. Deze wereld weet niet dat zij niet weet. Zij denken alles te weten. Dat is Laodiceaans bedrog. Het kan lieflijk ruiken als lavendel voor het vlees, want de mens gebruikt de ingedutte meerderheid als vrijkaartje voor de zonde, maar het is bedrog.

Och ontwaakt toch, gij die slaapt, en ontmaskert de werken der duisternis, opdat gij niet door hen meegesleurd zult worden. Kom tot het ware pasen in het hart, wat er altijd is, en altijd moet blijven. Vlucht van de Laodiceaanse lavendel die denkt dat alles vrede is, en alles goed, als de meerderheid het doet. De mens leeft in een ordinaire flutroman. Tot dat niveau heeft men God en religie gesleept, om genade te misbruiken. Maar het zal hen gaan bijten. Het is een afschuwelijk beest wat zich gecamoufleerd heeft in de jacht op zielen.

Ontwaakt gij die slaapt, beste broeder of zuster. En keert weder tot de Heere der hemelen, om uw wereldse heren achter te laten, want die houden u alleen maar tegen.

---

37. VERLOSSING UIT HET DIENSTHUIS VAN DE ZONDE

De zonde is tot een hoogtepunt gekomen in deze tijden.
Een volk dat geen onderscheid meer kan maken tussen waarheid en leugen, kan ook geen onderscheid meer maken tussen goed en kwaad.
Mannen zijn altijd mannen geweest, en ze zijn ook altijd leugenaars geweest.
Er zijn maar bar weinig goede mannen in deze wereld van haat en geweld.
Altijd weer verzint de man excuses voor de zonde. Wee de vrouw die hem gewillig navolgt.
Dan ben je geen vrouw meer, maar een naker die de nephilim navolgt.
Zo is de hedendaagse vrouw veelal ontvrouwd. Het heeft z'n onschuld verloren.

De mens is slaaf in het diensthuis van de zonde. Het is een zonde industrie, en de mens is slaaf in het restaurant van de zonde en de leugen, en dient het ook op aan anderen.

De kerk verschuilt zich achter valse zonde-etikettering. Altijd en eeuwig gaat het over homosexuelen, en de kerk verstopt zich hierachter met zijn eigen zonden. Hoe komt dat ? Het zou ergens in de oude bijbel moeten staan, dat homosexualiteit zonde is. Maar ach, er staat zoveel in de oude bijbel, en het is allegorisch. Homo betekent hetzelfde, het zelf. Het betekent gewoon dat je niet zelfzuchtig mag zijn. Maar de onbenullige kerken hebben het letterlijk genomen. Ik zie in de nieuwe bijbel geen woord tegen andersgeaarden, maar tegen de zelfzucht. Het moet maar eens afgelopen zijn. Natuurlijk is er sexuele zonde, heel veel, als het een verslaving wordt, en als het niet wederzijds is. Vele mensen weten niet eens of ze man of vrouw zijn. Daar heeft de nieuwe bijbel het ook over. We zijn in het Zolt tijdperk gekomen. Alles is in de war, want er klopte in eerste instantie niks van. Nu vagen de grenzen dus weg, en weet men het niet meer. Alle zogenaamde vrouwelijkheid en mannelijkheid was namelijk uit de hand gelopen, en het was niet meer zoals God het oorspronkelijk bedoeld had. Men heeft er eigen definities aan gegeven, en men begon de ander te onderdrukken. Dat is nooit God's bedoeling geweest. De geslachten laten diepere betekenissen zien. Die worden uitgelegd in de nieuwe bijbel. De nieuwe bijbel is dus beter voor vrouwen, kinderen en dieren, en zo ook mannen, andersgeaarden, mensen die niet weten of ze man of vrouw zijn.

Maar wat zijn dan de ware zonden ? Ik noem er een paar : onverschilligheid, zelfzucht, hebzucht, betweterigheid, eerzucht, hoogmoed, trots, valse zelfverzekerdheid, overmoed, overmaat, en dat ontstaat allemaal in een gebrek aan het toetsen van alle dingen in de Vreze des Heeren, in een gebrek aan nederigheid. Men wil de minste niet zijn, en zo is het vlees de meerdere. Ze willen hun stem laten gelden, en zorgen ervoor dat het de stem is van de meerderheid. Dat is de zonde van vandaag de dag : kudde-gedrag, lauwheid, bewonderzucht, er bij willen horen, vrede sluiten met de zonde en de leugen.

Men moet pensioneren van de zonde. De grote schepen van pensionering van zonde gaan tot de aarde komen. Zo kunnen we loskomen van de zonde, en kunnen we sterven aan de zonde. Men moet de zonde ontgroeien. Je moet daarom het gevecht met de zonde aangaan, anders kom je er nooit doorheen. Het komt je niet aanwaaien. Heb een ijver in de kennis des Heeren. Vecht voor de kennis. Laat je inlichten. Vecht voor het goede doel. Pensioneer van de zonde, sterf aan de zonde. Dat begint met het lui zijn naar de zonde, te lui zijn om nog te zondigen. Je kunt met je harmonica

naar de restauranten van zonde en leugen gaan, niet om daar te werken, maar om dwars tegen alles in op je harmonica te spelen :

/tada \\tadadada/
//tada/ \\tadadada\

Dan zijn de grote pensioneringsschepen naar de zonde gekomen, om je los te scheuren van de bedrijvigheid en ijver om te zondigen en te liegen. Oh, de mens is zo ijverig tot de zonde, is er nog niet toe met pensioen gegaan. De mens heeft teveel energie van de zonde nog. Het begint bij jezelf, en dan afsterven aan de zonde.

Kijk ze eens draven voor hun zonden en leugens en de meerderheid als excuus gebruiken. Doe er niet aan mee. Strijd tot het bittere einde, totdat je door de grote pensioneringsschepen naar de zonde bent opgenomen. Ontgroei de zonde. Wees te oud voor die spelletjes, al dat gedram en dat gevlei allemaal, om de zonde op een voetstuk te krijgen of te houden. Het is allemaal het vlees, en dat moet sterven. Je moet daartoe tot pensioen gaan. Het moet, anders kom je niet verder. De mens is lang genoeg slaaf tot de zonde geweest. Nu moet er pensionering toe komen.

De mens is tot het niveau van ‘foutje, bedankt’ gekomen. De mens is goofy geworden in het zondigen, leugen op leugen. Broodje zonde en leugen, dat eet de mens voortdurend, daar is de mens dol op, in deze wereld van haat en geweld. Praten heeft geen zin. Ze willen het niet horen. Speel dan op je harmonica. Doe dan je dansjes.

‘Ja, we zullen altijd zondigen,’ zeggen ze dan. Maar wie uit God geboren is zondigt niet. In de vreze des Heeren en het toetsen moet je wedergeboren worden, en dan kan de zonde geen wortel schieten. De zonde is normaal geworden. Maar we moeten weer weten hoe groot de zonde is, en we moeten de tijdelijkheid van de zonde weer onder ogen komen. Herinner jezelf eraan, dat de zonde en de leugen, en alle gevolgen ervan, maar tijdelijk zijn. Daarvoor moet je komen tot de eeuwige oorlog en de eeuwige jacht tegen de zonde, om zo te komen tot het eeuwige vrederijk. Dat is de boodschap van de nieuwe bijbel, en dat was ook min of meer de boodschap van de voorouders in de oude bijbel. Een dubbel Woord spreekt tot u, tot de zonde. Beiden zijn grote testamenten tegen de zonde, zoals Mozes twee testamenten op stenen tafelen ontving. Neem die tafelen op. Er is het oude, onvolkomen verbond, en nu het nieuwe verbond.

De zee zal komen, de zondvloed zal komen. Zorg dat je op de ark bent. Laat de zee en de zondvloed maar door je heenvloeien, om je te reinigen, om je te besnijden, opdat je op het schip wordt geheven, op de hemelse vissersboot. Het is het schip van pensionering van de zonde, om de zonde een halt toe te roepen : verlossing uit het diensthuis van de zonde.

38. KORTE OVERDENKING

De zonde is een hypocriete en ijdele zwammer en vleier, vol met drogredenen en valse excuses, om de mens gebonden te houden in het diensthuis van de zonde en de leugen. Daarom moet de hemelse visserij wel terugkomen en moet de mens komen tot haar tentendienst. De vis moet opgebakken worden. Vissperen moeten er door de leugens. Al die hysterisch pratende, eenzijdige vissen van het vlees, die uit en tot zonde zijn geboren, moeten doorboord worden. Dat is de taak van de mens. De mens is tot niets anders geroepen dan dat, maar de mens heeft deze taak verzuimd. Men heeft vrede gesloten met zonde en leugen in groot verdoemelijk zonde-vegetarisme, dat men niet meer tegen de zonde strijdt, maar gemakszuchtig tegen hun mede-schepselen, de dieren, die ook recht hebben om te leven. Men heeft het lopen verletterlijken, wat grootscheeps in de nieuwe bijbel, de rv-bijbel, oftewel de rodenberg versie, wordt ontmaskerd.

De zonde vandaag de dag is niet zomaar meer op het niveau van zelfzucht, maar heeft zich ontwikkeld tot zelfobsessie. Daarom moet de mens ingeleid worden tot de hemelse visserij en de kneepjes van het vak leren.

39. BOEKBESPREKING VEELVULDIG VRAGEN NAAR DE WEG

J.H. Velema groeide op in een predikanten familie. Hij werd net als zijn vader predikant, en ook zijn broers. Wie kent niet het legendarische radio-programma ‘Vragen naar de Weg’ ? Hieruit zijn de boekjes uitgekomen van Veelvuldig vragen naar de Weg.

De predikanten-familie Velema is één van de bloedlijnen van en door de christelijk-gereformeerde kerk. J.H. Velema werd ook wel de paus van de protestanten genoemd.

Al in het eerste boekje wijst J.H. Velema erop hoe belangrijk het is om naar de weg te vragen, aan de Heere, door het Woord en het geestelijke. Hierin ligt het pad. Het gaat niet buiten het Woord en het geestelijke om. Hier ligt God’s koninkrijk. Velema noemt het de weg des levens, en die moeten wij leren. Het is een weg uit het moeras, en door het oerwoud, stelt Velema.

Wij mogen daarom bidden : ‘Heere, leer mij Uw weg.’ Mensen en hun systemen kunnen een sta in de weg zijn op die weg, zoals Velema laat zien. Opvattingen en theorieën van mensen kunnen die weg vergrendelen, en daarom moeten we blijven vragen om de weg.

Hij heeft het dan over de wederkomst, waarover de profeten verkondigden. Velema stelt dat dat geen prettige taak is want vaak moeten zij rechtstreeks ingaan tegen de geest van de tijd, soms tegen hun eigen mening en wensen in. Zij kozen dit pad niet. Het werd hen geopenbaard, en ze konden niets anders dan erover te spreken. Zij wijzen de weg van God, stelt Velema. Hij noemt het het enige blijvende perspectief. Oh, ik moet denken aan de wilde jongens die niet wilden vechten, dit pad niet op wilden gaan, maar ze moesten wel. Ze moesten wel vechten voor hun leven, anders zouden ze ten onder gaan, en slaven zijn van het vlees, van de stad. Ze hadden dus geen andere keus. Dat was ook het thema van de tachtiger jaren. Velema deed er een boekje over open. Zij moesten het plan van God onthullen. Hij noemt dat de weg van God naar de mens via de profeet loopt. Dat is wat we noemen het wilde woord, want het woord van de profeten stoort zich niet aan menselijke etiquette, moet daar soms dwars tegenin gaan. Profeten zijn niet geroepen om mensen te behagen. Je staat oog in oog met een wild dier. Denk maar niet dat de profeten des Heeren te temmen zijn. Ze hebben dat wel geprobeerd, maar ze hebben hopeloos gefaald. Het bloed van de profeten klaagt hen aan, en schreeuwt tot hen. Het leidt tot de wederkomst. Maar laten we blij zijn dat er nog profeten zijn, en dat God het Woord heeft gezonden. De wederkomst is er al geweest. Het is overal om ons heen. God heeft het Woord gegeven. Maar wij moeten het Woord nog in ons hart ontvangen.

Dan zegt Velema ‘gefeliciteerd’, niet met je verjaardag of zoveelste huwelijksfeest of promotie, maar gefeliciteerd als u behoort tot hen die de profetie van het Woord hebben ontvangen en bewaren, en bewaren noemt hij een beantwoorden aan de bestemming.

We kunnen onszelf afvragen : Ben je een communicator of ben je een consument ? Relatie is ook roulatie. Velema noemt het Woord het communicatie middel tussen God en de mens. Nu, eeuwen lang is dat een onvolkomen woord geweest, omdat de mens nog niet klaar was voor een heleboel dingen, en het woord sprak dat er nog een ander woord zou komen, de volle waarheid. We hebben dus het oude onvolkomen verbond en het nieuwe volkomen verbond, met de komst van de nieuwe bijbel, de wederkomst, maar dat moeten we nog wel in ons hart ontvangen en uitwerken, dus we

zijn er nog niet. We moeten er nog toe ontwaken. Maar we hebben het woord al wel, want God heeft het gegeven, zoals God beloofd had in het boek Openbaring. Er zou een nieuw boek komen, een hemels boek. Ook dat is door profetie gekomen wat niet te stoppen viel. Het was een hemels natuurverschijnsel. J. Wisse sprak daar al heel lang geleden over dat het zou komen, maar zij leefden nog niet in dat tijdperk toendertijds. Ook J.H. Velema heeft het niet meer meegemaakt op aarde, maar wel in de hemel. Maar in deze tijd zijn hemel en aarde tezamen gekomen, gekruisd. Dat is wat de wederkomst is, maar nu vraagt God aan de mens, of de mens wil wederkomen tot de Heere Heere. Och, mensen, het moet van twee kanten komen. Een relatie is geen relatie als het maar van één kant komt. Beantwoord daarom de roep des Heeren. Stel het niet uit. De tijd dringt. Als de Heere komt moeten wij ook komen.

J.H. Velema heeft het dan over het pinksteren, en dat het pinksteren niet kon komen als de twaalf niet compleet zouden zijn. Judas moest vervangen worden, want er was een lege plek gekomen. Dit werd vervuld in de komst van Mattias. Dit is de engel die hemel en aarde verbindt, die het Woord brengt en het geestelijke. En zo werd het pinksteren. Het Woord moet compleet zijn voor de wederkomst. Dat is in deze dagen gebeurd. Het volle evangelie is geopenbaard. We hebben nu dus een dubbel Woord. Het loopt overal doorheen. Op twee stenen tafelen moest het komen : het onvolkomene en het volkomene.

J. H. Velema bakt de broodjes niet zoet. Velema stelt dat God geduld heeft, maar dat er aan dat geduld ook een einde komt. Denk niet te kunnen leven als je het welmenend aanbod van God afwijst. We hebben het dan niet over een wachtwoord of opzegversje, maar over een levensstijl. Wij moeten de weg bewandelen die ten leven leidt, anders is er geen leven mogelijk. Dan houdt het op, en oh, ik wil ook zo waarschuwen voor de lauwheid, want de lauwheid dooft onze relatie met God uit, en doet ons het zicht op God verliezen, en zo komen we tot de afgoden, en die hebben geen goede plannen met ons, maar zij vleien en bedriegen dat het een lieve lust is. En zij werken door de mensen om ons heen, om ons van het pad af te brengen, vaak met mooie woorden en wereldse wijsheden. Vrede, vrede, terwijl er geen vrede is. Mijn God, wij zijn hier hartverbroken over, net zoals God, want God wil dat een ieder behouden wordt.

God houdt het niet meer vol, mensen. Het geduld zal op een gegeven moment ten einde lopen, want God kan de zonde niet voor altijd verdragen. De zonde zal vernietigd worden, uitgebannen, dus laat de zonde los, en weet goed wat de zonde is en wat de zonde niet is. Ken het leerstuk van de zonde, de grootte van de zonde, en de tijdelijkheid van de zonde. Niet voor altijd zal God geduld hebben. Het leven is niet vanzelfsprekend. Er zijn levenswetten, zoals er ook natuurwetten zijn. God heeft je leven geschonken, maar schenk ook je leven aan God. Dat is de nodige roulatie in de relatie, anders is er geen relatie mogelijk.

J.H. Velema, een groot prediker, de paus van de protestanten genoemd, die over hun zielen waakte, bakte geen zoete broodjes. Hij waarschuwde dat we moeten oppassen met het oordeel van God te relativeren, betrekkelijk te maken. Hij wijst op de zwaarte van God’s eis. Ken je die eis ? Zo niet : Vraag er om, vraag om de weg. Wij moeten als predikanten en profeten deze boodschap wel prediken, anders zullen wij ook bloed aan onze handen hebben. J.H. Velema wees op de ernst van de boodschap.

De mens speelt met gevaarlijk vuurwerk. Velema stelt : Verhard u niet, maar laat u leiden. Maak ernst met de genade die u vandaag aangeboden wordt.

God kan geen relatie hebben met hen die het niet zoveel kan schelen. Dan trekt God zich terug, die de enige levensbron is. God is er voor iedereen, ook voor hen die aan God ontrouw zijn. Maar eens zal het uit de handen van God glibben. De zonde zal niet altijd bestaan, want dan zou het alles vernietigen. De nieuwe bijbel noemt dat niet zomaar letterlijk de hel, maar de baarmoeder. Daar zal een nieuwe schepping zijn. Alles zal medewerken ten goede. De hel is slechts een zinnebeeld. Wij moeten allen door de hel, door de baarmoeder voor nieuw leven, maar verwerp de baarmoeder niet. De mens wordt niet gedwongen. Het moet van twee kanten komen. God is getrouw, ook al is de mens ontrouw. De psalmist stelde dat God ook in de hel zou zijn als hij daar zijn bed had. God gaat dus heel ver met ons mee, maar wijs de Heere niet af die tot u spreekt. Verhard uw harten niet. Judas zal moeten plaatsmaken voor Matthias. Dat is verder een groot geheimenis. Wij mogen niet overnieuwsgierig zijn naar deze dingen. Het zal op God’s tijd geopenbaard worden.

Daar wil ik het voor nu bij houden.

---

40. HOME IS WHERE THE HEART IS

We moeten een wachter voor onze ogen hebben. Zoveel gevaarlijke vormen, gestaltes, verschijnselen en kleuren om ons heen die op jacht zijn. Denk niet dat je in wonderland bent aangekomen. Ze zijn gecamoufleerd. Niets is wat het lijkt.

Nu, in deze strijd waren de Israelieten en Ismaelieten ook terecht gekomen toen ze in de woestijn waren. De zonde en de leugen maakte jacht op hen, wilden hen niet laten gaan. De leugen wilde hen in slavernij houden. Daarom moesten ze strijden en op jacht gaan naar al die loerende, bloeddorstige beesten. Van die jacht moesten ze leven. Je komt niet ver als je niet de oorlog ingaat tegen de vijanden van de ziel. Je komt niet ver als je de jacht niet leert. Dat is iets symbolisch. Dat hebben ze verletterlijkt om ons heen. Ze denken dat het materieel is, maar het is in de geestelijke wereld.

Doe daarom de wapenrusting en de jachtrusting aan. Wees goed voorbereid. Heb een wachter voor je oog, je oor, je voet en je mond, ook een wachter voor je hand. Er zijn vele bedriegelijke verleidingen. Leef daarom dicht bij het Woord en laat je onderwijzen. Het Woord komt vanuit de hemel je tegemoet, vanuit de studie dus, als een school.

Het manna komt dus niet zomaar uit de lucht regenen. Je moet er voor vechten. Je moet er voor werken. Je moet het doorleven, je toeeigenen. Het gaat niet buiten jezelf om, want dan zou je weer slaaf worden. Je moet het leren kennen. Het is een studie proces.

Zo konden de Ismaelieten en de Israelieten opgaan tot het beloofde land. Ze moesten het bouwen, steen voor steen.

Ze moesten over rivieren en bergen, over land en zee.

‘Door het land, door de zee, door de bergen, neem iedereen mee.’

Strijdt voor elkaar, breng elkaar het Woord. Leer vliegen en leer anderen vliegen. Er is niet zomaar hemels voedsel.

We zuchten misschien diep van het harde werk. We bloeden misschien ook van het vele strijden. Misschien heb je soms zoveel pijn dat je niet verder kan, dat je niets meer kan. Kijk om je heen, en zie dat velen al in zo’n situatie zijn gekomen en muurvast zitten. Wees dan een sleutel voor een ander. Het Woord is er om te geven, om door te geven. Relatie is roulatie. Als je iets van de hemel hebt ontvangen mag je dat doorgeven. Zo zaai je, en zo heb je later een oogst.

Ben je diep in de wildernis, of diep in de zee, of gegrepen door een roofdier, of door de vijand, geef dan niet op. Er zijn vele verslavingen, maar ook vele bevrijdingen, vele doorgangen. Die komen door het zaaien, door het doorgeven, het rouleren.

Zit je vast in een hok, luister dan naar de droom, want de droom zal komen. De droom zal nieuw uitzicht geven.

‘Ik wil’ mag worden tot ‘ik ken’. Zo mag je ontwaken.

Wees niet snel geamuseerd, wees niet snel overtuigd, want het kan een valstrik wezen. Ga de langere weg. Een heleboel zogenaamde beloofde landen van de mensen zijn aas, zijn vals. Dan moet je op je hoede zijn. Ga de langere weg. Ga desnoods langer door zee. Laat je niet bedriegen door valse eilanden. Leg je schip niet zomaar ergens aan. Wees niet overbesluitend. Heb een wachter voor je beslissingen. Beslis niet zomaar wat. Blijf desnoods langer in de wildernis, op doortocht, opdat je komt waar je moet wezen. Noem niets zomaar je thuis. Ook niet als je er opgegroeid bent. Je thuis is je werk, je thuis is je strijd. Home is where the heart is.

Het is niet zomaar waar de ander is. Neen. Je hebt een vaste basis nodig. Thuis is geen zelfstandig naamwoord maar een werkwoord. Het ware werk is in de bron. Dat is waar het ware werk omhoog borrelt en waar het levensbrood is. Wat eten we vandaag houdt dus verband met het werk. Zorg dat je werk zuiver is, goede basis heeft. Zorg dat je werk besneden is. Heb een wachter voor je werk en je woord.

We maken onderscheid tussen vleselijk en geestelijk werk. Er is besneden en onbesneden werk. Daarom is de werkbron belangrijk. De put mag je opdiepen. Als je je leven daartoe geeft zal het je leven bewaren.

Zoveel pijlen vliegen er om onze oren, soms raakt het je hard, maar zie het als de besnijdenis van het werk.

Zo heeft het werk richting, en komt het werk aan in het beloofde land. Dan ga je beseffen dat het werk het beloofde land is.

---

41. DE DROOM OVER EEN SCHILDERIJ

Ik had een droom dat het mijn geestelijke verjaardag was, een werk-verjaardag dus, want letterlijke verjaardagen zijn bedrieglijk. De familie was gekomen en vrienden en bekenden, collega's enz. maar ik was helemaal nog niet aangekleed, dus iemand zei dat hij ze wel naar de andere kamer zou brengen. Het was een hele grote kamer, bijna een zaal. Ik ging naar de sokkentas, en nam er witte reebok sokken uit die een oranje streep hadden aan de bovenkant. Ik ging toen met het zusje naar een andere kamer waar nog wat oude spullen lagen en waar een tafel was. Er lag een Anton Pieck tekening of schilderij die niet in zijn lijst was. Het was een tekening van een dorp of stad met huizen. Ik zei tegen mijn zusje dat ze die wel in de lijst weer kon doen. De lijst was wat groter dan de tekening. Ik zei dat er dan wat extra wit moest bijkomen. Toen ze bezig was het in de lijst te doen merkte ik dat er teveel Jupiter energie van de tekening afstraalde. Het straalde vraatzucht uit. Er stond ook een groot nummer 25 ergens bovenaan op het bovengedeelte of zoldergedeelte van één van de huizen. Ik had het schilderij eens gehad van een tante uit Vlaardingen.

Ik zei tegen mijn zusje dat we het misschien naar een tweedehands winkel konden brengen, en dat we misschien iets anders zouden kunnen vinden. Maar toen keek ik naar het schilderij en het begon te veranderen. Ik zag toen mezelf met uilenveren en arendveren. Het was een soort wapenrusting.

Anton Pieck had vroeger eens een tekening voor mij gemaakt als volleyballer, want hij was de grootvader van een vriendje uit de klas.

In ieder geval bleef het schilderij in de droom veranderen. Telkens was ik niet tevreden. Het was nog niet wat het moest zijn. Ik hoorde telkens het lied 'Liefde is Reden'. Ik weet niet of we nu wel of niet nog naar de tweedehands winkel zijn gegaan, maar aan het einde van de droom was het een schilderij van een steiger bij een vissersboot. Op de steiger stonden pelgrims of monniken van de hemelse visserij. Ze hadden aureolen om hun hoofd. Het was al donker. Het waren mooie zachte, subtiele kleuren. Het was een prachtig schilderij en dat hebben we toen genomen. Dat was mijn geestelijke verjaardagsgeschenk. Het lied 'Liefde is Reden' ging toen over in het lied 'Jagende hoog en laag.'

---

42. BESPREKING VAN DE VERBODEN VRUCHT IN DE OUDE EN NIEUWE BIJBEL

Het pad van de zonde leidt tot de dood.
Ewa 57:2

Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.
Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven.
Genesis 3:3-4

De valse lacht leidt tot de dood. U zult onherroepelijk sterven wanneer gij zult lachen met de vijand.
Buli 7:5

Het is verschrikkelijk, hoe mensen de zonde beter voorstellen dan het is, af proberen te doen aan de ernst van de zonde, de grootte der zonde niet kennen. Ze gaan er lichtvaardig mee om. 'Oh, valt allemaal wel mee, oh komt wel goed,' zijn voor velen stopwoorden geworden. En zo behaalt de zondemacht winst over hen, want de zonde leidt tot de dood. Je wordt misschien niet geremd in je plezier maken, maar geestelijk, van binnen, sterf je. Dat is het loon van de zonde.

We zien in onze tekstlezing vandaag dat de verboden boom met de verboden vrucht die tot de dood leidt het 'lachen met de vijand' is, het pleziermaken met de vijand, het op een compromis gooien met de vijand.

De slang zei : 'Ach welnee, je zult niet sterven.' Nog steeds fluistert de slang dit in de hoofden van de mens, en biedt zo zijn giftige vrucht aan.

Ga in je leven na waar je nog lacht met de vijand, waar je nog plezier maakt met de vijand. De vijand lacht, want hij heeft je tuk. Die valse lach, dat is de verboden vrucht, en het doodt je. Je ziet overal om je heen die valse lach, mensen die blij zijn om het leed van de ander, blij zijn omdat ze het leed van de ander negeren. Dan ben je ten dode opgeschreven, en moet je tot leven komen. In liefde weer mens worden. Alleen de liefde zal je tot leven laten komen. Niets anders kan dat, ook dode kennis niet.

Men is dood en opgezet door aardse kennis die de liefde niet bezit. Het ontbreekt aan liefdeskennis, de kennis van empathie en tederheid. Die zijn niet op het niveau van de zachte heelmeesters. Dat zijn strijders. Strijdt om in te gaan. Strijdt om los te komen van je verslavingen aan de zonde, en je vleierijen met de zonde. Men vleidt zichzelf tot de dood. Alles moet maar goed klinken, maar de waarheid willen ze niet horen, en de waarheid is hard.

De zondemacht is er om te verslaan, niet om feest mee te vieren. De zondemacht waarmee je lacht lacht om jou, omdat hij je heeft. Kom dus los van de bedriegelijke lach, van het bedriegelijke glimlachen. De zonde is ernstig en soberheid is vlijtig in het afleggen van de zonde. Je bent in het mijnenveld. De clowns om je heen lachen, en willen plezier met je maken, vanwege je dood, vanwege dat je de leugen hebt gekocht en gekoesterd.

Koester de zonde en de leugen niet als je vriend. Het is je vijand. Het komt gecamoufleerd, met een masker. Ween om de zonde. De tranen zullen u beschermen. Niets anders. Deze samenleving is bedrogen. Snelle smeerseltjes hebben ze om schuld en zonde weg te wassen zonder de prijs te betalen, en het trekt alleen maar ergere parasieten aan. Het zijn agressieve schoonmaakmiddelen.

Kortaffe schoonmaakmiddelen, maar eigenlijk wordt er niks schoongemaakt, alleen schoongepraat. De zonde wordt bedekt in plaats van ontworteld.

Treurt om de zonde, hef uw klaaglied op, en keer terug tot het beloofde land. Blijf niet zitten bij de vleespotten van zonde, leugen en dood. Het zijn je vrienden niet, maar je vijanden. Vijanden van je ziel.

Ze zijn totaal onverschillig, maar hebben maskers op. Ze zijn blij over de zonde, over jouw zonde. Je wordt ervoor betaald, maar ze betalen met de dood, met nog meer leugen en nog meer zonde, en nog meer schoonpraterij.

---

43. CALVIJN EN HET GAAN OVER DE ENGE GRENZEN VAN JUDEA

Calvijn merkt terecht op dat de wederkomst niet grootschaals opgemerkt zal worden. Er zal geen grote beroerte over zijn, want het komt niet met vorstelijke luister.

Het gebeurt dus in de diepte van het hart, voor hen die er klaar voor zijn. Calvijn stelt dat het wel bevordelijk zal zijn voor het welzijn van de mensen. Het spoort de mensen aan deze zachtmoedigheid, die door de wereld is veracht, te koesteren en beminnen. Waar ben je zelf ergens op dit spoor ? Heeft de wederkomst al in jou plaatsgevonden ? Ben je al een zachtmoediger mens geworden ? Dat houdt overigens niet in dat dit op het niveau is van de zachte heelmeesters die stinkende wonden maken. De zachtmoedigheid houdt in dat je jezelf niet vorstelijk laat gelden tegen het Woord in, dat je je niet vleselijk verheft boven anderen om hen op redeloze wijze te onderdrukken. De zachtmoedigheid is een strijder, hard en brutaal vanuit hemels oogpunt. Je kunt de zachtheid des hemels niet scheiden van de hardheid des hemels. Het wekt elkaar op. Als het alleen maar zachtheid is naar alles dan ben je gewoon onverschillig, en over die zachtheid hebben we het hier niet. Dat is vleselijke zachtmoedigheid die de zonde goedpraat, die de zonde maar laat aanrotzooien. Die zachtheid roept de zonde geen halt toe, en is dus verderfelijk. De zachtmoedigheid moet tot volle wasdom komen, stelt Calvijn. Hij waarschuwt ook tegen de valse hardheid die op de loer staat, het te sterk zijn. Pas op met wat je neemt en waar je jezelf voor uitgeeft. Het moet fundering hebben in het Woord. Dat is wat de ware wederkomst is.

Het Woord spaart de zwakken, geheel tegen het woord der wereld in. Zij die het Woord dienen moeten niet toegeven aan hen die niets ophebben met het gekrookte riet, met de meest zwakken van de samenleving, stelt Calvijn. Ze zijn geheel weggezonken in hardnekkige boosheid.

Wee de aarde. We zien in het boek Buli klare taal, dat er duidelijke grenzen worden getrokken. Tot hier en niet verder. Wat drijft de vleselijken toch ? Het boek Buli, het laatste boek van de nieuwe bijbel, laat zien dat ze er niet mee weg zullen komen. Die vleselijke aarde waar ze zich met man en macht aan vasthouden als hun laatste strohalm, zal vergaan. Alles zal omgerekend worden, en met alles wat ze in het vleselijke hebben gebouwd zal afgerekend worden, maar dan niet op een menselijke wijze, maar op ondoorgrondelijke hemelse wijze. Hoe dat gaat geschieden kunt u lezen in de context van de nieuwe bijbel. Loop niet zomaar met stukjes weg, maar ga de context zien.

Calvijn waarschuwt tegen het afmeten aan de maatstaf van de eigen zinnen. Dat is waar de mensheid vandaag de dag aan lijdt, aan zelfobsessie. Je kunt niet de zonde dienen en dan ook nog eens recht richten. Dat gaat niet samen. De zonde leidt tot verderf. Punt. Dan wordt de plank geheel misgeslagen. Dit geslacht heeft alles lopen schoonpraten, hun gehele wereld die ze hebben gebouwd. Daarom moet deze wereld wel vergaan, maar dat gaat op God's wijze, niet op de menselijke en vleselijke wijze. God's wegen zijn ondoorgrondelijk. De mens kan er niet mee afrekenen, en zal er altijd op verkeerde wijze mee afrekenen, en zal altijd ervoor zorgen dat hij er reserves op nahoudt. Altijd houdt de mens sluw iets achter voor God. Men smokkelt dat het een lieve lust is als men tot de hemelpoorten gaat, op de smalle weg, door de enge poort, maar zo raakt de mens ergens vast, want de mens kan geen twee heren dienen. De mens is innerlijk verdeeld.

Calvijn noemt het de toetssteen van het brooddronken vlees. Dat vereren zij.(Verklaring van Mattheus 12:18,19)

Nee, zij willen het niet horen. ‘Spreek ons van lieflijke dingen, van positieve dingen. Spreek ons naar onze verwende oren, spreek strelende woorden.’ Maar dit pad leidt tot verderf, tot nog meer zelfwaanzin. Zo wordt de mens vetgemest voor de slacht. Als je nog ook maar enige liefde voor mens en dier in je hebt, dan stop je met dit soort spelletjes. Zorg ervoor dat je er niet meer bijhoort, anders zul je tot hen gerekend worden.

De mens heeft de slechte dingen van Calvijn vergroot, en de goede dingen van Calvijn weggestopt, gemold. Vandaar dat het belangrijk is om over de dieptes van zijn bijbelcommentaar te spreken. Het waren gevaarlijke tijden en het zijn nog steeds gevaarlijke tijden, gevaarlijker dan ooit. Toch is hierin de veilige haven van het eeuwige woord tot ons gekomen. Het ligt in zicht. Je moet het je alleen nog toeëigenen, er kennis van nemen, in studie en overdenking. We kunnen het leven van Calvijn slechts allegorisch nemen. Het zijn geestelijke waarheden. Het heeft diepere betekenissen.

Calvijn stelt dat de liefde ons niet zou kunnen bereiken als het niet de hoogste plaats zou innemen, het oordeel zou aankondigen, maar dat oordeel gaat niet door het vestigen van een staat, want God heeft de gehele wereld op het oog. Het zal alles omvattend zijn, niet iets nationaals. De mens spreekt oordelen uit, vooroordelen, vanuit zijn eigen clubje, die hij in zijn dwaasheid en moedwil boven anderen heeft geplaatst. Dat is hoe de mens is, altijd sluw en bedriegelijk zichzelf zoekende, ook in zijn recht. Ze willen de menselijke orde, van de ene staat boven de andere, de ene kerk boven de andere, de ene godsdienst boven de andere, maar God heeft het geheel op het oog.

Scheuringen moeten hierin wel zijn. Het kaf zal met het koren moeten opgroeien, maar uiteindelijk, en dat kan niemand voorkomen, zal het kaf van het koren gescheiden moeten worden, anders is de liefde de liefde niet. De vleselijke kerk en de vleselijke wereld, en ook het vleselijke woord wat de mensen aanbidden, zal vergaan. Het ego zal niet in stand worden gehouden.

Calvijn stelt dat we hiervoor over de enge grenzen van Judea moeten gaan. God’s koninkrijk moet over de ganse wereld worden uitgebreid. Calvijn stelt dat dit gebeurt in de samenwerking tussen de geboden, genade en gerechtigheid, dus als de drie G’s. Haal er eentje weg, en het stort allemaal in elkaar. Zonder geboden en gerechtigheid wordt genade misbruikt, en er is ook geen gerechtigheid zonder genade, zoals er ook geen geboden zijn zonder genade. Maar in deze samenleving heeft men genade zowel zwaar overschat als onderschat. Er klopt niks meer van. Nee, het klopt niet meer. Deze hele samenleving is wiskundig ingestort.

Het vlees is aan uiterlijke luister gehecht, stelt Calvijn. Het is als een verslaving. Dat is de natuur van het vlees. Je ziet het overal om je heen. Het kaf groeit op met het koren. Als je je er zelf maar niet aan overgeeft. Altijd is het vlees aan uiterlijke luister gehecht, stelt Calvijn. Het is grenzeloos. Het belet de mensen om de dingen van boven te zoeken. De vleselijke mens heeft alleen maar beperkt inzicht, stelt Calvijn, en zij verachten onaanzienlijkheid en eenvoudigheid. Als het niet groots is en met veel tam tam, dan hechten ze er geen waarde aan. Het moet hen naar de mond spreken, het moet hun oren verwennen. Hoe armzalig ben je dan ? Calvijn stelt dat als de wederkomst plaatsvindt dan zullen de vleselijken zich eraan ergeren, omdat het niet aanzienlijk is, en te eenvoudig is, te sober. Ze zouden er teveel voor moeten opgeven. Ze zullen het bespotten en uiterst minachten. Oh ja, het vlees kan hierin ook heel religieus zijn, met gouden kruizen met fluweel bedekt. Ze zullen vasthouden aan hun religieuze boeken die hen in slaap sussen, die hun

Laodiceaanse levensstijl niet afkeuren. Het vlees kan rustig de mond volhebben met God, die ze geheel naar hun eigen hand hebben gezet. Een God waarbij je niet hoeft te veranderen, waarbij je gewoon jezelf kunt zijn. Dat is het evangelie van de rijken en de machtigen, in deze westerse verdwaasde wereld. Met kop en schouders wanen ze zich hoog boven ieder ander mens. Religieuzen bespotten de geestelijken. De halfslachtige geestelijken bespotten de soberen. In zo'n wereld leven wij. Zie daar maar doorheen te komen. Het is een hele opgave. Dan ben je een pelgrim die geen vaste woonplaats heeft, op naar het hemelse en beloofde land. Door enge poorten zult gij gaan, over smalle paden. Dan is er de eis dat je loskomt van overmatige baggage.

Calvijn stelde dat het koninkrijk God's er niet is om voldoening te geven aan de ijdelheid van de mensen. (Verklaring Mattheus 12:16) De eer van God proberen de ijdelen te verduisteren, om zelf de eer op te strijken. Nu, dat is geweld tegen de hemelen. Wat heeft de mens God aangedaan, die de laatste plaats als een voorbeeld heeft ingenomen ? Nee, de mens wilde de eerste zijn. Dat is een hardnekkige wens van het vlees, om de eerste te zijn, de meeste, en zo zitten ze aan hun tafelen. Ze grijpen en vreten tot hun eigen verderf. 'Het oog wil ook wat,' zeggen ze dan. Nee, het oog heeft niks te willen. Werk eerst maar eens aan je oren. Kom tot het oog des Heeren door het oor des Heeren, en dan zie je hoe verblind het oog der vleselijkheden is, dat walgelijke, boosaardige oog, geheel verblind door zijn eigen hartstochten en begeerten. Het is de weg ten leven niet. Leer te luisteren naar de woorden van de hemel, en zo zal in jou een zuiver oog gegeven worden. Houdt je oog zuiver. Zet een wachter voor je oog. Ga eerst tot je oren. Er is geen snelle weg. Ga van de snelwegen van de zonde af. Zij leiden tot het verderf. Zij belijden een hele andere filosofie, die van het meerdere, het gemakkelijke en het snelle, maar daarmee stort je met je voertuigen in de rivier.

Zet een wachter bij je hand en je voet. Calvijn stelt dat de vleselijken alreeds zijn verslagen, maar in hun strijd tegen God storten ze alleen maar meer gif uit. Het zijn stuiptrekkingen na de dood. Als kippen zonder kop rennen ze door. En velen huppelen er achteraan.

Het roepen en waarschuwen is allang voorbij. Dit zijn slechts echo's. Alles is al opgetekend. Het zijn slechts herhalingen. Het Woord is gegraveerd in de stenen, de stenen muren rondom de hemel. Dat is wat de nieuwe bijbel is. Zonder de nieuwe bijbel, het boek des levens, zou er ook nooit een oude bijbel zijn geweest. Het heeft terugwerkende kracht, en ook doorwerkende kracht, want de nieuwe bijbel is er altijd al geweest, maar nu slechts, in deze tijd, geopenbaard.

Het Woord is steen. Daar kan een mens niets aan veranderen. Deze steen is eeuwig. Die komt tot de mens in vele talen, in vele dialecten, en werkt door vele stromingen heen. Het is niet exclusief voor een bepaald begenadigd groepje. Het is voor ieder mens, en voor ieder dier. Nu, haast u om van dit Woord getuige te zijn, en het binnen te nemen, en uw licht te verspreiden, want de tijden zijn duister.

44. DOOR HET DAL VAN DE ÉÉNDAGSVLIEGEN

Buli, een prachtig sieraad voor de heiligen. In het Woord, het boek des levens, hebben zij woningen aan de zee ontvangen.

Buli is een aspect van het Woord des Heeren. Zij verkondigt het laatste Woord. Het is dan ook het laatste boek in de nieuwe bijbel, in de RV-bijbel.

Oh, laten wij opgaan naar het huis des Heeren en alles achter ons laten. Laten wij onze hemelse visnetten opnemen, van het Woord, om het Woord te verkondigen en ook het Woord te leven.

Zij is het sieraad der hemelen. Zij is tot de kerk gezonden om op te roepen tot de geestelijke oorlog.

Zij komt van een eeuwige oorlog.

Calvijn wijst er terecht op dat we niet alleen moeten strijden tegen de zonde van het overtreden van de geboden, maar ook tegen de nalatigheid. Nalatigheid is onderdeel van de zonde, het zich onthouden van het doen van het goede. Het gaat dan om de nalatigheid van het volbrengen van de geboden, van de plichten. (Verklaring Mattheus 12:11)

Calvijn wijst op het belang van gevarieerdheid in de strijd tegen de zonde en de nalatigheid. We moeten niet telkens hetzelfde wapen gebruiken, anders zouden we voorspelbaar worden, en daar maakt de vijand gebruik van. Daarom is het zo belangrijk geoefend te worden, en niet ten onder te gaan in conformiteit. De kerk is te voorspelbaar geworden, en daardoor is zij ten onder gegaan.

Buli 1:9 zegt daarom :
‘En zij zullen nomaden zijn, altijd
doortrekkende, opdat de zonde hen niet
zal vinden.’

Zo begint het boek Buli, en daar is het gehele boek op gebouwd, en zo ook de gehele nieuwe bijbel. Gaat uit van de stad die ze gebouwd hebben, en kom tot de wildernis, en val hier niet in dezelfde valstrik van het conform zijn en het voorspelbare. Trekt altijd verder.

Daarom zegt onze catechismus in inzetting 48 :
‘Daarom moet de mens van reformatie tot reformatie gaan, en moet de reformatie ook gereformeerd worden. Stilstand hier is fataal.’

De hemel is variatie, niet naar de willekeur van de mens, maar geleid door het profetische en strategische. Het danst de mens niet naar de pijpen. Het is een groot offer, het grootste offer wat je in je leven moet brengen. Het moet een volkomen offer zijn. Wat houdt je liefde in als je dit offer niet hebt gebracht ? Ook het vleselijke heeft liefde, maar het trekt de ander de afgrond in. Wees op je hoede voor strijdloze waanliefde. Daarom moet het boek Buli komen. Het is een alarm voor soldaten, opdat zij niet indutten. Als zij de verkeerde richting ingaan gaat dit alarm ook aan. Het moedigt hen telkens aan om verder te gaan. De zonde is namelijk op jacht naar hen, en zo ook de leugen en de nalatigheid.

God bewaakt en bewaart de mens, opdat de mens beschermt is tegen de eeuwige dood. Maar het gaat hier om een wederzijdse relatie. Wees ook de bewaarder en beschermer van anderen, maar alleen op de kruispunten, want het kan alleen wederzijds zijn.

De mens heeft een eigen keuze, maar als het hart ons veroordeeld : God is groter dan het hart. Als de mens ontrouw is, is God nog steeds getrouw.

Ontkomen aan God kunnen we niet, waar we dan ook gaan. God behoedt ons voor vele dingen, maar uiteindelijk moeten we toch zelf kiezen. Uiteindelijk moeten we toch aan onszelf werken, het ons eigen maken. De mens is maar een zucht. Velen worden met de wind meegesleurd. Velen zijn slechts ééndagsvlinders, spiegelingen van een hogere werkelijkheid. Daarom moeten we het natuurprisma leren kennen, de prisma van Perseus, de steen van Ahn. Ahn is veelal de naam van David in de nieuwe bijbel. Dat is zijn Orionse naam. Door de natuurprisma overwon hij Goliath, het oog van de wereld, oftewel de lagere prisma, wat slechts een spiegeling was. Uiteindelijk blijft alleen het goede over. Leugen en illusie is maar tijdelijk.

De mens moet door het dal van de eendagsvliegen. Niets wordt werkelijkheid hier, en geloof hen niet die slechts eendagsvliegen zijn. Volg hen niet na, wordt niet zoals hen, want ze zijn er maar één dag, en ze stellen op de proef.

Hoor het gekrijs van de ééndagsvliegen op aarde. Ze komen uit een donker gat en gaan hier weer naar toe. Zie ze gek doen. Het zijn maar ééndagsvliegen. Ze hebben geen missie en geen doel. Ze komen op en vertrekken weer. Trap er niet in. Waarom zou je je leven bouwen op iets tijdelijks zonder waarde ? Waarom zou je je ziel overgeven aan de ziellozen ? Zie, zij hebben geen ziel. Als een zwerm trekt het over. Als een donkere wolk. Ze praten met je mee, ze lopen zij aan zij met je, vleien met je, maar er is geen leven in hen. Ze eten gewoon wat hen wordt voorgeschoteld. Er zit niets in. Ze gaan de weg van de minste weerstand. Als er iets nieuws komt zijn ze er altijd voor te vinden, want ze stromen gewoon met de stroom mee. Het kaf groeit op met het koren.

Ze kunnen ook het Woord des Heeren prediken, maar wanneer het hen uitkomt. Na kantooruren zijn ze gesloten. Ze maken er winst mee. Laat je niet bedriegen. Halve waarheden maken niet het geheel waar.

De vijand imiteert, maar het is niet profetisch. Het is vleselijk strategisch. Het is allemaal zeer uitgekookt. Het is de neerslag van veel hogere kennis. Alles wijst uiteindelijk terug op het goede. Volg de lijnen terug tot de natuurprisma, de steen van Ahn.